

EBA/GL/2022/09

ESMA35-42-1470

21.7.2022

Suunised

direktiivi (EL) 2019/2034 kohase järelevalvealase
läbivaatamise ja hindamise protsessi (SREP)
ühiste menetluste ja meetodikate kohta

Jaotis 1. Üldsätted

1.1 Vastavus- ja aruandluskohustused

Käesolevate suuniste staatus

1. Käesolev dokument sisaldab määruse (EL) nr 1093/2010¹ artikli 16 ja määruse (EL) nr 1095/2010² kohaselt väljastatud suuniseid. Määruse (EL) nr 1093/2010 artikli 16 lõike 3 ja määruse (EL) nr 1095/2010 kohaselt peavad pädevad asutused ja investeerimisühingud tegema kõik endast oleneva, et suuniseid järgida.
2. Suunistes esitatakse Euroopa Pangandusjärelevalve (EBA) ja Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve (ESMA) seisukoht nõuetekohase järelevalvetava kohta Euroopa Finantsjärelevalve Süsteemis ehk kuidas tuleks liidu õigust konkreetses valdkonnas kohaldada. Määruse (EL) nr 1093/2010 artikli 4 punktis 2 määratletud pädevad asutused, kelle suhtes suuniseid kohaldatakse, peaksid suuniseid järgima ja kaasama need sobival viisil oma tavadesse (nt muutes õigusraamistikku või järelevalveprotsesse) ka siis, kui suunised on suunatud eelkõige investeerimisühingutele.

Aruandlusnõuded

3. Määruse (EL) nr 1093/2010 artikli 16 lõike 3 kohaselt peavad pädevad asutused teatama EBA-le hiljemalt 19.06.2023, kas nad järgivad või kavatsesid järgida käesolevaid suuniseid, või vastasel juhul mittejärgimise põhjused. Kui selleks tähtjaks teadet ei saada, peab EBA pädevat asutust nõudeid mitte täitvaks. Teated tuleks saata EBA veebilehel avaldatud vormil, märkides viite „EBA/GL/2022/09 – ESMA35-42-1470“. Teate peaksid saatma isikud, kes on asjakohaselt volitatud esitama oma pädeva asutuse nimel nõuete järgimise teateid. Nõuete järgimise staatuse mis tahes muutusest tuleb teatada EBA-le.
4. Teated avaldatakse EBA veebilehel kooskõlas artikli 16 lõikega 3.

¹ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 24. novembri 2010. aasta määrus (EL) nr 1093/2010, millega asutatakse Euroopa Järelevalveasutus (Euroopa Pangandusjärelevalve), muudetakse otsust nr 716/2009/EÜ ning tunnistatakse kehtetuks komisjoni otsus 2009/78/EÜ (ELT L 331, 15.12.2010, lk 12).

² Euroopa Parlamendi ja nõukogu 24. novembri 2010. aasta määrus (EL) nr 1095/2010, millega asutatakse Euroopa Järelevalveasutus (Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve), muudetakse otsust nr 716/2009/EÜ ning tunnistatakse kehtetuks komisjoni otsus 2009/77/EÜ (ELT L 331, 15.12.2010, lk 84–119).

1.2 Sisu, kohaldamisala ja mõisted

Sisu

5. Käesolevates suunistes täpsustatakse direktiivi (EL) 2019/2034³ artiklites 36 ja 45 viidatud järelevalvealase läbivaatamise ja hindamise protsessi (SREP) toimimise ühiseid menetlusi ja meetodikaid ning protsesse ja meetmeid, mis on võetud seoses kõnealuse direktiivi artiklitega 39, 40, 41 ja 42.

Kohaldamisala

6. Käesolevaid suuniseid kohaldatakse seoses investeerimisühingute järelevalvealase läbivaatamise ja hindamise protsessiga (SREP), nagu on määratletud direktiivi (EL) 2019/2034 artiklites 36–45.
7. Pädevad asutused peaksid kohaldama neid suuniseid kõrgeimal konsolideerimistasandil kooskõlas määruse (EL) 2019/2033 I osa II jaotise nõuete kohaldamise tasandiga. Konsolideerimisse kaasatud emaettevõtjate ja tütarettevõtjate korral peaksid pädevad asutused kohandama oma hinnangute põhjalikkust ja detailsust, et need vastaksid kohaldamise tasandile.
8. Kui investeerimisühingul on samas liikmesriigis tütarettevõtja, võib kohaldada kapitali ja likviidsuse adekvaatsuse hindamisel proportsionaalset lähenemisviisi, keskendudes kapitali ja likviidsuse ettevõtjatele jaotamise ning grupi piires kapitali või likviidsuse ülekantavuse võimalike takistuste hindamisele.
9. Investeerimisühingute konsolideerimisgruppide, sealhulgas kolmandates riikides asutatud ettevõtjatega konsolideerimisgruppide korral tuleks menetlusnõudeid kohaldada koordineeritult direktiivi (EL) 2019/2034 artikli 48 kohaselt loodud järelevalvekolleegiumide raamistikus. Jaotises 11 selgitatakse üksikasjalikult, kuidas käesolevaid suuniseid kohaldatakse piiriülestele konsolideerimisgruppidele ja nende ettevõtjatele.

Adressaadid

10. Käesolevad suunised on adresseeritud määruse (EL) nr 1093/2010 artikli 4 punkti 2 alapunktis viii määratletud pädevatele asutustele.

³ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 27. novembri 2019. aasta määrus (EL) 2019/2034, mis käsitleb investeerimisühingute usaldatavusnõuete täitmise järelevalvet ning millega muudetakse direktiive 2002/87/EÜ, 2009/65/EÜ, 2011/61/EL, 2013/36/EL, 2014/59/EL ja 2014/65/EL (ELT L 314, 5.12.2019, lk 64).

Mõisted

11. Kui ei ole sätestatud teisiti, on määruses (EL) 2019/2033⁴, direktiivis (EL) 2019/2034 või direktiivis 2014/59/EL⁵ kasutatud ja määratletud mõistetel suunistes sama tähendus. Käesolevates suunistes kasutatakse järgmisi mõisteid.

„Rahapesu ja terrorismi rahastamise tõkestamise järelevalveasutus“ – pädev asutus, mille ülesanne on kontrollida investeerimisühingu vastavust direktiivi (EL) 2015/849 sätetele.

„Käitumisrisk“ – investeerimisühingu praegune või tulevane kahjurisk, mis tuleneb tahtlikust või hooletusest tingitud väärkäitumisest, sealhulgas asjakohast finantsteenuste osutamisest.

„Sisemise kapitali adekvaatsuse hindamise protsess ja sisemine riskihindamise protsess“ (ICARAP) – direktiivi (EL) 2019/2034 artiklis 24 osutatud kord, strateegiad ja protsessid, mida saab täiendavalt jagada järgmiselt:

„sisemise kapitali adekvaatsuse hindamise protsess“ (ICAAP) – kord, strateegiad ja protsessid, mille abil pidevalt hinnata ja säilitada sisemise kapitali summasid, liike ja jaotust, mida investeerimisühingud peavad piisavaks, et katta selliste riskide olemust ja taset, mida nad võivad teistele tekitada ja millele investeerimisühingud ise on või võivad olla avatud, ning

„sisemise likviidsuse hindamise protsess“ (ILAAP) – kord, strateegiad ja protsessid, mille abil pidevalt hinnata ja säilitada likviidsete varade summasid, liike ja jaotust, mida investeerimisühingud peavad piisavaks, et katta selliste riskide olemust ja taset, mida nad võivad teistele tekitada ja millele investeerimisühingud ise on või võivad olla avatud.

„Intressirisk“ – praegune või tulevane risk investeerimisühingu tulule ja omavahenditele, mis tekib intressimäärade ebasoodsatest muutustest.

„Päevasisene likviidsus“ – tööpäeva jooksul kättesaadavad vahendid, mis võimaldavad investeerimisühingul teha reaajas makseid.

„Päevasisene likviidsusrisk“ – praegune või tulevane risk, et investeerimisühing ei suuda oma päevasiseseid likviidsusvajadusi tõhusalt hallata.

⁴ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 27. novembri 2019. aasta määrus (EL) 2019/2033, mis käsitleb investeerimisühingute suhtes kohaldatavaid usaldatavusnõudeid ning millega muudetakse määrusi (EL) nr 1093/2010, (EL) nr 575/2013, (EL) nr 600/2014 ja (EL) nr 806/2014 (ELT L 314, 5.12.2019, lk 1).

⁵ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. mai 2014. aasta direktiiv 2014/59/EL, millega luuakse krediitiasutuste ja investeerimisühingute finantsseisundi taastamise ja kriisilahenduse õigusraamistik ning muudetakse nõukogu direktiivi 82/891/EMÜ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiive 2001/24/EÜ, 2002/47/EÜ, 2004/25/EÜ, 2005/56/EÜ, 2007/36/EÜ, 2011/35/EL, 2012/30/EL ja 2013/36/EL ning määruseid (EL) nr 1093/2010 ja (EL) nr 648/2012 (ELT L 173, 12.6.2014, lk 190).

„Info- ja kommunikatsioonitehnoloogia (IKT) risk“ – konfidentsiaalsuse rikkumisest, süsteemide ja andmete usaldusväärsusega seotud tõrgetest, süsteemide ja andmete asjakohatusest või mittekättesaadavusest või võimetusest muuta infotehnoloogiaid mõistliku aja ja kuludega, kui keskkond või äritegevuse nõuded muutuvad (st võimekus), tekkiva kahju risk.

„Makrotasandi usaldatavusnõue“ või „makrotasandi usaldatavusmeede“ – pädeva või määratud ameti poolt makrotasandi usaldatavusriski või süsteemse riski käsitlemiseks kehtestatud nõue või meede.

„Turu järelevalveasutus“ – pädev asutus, mille ülesanne on kontrollida investeerimisühingute vastavust direktiivi 2014/65/EL sätetele⁶.

„Rahapesu ja terrorismi rahastamise risk“ – risk, mis on määratletud EBA suunistes rahapesu ja terrorismi rahastamise riskitegurite kohta⁷.

„Järelevalvealase läbivaatamise ja hindamise protsessi üldhindamine“ – investeerimisühingu üldise elujõulisuse ajakohane hindamine järelevalvealase läbivaatamise ja hindamise protsessi elementide hindamise alusel.

„Järelevalvealase läbivaatamise ja hindamise protsessi üldskoor“ – järelevalvealase läbivaatamise ja hindamise protsessi üldhindamisele tuginev investeerimisühingu elujõulisusele avalduva üldriski arvnäitaja.

„2. samba kapitalisuunis“ – investeerimisühingu omavahendite nõudeid ületavate omavahendite tase ja kvaliteet, mida investeerimisühing peab omama, mis on kindlaks määratud vastavalt direktiivi (EL) 2019/2034 artiklile 41.

„2. samba kapitalinõue“ või „täiendavate omavahendite nõue“ – täiendavate omavahendite nõue, mis on kehtestatud kooskõlas direktiivi 2019/2034 artikliga 40.

„Mainerisk“ – praegune või tulevane risk investeerimisühingu tulule, omavahenditele või likviidsusele, mis tekib tema maine kahjustamisest.

„Riskivalmidus“ – nende riskide agregeeritud tase ja tüübid, mida investeerimisühing on valmis võtma oma riskitaluvuse piires kooskõlas oma ärimudeliga, et saavutada oma strateegiaeesmärgid.

„Riskiskoor“ – kapitalile, likviidsusele ja rahastamisele avalduvate individuaalsete riskide järelevalvealast hinnangut kokku võttev arvnäitaja, mis kajastab tõenäosust, et riskil on investeerimisühingu usaldatavusele oluline mõju pärast investeerimisühingu riskijuhtimise

⁶ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. mai 2014. aasta direktiiv 2014/65/EL finantsinstrumentide turgude kohta ning millega muudetakse direktiive 2002/92/EÜ ja 2011/61/EL (ELT L 173, 12.6.2014, lk 349).

⁷ EBA suunist, mis on koostatud direktiivi (EL) 2015/849 artikli 17 ja artikli 18 lõike 4 alusel, milles käsitletakse kliendi suhtes rakendatavaid hooldusmeetmeid ning tegureid, mida krediidi- ja finantseerimisasutused peaksid arvestama, kui hindavad üksikute ärisuhete ning juhutehingute rahapesu ja terrorismi rahastamise riski (edaspidi „rahapesu ja terrorismi rahastamise riskitegurite suunist“), (EBA/GL/2021/02).

ja kontrollide kaalumist ning enne seda, kui on kaalutud selle võimet leevendada riske olemasolevate kapitali- või likviidsusvahendite abil.

„Kapitalile avalduvad riskid“ – eriomased riskid, mis avaldumise korral mõjutavad oluliselt investeerimisühingu omavahendite usaldatavust järgmise 12 kuu jooksul. Need hõlmavad muuhulgas direktiivi (EL) 2019/2034 artiklites 29 ja 36 käsitletud riske.

„Likviidsusele ja rahastamisele avalduvad riskid“ – eriomased riskid, mis avaldumise korral mõjutavad oluliselt investeerimisühingu likviidsuse usaldatavust eri ajavahemike jooksul.

„Järelevalvealase läbivaatamise ja hindamise protsessi element“ (SREP-element) – üks järgmistest elementidest: ärimudeli analüüs, sisejuhtimise ja kogu investeerimisühingut hõlmavate riskikontrollide hindamine, kapitalile avalduvate riskide hindamine, järelevalvealase läbivaatamise ja hindamise protsessi kapitali hindamine, likviidsusele ja rahastamisele avalduvate riskide hindamine või järelevalvealase läbivaatamise ja hindamise protsessi likviidsuse hindamine.

„Järelevalve võrdlusaluselused“ – pädeva asutuse poolt välja töötatud riskipõhised kvantitatiivsed vahendid, mille eesmärk on hinnata määrusega (EL) nr 2019/2033 hõlmamata riskide või riskielementide katmiseks vajalikke omavahendeid.

„Elujõulisuse skoor“ – arvnäitaja, mis võtab kokku SREP-elementi järelevalvealase hindamise ning kajastab hinnatud SREP-elementist investeerimisühingu elujõulisusele avalduvat riski.

1.3 Rakendamine

Kohaldamise alguskuupäev

12. Suuniseid kohaldatakse alates 19.06.2023.

13. Käesolevaid suuniseid kohaldatakse viivitamata 2023. aastal algatatud järelevalvealase läbivaatamise ja hindamise protsessi suhtes.

Jaotis 2. Ühine järelevalvealase läbivaatamise ja hindamise protsess (SREP)

2.1 Ühise järelevalvealase läbivaatamise ja hindamise protsessi raamistiku ülevaade

14. Pädevad asutused peaksid tagama, et investeerimisühingu järelevalvealase läbivaatamise ja hindamise protsessis käsitletakse järgmisi valdkondi:

- a. investeerimisühingu kategoriseerimine ja selle kategoriseerimise korrapärase läbivaatamine;
- b. põhinäitajate jälgimine;
- c. ärimudeli analüüs;
- d. sisejuhtimise ja kogu investeerimisühingut hõlmavate kontrollide hindamine;
- e. kapitalile avalduvate riskide hindamine;
- f. likviidsusele avalduvate riskide hindamine;
- g. investeerimisühingu omavahendite adekvaatsuse hindamine;
- h. investeerimisühingu likviidsete vahendite adekvaatsuse hindamine;
- i. järelevalvealase läbivaatamise ja hindamise protsessi üldhindamine ning
- j. järelevalvemeetmed (ja vajaduse korral varajase sekkumise meetmed).

2.1.1 Investeerimisühingute kategoriseerimine

15. Pädevad asutused peaksid liigitama kõik investeerimisühingud, mille korral tuleb teha direktiivi (EL) 2019/2034 artiklis 36 osutatud järelevalvealane läbivaatamine ja hindamine, ühte järgmistest kategooriatest:

- 1. kategooria – investeerimisühingud, mis vastavad vähemalt ühele järgmistest kriteeriumidest:
 - i. nende varade ja bilansiväliste riskipositsioonide koguväärtus on vähemalt 1 miljard eurot või

- ii. nende varade ja bilansiväliste riskipositsioonide koguväärtus on vähemalt 250 miljonit eurot ning nad tegelevad direktiivi 2014/65/EL I lisa A jao punktides 3 või 6 osutatud tegevustega⁸ või
 - iii. neid peetakse oluliseks pädeva asutuse järelevalvelise hinnangu alusel.
- 2. kategooria – investeerimisühingud, mille varade ja bilansiväliste riskipositsioonide koguväärtus on alla 1 miljardi euro ja on vähemalt 250 miljonit eurot ning nad ei tegele kummagi direktiivi 2014/65/EL I lisa A jao punktides 3 või 6 osutatud tegevusega.
 - 3. kategooria – investeerimisühingud, mille varade ja bilansiväliste riskipositsioonide koguväärtus on alla 250 miljoni euro ning nad ei vasta väikeseks ja mitteseotud investeerimisühinguks kvalifitseerumise tingimustele, mis on sätestatud määruse (EL) 2019/2033 artikli 12 lõikes 1.
 - Väikesed ja mitteseotud investeerimisühingud, nagu on sätestatud määruse (EL) 2019/2033 artikli 12 lõikes 1.
16. Pädevad asutused peaksid kasutama kategoriseerimist proportsionaalsuspõhimõtte kohaldamise alusena, nagu on sätestatud punktis 2.4, ning mitte investeerimisühingu kvaliteeti kajastava vahendina.
17. Pädevad asutused võivad liigitada 1.–3. kategooria investeerimisühingu juhtumipõhiselt eraldi kategooriasse, mis on loetelus üks koht kõrgem või madalam, kui see oleks kriteeriumide kohaselt, mis on loetletud lõikes 15. Selleks peaksid pädevad asutused arvestama selliseid aspekte nagu tegevuse ulatus ja keerukus, kauplemistegevuse ulatus, kliendi hallatava raha hulk, investeerimisühingu riskiprofiil ja muud asjakohased aspektid. Kui tehakse selline ümberliigitamine, peaksid pädevad asutused püüdma tagada sama kategooria investeerimisühingute piisava ühtsuse ja võrreldavuse.
18. Pädevad asutused peaksid kategoriseerimisel lähtuma järelevalvelise aruandluse andmetest ning esialgsel ärimudeli analüüsil saadud teabest (vt punkt 4.2). Kategoriseerimine tuleks läbi vaadata igal aastal või juhul, kui tegevus muutub oluliselt. Investeerimisühingu kategooria muutmise korral tuleks SREP-elementide järgmise hindamise ajakava kindlaksmääramisel võtta arvesse järelevalvelase läbivaatamise ja hindamise protsessi täieliku tsükli viimast aastat.

2.1.2 Riskide pidev hindamine

19. Pädevad asutused peaksid pidevalt hindama investeerimisühingule avalduvaid või avalduda võivaid riske järgmiste tegevuste kaudu:
- a. põhinäitajate jälgimine, nagu on sätestatud jaotises 3;
 - b. ärimudeli analüüs, nagu on sätestatud jaotises 4;

⁸ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. mai 2014. aasta direktiiv 2014/65/EL finantsinstrumentide turgude kohta ning millega muudetakse direktiive 2002/92/EÜ ja 2011/61/EL (ELT L 173, 12.6.2014, lk 349).

- c. sisejuhtimise ja kogu investeerimisühingut hõlmavate kontrollide hindamine, nagu on sätestatud jaotises 5;
 - d. kapitalile avalduvate riskide hindamine, nagu on sätestatud jaotises 6, ning
 - e. likviidsusele avalduvate riskide hindamine, nagu on sätestatud jaotises 8.
20. Hinnata tuleks kooskõlas punktis 2.4 sätestatud proportsionaalsuskriteeriumidega. Hinnangud tuleks uut teavet arvestades läbi vaadata.
21. Pädevad asutused peaksid tagama, et eespool kirjeldatud hindamiste tulemused
- a. on tulemuste kokkuvõttes selgelt dokumenteeritud;
 - b. kajastatakse skooris, mis on määratud käesolevates suunistes elemendipõhises jaotises esitatud erisuuniste kohaselt;
 - c. toetavad teiste elementide hindamisi või annavad aluse kõnealuste elementide hindamiste vastuolude põhjalikuks uurimiseks;
 - d. annavad oma osa järelevalvealase läbivaatamise ja hindamise protsessi üldhindamisse ja skoori ning
 - e. tingivad järelevalvemeetmed, kui asjakohane, ja annavad teavet nende meetmete suhtes tehtavate otsuste jaoks.

2.1.3 Kapitali ja likviidsuse adekvaatsuse perioodiline hindamine

22. Pädevad asutused peaksid selleks, et tagada investeerimisühingule avalduvate või avalduda võivate riskide usaldusväärne katmine, vaatama perioodiliselt läbi finantsinstitutsiooni omavahendite ja likviidsuse adekvaatsuse järgmiste hindamiste abil:
- a. järelevalvealase läbivaatamise ja hindamise protsessi kapitali hindamine, nagu on sätestatud jaotises 7, ning
 - b. järelevalvealase läbivaatamise ja hindamise protsessi likviidsuse hindamine, nagu on sätestatud jaotises 9.
23. Pädevad asutused peaksid viima läbi perioodilisi hindamisi, võttes arvesse punktis 2.4 sätestatud minimaalse sekkumise ja proportsionaalsuse kriteeriume. Pädevad asutused võivad hinnata ka sagedamini. Pädevad asutused peaksid vaatama hindamise läbi, arvestades riskihindamise uusi olulisi tulemusi, kui need võivad pädevate asutuste hinnangul oluliselt mõjutada investeerimisühingu omavahendeid ja/või likviidseid vahendeid.
24. Pädevad asutused peaksid tagama, et eespool kirjeldatud hindamiste tulemused
- a. on kokkuvõttes selgelt dokumenteeritud;
 - b. kajastatakse investeerimisühingu kapitali ja likviidsuse adekvaatsuse skooris, mis on määratud elemendipõhises jaotises esitatud suuniste kohaselt;

- c. annavad oma osa järelevalvealase läbivaatamise ja hindamise protsessi üldhindamisse ja skoori ning
- d. võtavad arvesse järelevalvenõuet ja teavitavad järelevalvenõudest, mille kohaselt investeerimisühingul peavad olema määruses (EL) nr 2019/2033 sätestatud miinimumnõudeid ületavad omavahendid ja/või likviidsed vahendid, kui asjakohane.

2.1.4 Järelevalvealase läbivaatamise ja hindamise protsessi üldhindamine

- 25. Pädevad asutused peaksid pidevalt hindama investeerimisühingu riskiprofiili ning tema elujõulisust järelevalvealase läbivaatamise ja hindamise protsessi üldhindamise raames, nagu on sätestatud jaotises 10. Pädevad asutused peaksid järelevalvealase läbivaatamise ja hindamise protsessi üldhindamise kaudu kindlaks määrama riskide potentsiaali põhjustada investeerimisühingu maksejõuetust, arvestades omavahendite ja likviidsete vahendite, juhtimissüsteemi, kontrollide ja/või ärimudeli või strateegia adekvaatsust, ning selle alusel vajaduse võtta varajase sekkumise meetmeid ja/või määrata, kas investeerimisühingut võib pidada maksejõuetuse ohus olevaks või tõenäoliselt maksejõuetuks jäävaks.
- 26. Hinnangut tuleks riskihindamiste tulemuste või järelevalvealase läbivaatamise ja hindamise protsessi kapitali ning likviidsuse hindamise tulemuste alusel pidevalt läbi vaadata.
- 27. Pädevad asutused peaksid tagama, et eespool kirjeldatud hindamise tulemused
 - a. kajastatakse finantsinstitutsiooni üldise elujõulisuse skooris, mis on määratud jaotises 10 esitatud suuniste kohaselt;
 - b. on selgelt dokumenteeritud järelevalvealase läbivaatamise ja hindamise protsessi üldhindamise kokkuvõttes, mis sisaldab järelevalvealase läbivaatamise ja hindamise protsessi skooore (üldist ja individuaalsete elementide kohta) ning mis tahes järelevalvelisi järeldusi, mis on tehtud pärast viimast hindamist, ning
 - c. on alus järelevalve raames kindlaks määramiseks, kas investeerimisühingut võib pidada maksejõuetuse ohus olevaks või tõenäoliselt maksejõuetuks jäävaks; investeerimisühingute korral, kelle suhtes kohaldatakse direktiivi 2014/59/EL, tuleks see kindlaks määrata kooskõlas kõnealuse direktiivi artikliga 32, võttes arvesse ka EBA suuniseid maksejõuetuse või tõenäoliselt maksejõuetuks jäämise kohta⁹.

2.1.5 Suhtlus investeerimisühingutega, järelevalvemeetmete kohaldamine ning tulemustest teatamine

- 28. Pädevad asutused peaksid punktis 2.4 kirjeldatud minimaalse sekkumise mudeli kohaselt suhtlema investeerimisühingutega, et hinnata individuaalseid SREP-elemente, nagu on sätestatud elemendipõhistes jaotistes.

⁹ EBA suunised erinevate asjaolude tõlgendamise kohta, mille puhul peetakse investeerimisühingut direktiivi 2014/59/EL artikli 32 lõike 6 kohaselt maksejõuetuks või tõenäoliselt maksejõuetuks jäävaks (EBA/GL/2015/07)

29. Järelevalvealase läbivaatamise ja hindamise protsessi üldhinnangu alusel ning tuginedes individuaalsete SREP-elementide hindamisele peaksid pädevad asutused võtma järelevalvemeetmeid, nagu on sätestatud jaotises 10.
30. Kui põhinäitajate jälgimise, SREP-elementide hindamise või mis tahes muu järelevalvetegevuse jaoks on vaja kohaldada järelevalvemeetmeid vahetute probleemide lahendamiseks, siis ei tohiks pädevad asutused oodata kõigi SREP-elementide hindamise lõpetamist ning järelevalvealase läbivaatamise ja hindamise protsess üldhindamise ajakohastamist, vaid peaksid tegema otsuse hinnatud olukorra parandamiseks vajalike meetmete kohta ning seejärel ajakohastama järelevalvealase läbivaatamise ja hindamise protsessi üldhindamist.
31. Nagu on kirjeldatud punktis 2.4, peaksid pädevad asutused lisaks seonduvatele järelevalvemeetmetele pidama ka dialoogi, mis põhineb järelevalvealase läbivaatamise ja hindamise protsessi üldhindamise tulemustel, ning teavitama investeerimisühingut protsessi lõpus kapitali- ja likviidsusnõuetest ning järelevalvemeetmetest, mida ta on kohustatud täitma.

2.2 Järelevalvealase läbivaatamise ja hindamise protsessis skoori määramine

32. Pädevad asutused peaksid määrama riski ja elujõulisuse skoorid, et võtta kokku järelevalvealase läbivaatamise ja hindamise protsessi raamistiku mitmesuguste riskikategooriate ja elementide hindamise tulemused.
33. Pädevad asutused peaksid individuaalsete SREP-elementide hindamisel kasutama skooride vahemikku – 1 (väike risk), 2 (keskmine või väike risk), 3 (keskmine või suur risk), 4 (suur risk) – , kajastades järelevalvelist arvamust, mis põhineb skoori määramise tabelitel igas elemendipõhises jaotises. Pädevad asutused peaksid kasutama järelevalvelise hinnangu toetuseks nendes suunistabelites esitatud kaasnevaid kaalutlusi (st investeerimisühing ei pea täitma skoori 1 saamiseks kõiki skooriga 1 seotud kaalutlusi) ja/või arendama neid edasi või lisama täiendavaid kaalutlusi. Pädevad asutused peaksid määrama skoori 4, et väljendada halvimat võimalikku hindamistulemust (st isegi kui investeerimisühingu positsioon on skoori 4 kaalutlustega ette nähtust halvem, tuleb ikkagi määrata skoor 4).
34. Pädevad asutused võivad suuniste rakendamisel kasutada asutusesiseselt, näiteks ressursside planeerimiseks, detailsemat skoori määramist, kui järgitakse käesolevates suunistes sätestatud üldist skoori määramise raamistikku.
35. Pädevad asutused peaksid tagama, et kõik skoorid vaadatakse regulaarselt läbi vähemalt punktis 2.4 määratletud sagedusega ja ilma asjatu viivitusteta, lähtuvalt olulistest uutest tulemustest või arengutest.

2.2.1 Riskiskoorid

36. Pädevad asutused peaksid kindlaks määrama kapitalile avalduvate individuaalsete riskide skoorid vastavalt jaotises 6 sätestatud kriteeriumidele ning likviidsusele ja rahastamisele avalduvate riskide skoorid vastavalt jaotises 8 sätestatud kriteeriumidele. Need skoorid kajastavad tõenäosust, et risk avaldab investeerimisühingu usaldatavusele olulist mõju pärast

sedas, kui on kaalutud riskikontrollide kvaliteeti selle mõju leevendamiseks (st jääkrisk), kuid enne, kui arvestatakse investeerimisühingu võimet riski maandada olemasolevate kapitali- või likviidsusressursside abil.

37. Pädevad asutused peaksid määrama kindlaks riskiskoori peamiselt olemusliku riski hindamise teel, kuid nad peaksid samuti väljendama riskijuhtimise ja kontrollide kaalutlusi. Eelkõige võib juhtimise ja kontrollide adekvaatsus vähendada või mõnel juhul suurendada usaldatavusele avalduva olulise mõju riski (st olemusliku riski kaalutlused võivad riskitaset ala- või ülehinnata, olenevalt juhtimise ja kontrollide adekvaatsusest).
38. Käesolevate suuniste rakendamisel võivad pädevad asutused hinnata olemusliku riski tasemeid ning riskijuhtimise ja kontrollide kvaliteeti eraldi (saades vahepealse ja lõpliku skoori) või agregeeritult (saades ainult netoriskiskoorid). Pädevad asutused võivad võtta kasutusele ka agregeerimismetoodikad kapitali-, likviidsus- ja rahastamiskooride individuaalsete riskide agregeerimiseks.

2.2.2 Elujõulisuse skoorid

39. Pädevad asutused peaksid eraldi määrama skoorid, mis võtavad kokku investeerimisühingu elujõulisusele avalduva riski taseme vastavalt nelja SREP-elementi hindamise tulemustele:
 - a. ärimudel ja -strateegia vastavalt jaotises 4 sätestatud kriteeriumidele;
 - b. sisejuhtimine ja kogu investeerimisühingut hõlmavad kontrollid vastavalt jaotises 5 sätestatud kriteeriumidele;
 - c. kapitali adekvaatsus vastavalt jaotises 7 sätestatud kriteeriumidele ning
 - d. likviidsuse adekvaatsus vastavalt jaotises 9 sätestatud kriteeriumidele.
40. Kapitali adekvaatsuse ja likviidsuse adekvaatsusega seoses väljendavad need skoorid järelevalvelist arvamust investeerimisühingu kapitali- ja likviidsusressursside suutlikkuse kohta maandada/katta kapitalile ja likviidsusele avalduvaid individuaalseid riske, nagu on sätestatud jaotistes 6 ja 8.
41. Pädevad asutused peaksid kindlaks määrama ka järelevalvealase läbivaatamise ja hindamise protsessi üldskoori vastavalt jaotises 10 sätestatud kriteeriumidele. See skoor tuleks määrata järelevalvelise hinnangu alusel ja see peaks kajastama järelevalvelist arvamust investeerimisühingu üldise elujõulisuse kohta.
42. Pädevad asutused peaksid tagama, et ärimudeli, sisejuhtimise ja kogu finantsinstitutsiooni hõlmavate kontrollide, kapitali adekvaatsuse, likviidsuse adekvaatsuse skoori ja järelevalvealase läbivaatamise ja hindamise protsessi üldskoori määramisega saavutatakse järgmised eesmärgid:
 - a. näidatakse tõenäosust, et probleemide käsitlemiseks võib olla vaja võtta järelevalvemeetmeid vastavalt jaotises 10 sätestatud kriteeriumidele;
 - b. toimitakse varajase sekkumise meetmete võtmise käivitajana vastavalt EBA suunistega varajase sekkumise meetmete kasutamise käivitajate kohta ja

- c. aidatakse kaasa järelevalveressursside planeerimisele ja prioriseerimisele.
43. Pädevad asutused peaksid tagama, et järelevalvealase läbivaatamise ja hindamise protsessi üldskoor, mis määratakse SREP-elementidest tulenevate ohtude koondhinnangu alusel, näitab investeerimisühingu üldist elujõulisust, sealhulgas seda, kas investeerimisühing on „maksejõuetu või tõenäoliselt maksejõuetuks jääv“.
44. Kui järelevalvealase läbivaatamise ja hindamise protsessi üldise hindamise tulemus näitab, et investeerimisühingut võib pidada maksejõuetuks või tõenäoliselt maksejõuetuks jäävaks, peaksid pädevad asutused määrama vajadusel skoori „F“ ja järgima kriisilahendusametustega suhtlemise protsessi, nagu on sätestatud direktiivi 2014/59/EL artiklis 32.

2.3 Organisatsiooniline korraldus

45. Pädevad asutused peaksid tagama, et nende organisatsiooniline korraldus sisaldab järelevalvealase läbivaatamise ja hindamise protsessi teostamisel vähemalt järgmist:
- a. seoses järelevalvealase läbivaatamise ja hindamise protsessi teostamisega järelevalvetöötajate rollide ja vastutusala ning asjakohaste aruandlusahelate kirjeldus nii tava- kui ka erakorralises olukorras;
 - b. kord teiste asjaomaste järelevalveasutustega suhtlemiseks, et küsida nende seisukohti ja asjakohaseid andmeid konkreetsetes küsimustes, mis võivad mõjutada järelevalvealase läbivaatamise ja hindamise protsessi tulemusi või skoori, et vältida tegevuse dubleerimist ning tagada hindamise ja sellega seotud järelevalvemeetmete järjepidevus;
 - c. tulemuste ja järelevalvelise hinnangu dokumenteerimise ning registreerimise menetlused;
 - d. tulemuste ja skooride heakskiitmise kord ning eskalatsioonimenetlused pädevas asutuses esinevate eriarvamuste korral nii tava- kui ka erakorralistes olukorras;
 - e. investeerimisühinguga suhtluse organiseerimise kord, mis järgib minimaalse sekkumise mudelit, nagu on sätestatud punktis 2.4, et hinnata individuaalseid SREP-elemente, ning
 - f. investeerimisühinguga konsulteerimise ja järelevalvealase läbivaatamise ja hindamise protsessi tulemuste investeerimisühingule teatamise kord.
46. Investeerimisühingutega suhtlemise korra määratlemisel peaksid pädevad asutused kaaluma investeerimisühingutele skooride määramise võimalikku mõju seoses nende

avalikustamiskohustustega vastavalt määruse (EL) nr 596/2014¹⁰ ning direktiivide 2014/57/EL¹¹ ja 2004/109/EÜ¹² nõuetele.

2.4 Proportsionaalsus ja järelevalveline sekkumine

47. Pädevad asutused peaksid kohaldama proportsionaalsuse põhimõtet seoses järelevalvelise sekkumise ja investeerimisühinguga suhtlemise ulatuse, sageduse ja intensiivsusega ning järelevalvealaste ootustega nende standardite suhtes, millele investeerimisühing peaks vastama, vastavalt allpool tabelis 2 esitatud investeerimisühingu kategooriale.
48. Järelevalvelise sekkumise proportsionaalsuse aspekti korral peaksid pädevad asutused järelevalvealase läbivaatamise ja hindamise protsessi tegevuste kavandamisel järgima minimaalse sekkumise mudelit, nagu on esitatud järgmistes alapeatükkides ja tabelis 2.
49. Kui pädevad asutused tuvastavad, et investeerimisühingutel on sarnased riskiprofiilid, võivad nad teha temaatilised järelevalvealase läbivaatamise ja hindamise protsessi hindamised mitme investeerimisühingu kohta ühe hindamise raames (eelkõige võib teha ärimudeli analüüsi kõigi väikeste investeerimisühingute suhtes, kes saavad ja edastavad korraldusi mõne varaklassi kohta, arvestades, et sellega tõenäoliselt tuvastatakse samad äritegevuse elujõulisuse probleemid kõigi investeerimisühingute korral). Pädevad asutused võivad sarnase riskiprofiiliga investeerimisühingute järelevalvealase läbivaatamise ja hindamise protsessi kohaldamiseks kasutada ka kohandatud meetodikat.
50. Investeerimisühingute korral, kellel on järelevalvealase läbivaatamise ja hindamise protsessi üldskoor 4, ja vajaduse korral investeerimisühingute korral, kellel on üldine järelevalvealase läbivaatamise ja hindamise protsessi üldskoor 3, peaksid pädevad asutused määrama SREP-elementide varasemate hindamiste tulemuste põhjal kindlaks täiendava sekkumise taseme, mille korral tuleks nõuda ulatuslikumaid järelevalvehendeid ja suuremat hindamissagedust (vähemalt ajutiselt), olenemata investeerimisühingu kategooriast. Võttes arvesse järgmistes alapeatükkides ja tabelis 2 täpsustatud kõigi SREP-elementide hindamise miinimumsagedust, võivad sagedamad hindamised hõlmata konkreetseid SREP-elemente, kui erilist tähelepanu on vaja pöörata suurema riski tõttu, või järelevalvealase läbivaatamise ja hindamise protsessi täielikku hindamist.
51. Olenemata ajast, mis on möödunud viimasest järelevalvealase läbivaatamise ja hindamise protsessist, peaksid pädevad asutused tegema uue hindamise, kui esines vähemalt üks järgmistest olukordadest:

¹⁰ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. aprilli 2014. aasta määrus (EL) nr 596/2014, mis käsitleb turukuritarvitusi (turukuritarvituse määrus) ning millega tunnistatakse kehtetuks Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2003/6/EÜ ja komisjoni direktiivid 2003/124/EÜ, 2003/125/EÜ ja 2004/72/EÜ (ELT L 173, 12.6.2014, lk 1).

¹¹ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. aprilli 2014. aasta direktiiv 2014/57/EL turukuritarvituse korral kohaldatavate kriminaalkaristuste kohta (turukuritarvituse direktiiv) (ELT L 173, 12.6.2014, lk 179).

¹² Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. detsembri 2004. aasta direktiiv 2004/109/EÜ läbipaistvuse nõuete ühtlustamise kohta teabele, mis kuulub avaldamisele emitentide kohta, kelle väärtpaberid on lubatud reguleeritud turul kauplemisele, ning millega muudetakse direktiivi 2001/34/EÜ (ELT L 390, 31.12.2004, lk 38).

- a. põhinäitajate jälgimisel täheldatakse olulist muutust võrreldes SREP-elementide viimase hindamise kuupäevaga;
 - b. investeerimisühingu kohta on teada negatiivset avalikku teavet, mis viitab võimalikule olulisele riskile (maineriski, käitumisriski, IT-turvalisuse kontekstis);
 - c. pädevatel asutustel on muid põhjusi arvata, et investeerimisühingu ärimudel või riskiprofiil on oluliselt muutunud pärast SREP-elementide viimase hindamise kuupäeva.
52. Pädevad asutused peaksid järelevalvealase läbivaatamise ja hindamise protsessi tegevuste planeerimisel pöörama eritähelepanu tegevuste koordineerimisele teiste hindamises otseselt või kaudselt osalevate isikutega, eelkõige juhul, kui vajatakse sisendit investeerimisühingult ja/või piiriüleste konsolideerimisgruppide järelevalves osalevatelt teistelt pädevatelt asutustelt, nagu on sätestatud jaotises 11.
53. Proportsionaalsuse osas peaksid pädevad asutused käesolevate suuniste kohaldamisel järelevalvealase läbivaatamise ja hindamise protsessi rakendamisel mõistma, et jaotistes 4, 5, 6 ja 8 sätestatud eri elemendid, meetodikaaspektid ja hindamise komponendid ei ole sama olulisusega kõigi investeerimisühingute jaoks. Pädevad asutused peaksid vajaduse korral kohaldama hindamisele eri detailsusastet olenevalt investeerimisühingule määratud kategooriast ning ulatust, mis vastab investeerimisühingu suurusele ja ärimudelile, ning tema tegevuse laadile, ulatusele ja keerukusele.
54. Kõigi SREP-elementide iga hindamise lõpus võivad pädevad asutused teavitada investeerimisühingut järelevalvealase läbivaatamise ja hindamise protsessi üldhindamise tulemustest ning nad peaksid esitama järgmise teabe:
- a. aruanne nende omavahendite koguse ja koosseisu kohta, mida investeerimisühing peab hoidma määruses (EL) 2019/2033 II, III ja IV osas sätestatud nõudeid ületavas koguses, kooskõlas direktiivi (EL) 2019/2034 artikli 39 lõike 2 punktiga a;
 - b. aruanne nende omavahendite koguse ja koosseisu kohta, mida investeerimisühing peab hoidma kooskõlas direktiivi (EL) 2019/2034 artikliga 41;
 - c. aruanne hoitava likviidsuse ja konkreetsete likviidsusnõuete kohta, mille pädevad asutused on kehtestanud kooskõlas direktiivi (EL) 2019/2034 artikliga 42;
 - d. aruanne muude järelevalvemeetmete kohta, mida pädev asutus kavatseb võtta.

2.4.1 1. kategooria investeerimisühingud

55. Et tagada järelevalvealase läbivaatamise ja hindamise protsessiga seotud järelevalvetegevuste asjakohane sagedus 1. kategooria investeerimisühingute korral, peaksid pädevad asutused tegema järgmist:
- a. jälgima kord kvartalis põhinäitajaid;
 - b. vähemalt kord iga 2 aasta tagant ajakohastama kõigi individuaalsete SREP-elementide hinnanguid;

- c. olema pidevas ühenduses ja pidama dialoogi investeerimisühingu juhtorgani ja kõrgema juhtkonnaga.

2.4.2 2. kategooria investeerimisühingud

56. Et tagada järelevalvealase läbivaatamise ja hindamise protsessiga seotud järelevalvetegevuste asjakohane sagedus 2. kategooria investeerimisühingute korral, peaksid pädevad asutused tegema järgmist:

- a. jälgima kord kvartalis põhinäitajaid;
- b. vähemalt iga 3 aasta tagant ajakohastama kõigi individuaalsete SREP-elementide hinnanguid;
- c. olema ühenduses investeerimisühingu juhtorgani ja kõrgema juhtkonnaga vähemalt sama sageli kui kõigi SREP-elementide hindamisel.

2.4.3 3. kategooria investeerimisühingud

57. Et tagada järelevalvealase läbivaatamise ja hindamise protsessiga seotud järelevalvetegevuste asjakohane sagedus 3. kategooria investeerimisühingute korral, peaksid pädevad asutused tegema järgmist:

- a. jälgima kord kvartalis põhinäitajaid;
- b. hindama kõiki SREP-elemente, võttes arvesse uut olulist teavet tekkivate riski kohta, kusjuures läbivaatamise ulatus ja põhjalikkus on kohandatud investeerimisühingu konkreetsele riskiprofiilile;
- c. olema ühenduses investeerimisühingu juhtorgani ja kõrgema juhtkonnaga vähemalt sama sageli kui kõigi SREP-elementide hindamisel.

Kui seda peetakse asjakohaseks, võivad pädevad asutused määrata korrapärase miinimumsageduse kõigi SREP-elementide hindamiseks 3. kategooria investeerimisühingutele või nende osadele.

2.4.4 Väikesed ja mitteseotud investeerimisühingud

58. Väikeste ja mitteseotud investeerimisühingute korral, mis vastavad määruse (EL) 2019/2033 artikli 12 lõike 1 kriteeriumidele, peaksid pädevad asutused tegema järgmist:

- a. jälgima vähemalt kord aastas põhinäitajaid;
- b. hindama kõiki SREP-elemente, võttes arvesse uut olulist teavet tekkivate riski kohta, kusjuures läbivaatamise ulatus ja põhjalikkus on kohandatud investeerimisühingu konkreetsele riskiprofiilile;
- c. olema ühenduses ja pidama dialoogi investeerimisühingu juhtorgani ja kõrgema juhtkonnaga, kui seda peetakse vajalikuks, ning eelkõige seoses SREP-elementide hindamisega, kui seda tehti.

Tabel 2. Järelevalvealase läbivaatamise ja hindamise protsessi kohaldamine investeerimisühingute eri kategooriatele

Kategooria	Põhinäitajate jälgimine	Kõigi SREP-elementide hindamine	Ühenduse võtmise / dialoogi pidamise miinimumtase
1	Kord kvartalis	2 aasta tagant	Pidev suhtlus investeerimisühingu juhtorgani ja kõrgema juhtkonnaga.
2	Kord kvartalis	3 aasta tagant	Sündmuspõhine koostöö juhtorgani ja kõrgema juhtkonnaga, vähemalt sama sageli, kui toimub järelevalvealase läbivaatamise ja hindamise protsessi hindamine.
3	Kord kvartalis	Sündmuspõhine (läbivaatamise ulatus ja põhjalikkus on kohandatud investeerimisühingu konkreetsele riskiprofiilile)	Sündmuspõhine koostöö juhtorgani ja kõrgema juhtkonnaga, vähemalt sama sageli, kui toimub järelevalvealase läbivaatamise ja hindamise protsessi hindamine.
Väikesed ja mittedeotud investeerimisühingud, nagu on sätestatud määruse (EL) 2019/2033 artikli 12 lõikes 1	Kord aastas	Sündmuspõhine (läbivaatamise ulatus ja põhjalikkus on kohandatud investeerimisühingu konkreetsele riskiprofiilile)	Sündmuspõhine koostöö juhtorgani ja kõrgema juhtkonnaga, vähemalt sama sageli, kui toimub järelevalvealase läbivaatamise ja hindamise protsessi hindamine.

Jaotis 3. Põhinäitajate jälgimine

59. Pädevad asutused peaksid investeerimisühingute finantstingimuste ja riskiprofiilide muutuste kontrollimisel korrapäraselt jälgima rahalisi ja mitterahalisi põhinäitajaid. Pädevad asutused peaksid selle jälgimise abil tuvastama ka SREP-elementide hinnangu ajakohastamise vajaduse, arvestades kavandatud järelevalvetegevuse välist uut olulist teavet. Kui jälgimisel ilmneb investeerimisühingu riskiprofiili oluline muutus või näitajate mis tahes anomaalia, peaksid pädevad asutused uurima selle põhjusi ja vajaduse korral läbi vaatama asjakohase SREP-elementi hinnangu, arvestades uut teavet.
60. Pädevad asutused peaksid jälgima põhinäitajaid kooskõlas investeerimisühingu aruandluse sagedusega. Mitterahaliste näitajate jälgimist tuleks kohandada vastavalt konkreetse mitterahalise näitaja olemusele ja volatiilsusele, kuid seda tuleks teha vähemalt kord aastas.
61. Pädevad asutused peaksid kehtestama jälgimissüsteemid ja -skeemi, mis võimaldavad tuvastada näitajate käitumise olulisi muutusi ja anomaaliaid, ning määrama künnised, kus asjakohane. Pädevad asutused peaksid samuti tagama, et kõigi jälgitavate asjakohaste näitajate (või näitajate kombinatsioonide) korral uuritakse mis tahes anomaaliaid ja olulisi muutusi. Pädevad asutused peaksid seega kindlaks määrama investeerimisühingu usaldatavusele avalduva võimaliku mõju põhjuse ja hindama selle olulisust ning võimalikke tagajärgi ühingu kategoriseerimisele.
62. Pädevad asutused peaksid kohandama näitajate komplekti ja nende künniseid konkreetse investeerimisühingu või sarnaste omadustega investeerimisühingute gruppide (näidisgrupid) eriomadustele. Näitajate raamistik, jälgimisskeemid ja künnised peaksid kajastama investeerimisühingu suurust, keerukust, ärimudelit ja riskiprofiili ning peaksid hõlmama geograafilisi asukohti, sektoreid ja turge, kus investeerimisühing tegutseb.
63. Pädevad asutused peaksid tuvastama näitajad, mida tuleb jälgida korrapärase järelevalve kaudu, peamiselt korrapärase järelevalvelise aruandluse abil ning kasutades ühiste aruandlusstandardite määratlusi.
64. Kindlaks määratud näitajate raamistikku ja põhinäitajate jälgimise tulemusi tuleks samuti kasutada sisendina kapitalile avalduvate riskide ning likviidsusele ja rahastamisele avalduvate riskide hindamisel vastavate SREP-elementide raames.
65. Jälgimisnäitajad peaksid sisaldama vähemalt järgmisi investeerimisühingupõhiseid näitajaid:
 - a. rahalised ja mitterahalised näitajad, mis käsitlevad käesolevate suunistega hõlmatud riskikategooriaid, mida kohaldatakse konkreetse investeerimisühingu kategooria suhtes (vt jaotised 6 ja 8);
 - b. kõik suhtarvud, mis tulenevad määruse (EL) 2019/2033 kohaldamisest ja direktiivi (EL) 2019/2034 rakendavast siseriiklikust õigusaktist;

- c. kui asjakohane, omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõuded, nagu on sätestatud direktiivis 2014/59/EL;
 - d. kui olemas, investeerimisühingu enda finantsseisundi taastamise kavades kasutatud finantsseisundi taastamise näitajad.
66. Pädevad asutused peaksid lisama mitterahalised näitajad (nt tegevusloa ulatus, töötajate arv, kaebuste arv või muud mitterahalised näitajad) ning võivad määratleda lisanäitajaid, kui peavad seda asjakohaseks.
67. Pädevad asutused peaksid lisama investeerimisühingupõhiste näitajatele asjakohased investeerimisühingu makromajandusnäitajad, kui need on kättesaadavad, tema tegutsemise geograafilistes asukohtades, sektorites ja turgudel.
68. Pädevad asutused peaksid samuti kaaluma rahaliste ja mitterahaliste põhinäitajate regulaarse jälgimise täiendamist sõltumatu turu-uuringu ja -analüüsi ülevaatega, kui see on kättesaadav.

Jaotis 4. Ärimudeli analüüs

4.1 Üldised kaalutlused

69. Käesolevas jaotises sätestatakse investeerimisühingu ärimudeli ja strateegia hindamise kriteeriumid. Pädevad asutused peaksid kohaldama seda hindamist investeerimisühingule samal tasandil kui järelevalvealase läbivaatamise ja hindamise protsessi üldhindamist, kuid nad võivad seda kohaldada ka konkreetse tegevuse korral, ärivaldkonna tasandil või temaatilisel alusel.
70. Piiramata investeerimisühingu juhtorgani vastutust äritegevuse juhtimise ja korraldamise eest või osutamata eelistustele konkreetsete ärimudelite suhtes, peaksid pädevad asutused tegema ärimudeli analüüsi, et hinnata äri- ja strateegiariske ning määrata kindlaks järgmine:
- a. investeerimisühingu praeguse ärimudeli elujõulisus lähtuvalt tema võimest tekitada aktsepteeritavat tulu järgmise 12 kuu jooksul ning
 - b. investeerimisühingu strateegia kestlikkus vähemalt järgmise 3 aasta jooksul.
71. Pädevad asutused peaksid ärimudeli analüüsi tulemustega toetama kõigi teiste SREP-elementide hindamist. Pädevad asutused võivad hinnata ärimudeli analüüsi konkreetseid asjaolusid, eelkõige ärimudeli kvantitatiivseid näitajaid, teiste SREP-elementide hindamise raames.
72. Pädevad asutused peaksid ärimudeli analüüsiga samuti toetama investeerimisühingu selliste peamiste haavatavuste tuvastamist, millel on kõige tõenäolisemalt investeerimisühingule oluline mõju või mis viivad selle maksejõuetuseni tulevikus.
73. Lisaks peaksid pädevad asutused kasutama ärimudeli analüüsi ka selleks, et hinnata selliste neile teadaolevate rahapesu ja terrorismi rahastamise riskide mõju usaldatavusele, mis on seotud investeerimisühingu ärimudeligaga. Sellega seoses peaksid pädevad asutused kasutama rahapesu ja terrorismi rahastamise tõkestamise järelevalveasutustelt saadud teavet, eelkõige nende hinnanguid rahapesu ja terrorismi rahastamise riskide kohta ning mis tahes järeldusi, mis on seotud investeerimisühingu rahapesu ja terrorismi rahastamise tõkestamise kontrolli oluliste puudustega, et täiendada oma pideva järelevalve tulemusi ja hinnata, kas need tekitavad usaldatavusnõuete täitmise probleeme, mis on seotud rahapesu ja terrorismi rahastamise riskiga. Kui hindamine näitab, et investeerimisühingu ärimudel tekitab seoses rahapesu ja terrorismi rahastamise riskidega usaldatavusnõuete täitmise probleeme, peaksid pädevad asutused jagama ärimudeli usaldatavuse hindamise tulemusi rahapesu ja terrorismi rahastamise tõkestamise järelevalveasutustega.
74. Pädevad asutused peaksid ärimudeli analüüsi osana võtma proportsionaalselt järgmisi meetmeid, st kohandama analüüsi üksikasjalikkuse taset vastavalt investeerimisühingu konkreetsele olukorrale, tajutavale riskile ning tema tegevuse ulatusele ja keerukusele:

- a. esialgne hindamine;
- b. sihtvaldkondade tuvastamine;
- c. ärikeskkonna hindamine;
- d. praeguse ärimudeli kvantitatiivne analüüs;
- e. praeguse ärimudeli kvalitatiivne analüüs;
- f. tulevikustrateegia (sh ärimudeli planeeritud muudatuste) analüüs;
- g. hinnang ärimudeli elujõulisusele järgmise 12 kuu jooksul;
- h. strateegia kestlikkuse hindamine;
- i. investeerimisühingu ärimudelid ja strateegiast talle tekkivate või tekkida võivate peamiste haavatavuste tuvastamine ning
- j. tulemuste kokkuvõtete koostamine ja skoori määramine.

75. 3. kategooria investeerimisühingute korral, kui investeerimisühingu tegevuse ulatus ja keerukus on väiksem, võivad pädevad asutused teha ärimudeli analüüsi ja määrata asjakohase skoori lihtsustatud viisil. Sellistel juhtudel peaksid nad hindama vähemalt ärimudeli elujõulisust ja investeerimisühingute strateegia kestlikkust, võttes arvesse selle ärikeskkonda, ning tegema kindlaks peamised haavatavused. 3. kategooria investeerimisühingute korral peaksid pädevad asutused igal üksikjuhul eraldi otsustama, kas ja mis vormis teha ärimudeli analüüs, andes vähemalt tervikliku ülevaate sellest, kuidas sellised investeerimisühingud teenivad kasumit, ja tuvastades haavatavused, mis võivad mõjutada nende võimet sellist tulu teenida.

76. Pädevad asutused võivad ärimudeli analüüsil kasutada järgmisi kvantitatiivse ja kvalitatiivse teabe allikaid, kui need on kättesaadavad:

- a. investeerimisühingu strateegiakavad koos jooksva aasta ja tulevikuprognosidega ning nende aluseks olevate majanduseeldustega;
- b. finantsaruandlus (nt kasum ja kahjum, bilansilised kulukohustused);
- c. regulatiivne aruandlus;
- d. sisearuanded (juhtimisteave, kapitali planeerimine, likviidsusaruanded, sisesed riskiaruanded);
- e. finantsseisundi taastamise ja kriisilahenduse kavad;
- f. kolmandate isikute aruanded, sealhulgas auditoraruanded, omakapitali/krediidialüütikute aruanded, ning
- g. muud asjakohased uuringud/küsitlused, sealhulgas Rahvusvahelise Valuutafondi (IMF), makrotasandi usaldatavusjärelvalvet teostavate asutuste ja institutsioonide ning Euroopa institutsioonide uuringud ja küsitlused.

4.2 Esialgne hindamine

77. Pädevad asutused peaksid analüüsima investeerimisühingu põhitegevusi, geograafilisi asukohti ja turupositsiooni, et tuvastada jurisdiktsiooni kõige kõrgemal konsolideerimistasandil investeerimisühingu kohta järgmist:
- peamised geograafilised asukohad;
 - peamised tütarettevõtjad/filiaalid ning
 - peamised tegevused, ja kui asjakohane, äriiinid või tooteliinid.
78. Selleks peaksid pädevad asutused hindamise ajal arvestama mitmesuguseid asjakohaseid parameetreid ja aja jooksul toimuvaid muutusi. Parameetrid peaksid hõlmama järgmist:
- panus üldtuludesse/-kuludesse;
 - osa varadest;
 - panus omavahendite nõuete täitmisse ning
 - turupositsioon.
79. Pädevad asutused peaksid kasutama seda esialgset hinnangut järgmiseks:
- määrama äritegevuste olulisuse: pädevad asutused peaksid kindlaks määrama, mis geograafilised piirkonnad, tütarettevõtjad/filiaalid, tegevusalad ja vajaduse korral ärivaldkonnad või tootevaldkonnad on kõige olulisemad, lähtuvalt nende panusest kasumisse (eelkõige kasumi ja kahjumi alusel), riskist (sh K-tegurid või muud riskinäitajad) ja/või organisatsiooni prioriteetid. Pädevad asutused peaksid selle teabe alusel tuvastama, millele peaks ärimudeli analüüs keskenduma (vt lisateave punktis 4.3);
 - tuvastama võrdlusrühma: pädevad asutused võivad määrata i) investeerimisühingu struktuuri ja tegevuse alusel investeerimisühingu jaoks asjakohase võrdlusrühma; ii) teha ärimudeli analüüs võrdlusrühma konkureerivate toote-/ärivaldkondade alusel, mis on suunatud samale kasumi allikale/klientidele;
 - toetama proportsionaalsuse põhimõtte kohaldamist: pädevad asutused võivad kasutada esialgse hindamise tulemusi abivahendina hindamise asjakohase detailsuse kindlaksmääramisel.

4.3 Ärimudeli analüüsi sihtvaldkondade tuvastamine

80. Pädevad asutused peaksid kindlaks määrama ärimudeli analüüsi fookuse. Nad peaksid keskenduma ärivaldkondadele, mis on kõige tähtsamad praeguse ärimudeli elujõulisuse või tulevase kestlikkuse seisukohast ja/või suurendavad kõige tõenäolisemalt investeerimisühingu avatust olemasolevatele või uutele haavatavustele. Pädevad asutused peaksid arvestama järgmisi tegureid:

- a. äritegevuse olulisus – kas teatud äritegevused on kasumi (või kahjumi) teenimise seisukohast tähtsamad;
- b. varasemad järelevalvelised tulemused – kas teiste SREP-elementide kohta tehtud järeldused, sealhulgas rahapesu ja terrorismi rahastamise tõkestamise järelevalveasutuste järeldused, võivad pakkuda täiendavaid näitajaid uurimist vajavate ärivaldkondade kohta;
- c. sise- või välisauditi aruannete tulemused ja tähelepanekud – kas auditiga on tuvastatud konkreetseid probleeme seoses teatud ärivaldkondade kestlikkuse või elujõulisusega;
- d. olulisus strateegiakavade suhtes – kas on ärivaldkondi, mida investeerimisühing soovib oluliselt suurendada või vähendada;
- e. ärimudelis täheldatud muudatused – kas ärimudelis on faktiliselt täheldatud muudatusi, mis on toimunud, ilma et investeerimisühing oleks teatanud mis tahes planeeritud muudatustest või avaldanud uusi strateegiakavu, ning kas ärimudeli muudatused võivad põhjustada investeerimisühingule suuremaid rahapesu ja terrorismi rahastamise riske, ning
- f. võrdlus konkurentidega – kas ärivaldkonna tulemuslikkus on konkurentidega võrreldes olnud ebatavaline (olnud väljaspool konkurentide tulemusi).

4.4 Ärikeskkonna hindamine

81. Pädevad asutused peaksid investeerimisühingu strateegiliste eelduste usutavuse kohta seisukoha kujundamiseks tegema ärikeskkonna analüüsi. Selles arvestatakse praegusi ja tulevasi äritingimusi, milles investeerimisühing tegutseb või tõenäoliselt tegutseb, lähtuvalt tema peamistest või olulistest geograafilistest ja ärilistest riskipositsioonidest. Selline analüüs peaks põhinema peamistel makromajanduslikel muutujatel, regulatiivsetel ja turusuundumustel ning konkurentsikeskkonnast.

4.5 Praeguse ärimudeli analüüs

82. Et mõista vahendeid ja meetodeid, mida investeerimisühing kasutab äritegevuseks ja kasumi teenimiseks, peaksid pädevad asutused tegema kvantitatiivse ja kvalitatiivse analüüsi.

4.5.1 Kvantitatiivne analüüs

83. Pädevad asutused peaksid tegema investeerimisühingu praeguse ärimudeli peamiste kvantitatiivsete omaduste staatilise ja trendi analüüsi, et mõista investeerimisühingu finantstulemusi ja seda, mil määral on investeerimisühingu riskivalmidus suurem või väiksem kui võrdlusrühmal.

84. Pädevate asutuste analüüsitavad valdkonnad võivad hõlmata järgmist:

- a. kasum ja kahjum: pädevad asutused võivad hinnata investeerimisühingu aluskasumlikkust (pärast erandlike ja ühekordsete meetmete kõrvalejätmist), tuluvoogude jaotust, kulude jaotust, väärtuse languse eraldisi ja peamisi suhtarve (sh kulu/tulu, puhaskasumi marginaal, netorahavoog);
- b. bilanss: pädevad asutused võivad hinnata varade ja kohustuste kooslust, rahastamisstruktuuri, muutusi omavahendites ja omavahendite nõuetes ning peamisi suhtarve (sh omakapitali investeeringute tulusus, esimese taseme põhiomavahendid, rahastamispuudujääk);
- c. kontsentratsioonid: pädevad asutused võivad hinnata klientide, sektorite ja geograafiliste asukohtadega seotud kontsentratsioone kasumis ja kahjumis ning bilansis;
- d. riskivalmidus: pädevad asutused võivad hinnata investeerimisühingu kehtestatud ametlikke piiranguid (eelkõige kauplemispiiranguid) ja nende järgimist, et mõista riske, mida investeerimisühing on valmis võtma, et parandada oma finantstulemusi.

4.5.2 Kvalitatiivne analüüs

85. Pädevad asutused peaksid analüüsima investeerimisühingu praeguse ärimudeli kvalitatiivseid omadusi, et mõista ühingu edutegureid ja peamisi sõltuvusi.

86. Pädevate asutuste analüüsitavad valdkonnad võivad hõlmata järgmist:

- a. peamised välissõltuvused: pädevad asutused võivad kindlaks määrata peamised välistegurid, mis mõjutavad ärimudeli edukust; need võivad hõlmata kolmandast isikust teenuseosutajaid, vahendajaid ja konkreetseid regulatiivtegereid;
- b. peamised sisesõltuvused: pädevad asutused võivad kindlaks määrata peamised sisetegurid, mis mõjutavad ärimudeli edukust; need võivad hõlmata IT-platvormide kvaliteeti ning tegevus- ja ressursisuuatlikkust; ja isegi võtmeisikud;
- c. kontsessioon: pädevad asutused võivad määrata kindlaks suhete tugevuse klientide, tarnijate ja partneritega; see võib hõlmata investeerimisühingu tuginemist oma mainele, filiaalide tõhusust, klientide lojaalsust ja partnerluste tõhusust;
- d. konkurentsieelise valdkonnad: pädevad asutused võivad kindlaks määrata ka valdkonnad, kus investeerimisühingul on konkurentide ees konkurentsieelis; need võivad hõlmata mis tahes eespool nimetatut, nt investeerimisühingu IT-platvormide kvaliteeti või muid tegureid, nt investeerimisühingu globaalset võrgustikku, tema äritegevuse ulatust või pakutavaid tooteid;
- e. rahapesu ja terrorismi rahastamise risk: analüüsis peaksid pädevad asutused arvestama mis tahes viiteid, et ärimudel ja tegevus suurendavad rahapesu ja terrorismi rahastamise riske, sealhulgas sularahatehinguid või juriidiliste isikute asutamist või kasutamist suure riskiga kolmandates riikides, nagu on kindlaks

määratud vastavalt direktiivi (EL) 2015/849 artiklile 9. Vajaduse korral tuleks neid näitajaid täiendada kvantitatiivse analüüsiga, keskendudes eelkõige sellistes suure riskiga kolmandates riikides teostatavatest tehingutest saadud müügitulude ja tegevustulude olulisusele, riskipositsioonide kontsentreerumisele klientidele, kelle suhtes investeerimisühing kohaldab tugevdatud hoolsusmeetmeid, nagu on sätestatud direktiivi 2015/849 II peatüki 3. jaos.

4.6 Strateegia analüüs

87. Pädevad asutused peaksid tegema investeerimisühingu finantsprognoside ja strateegiakava kvantitatiivse ning kvalitatiivse tulevikuanalüüsi, et mõista äristrateegia eeldusi, usutavust ja riske.

88. Pädevate asutuste analüüsitavad valdkonnad võivad hõlmata järgmist:

- a. üldstrateegia: pädevad asutused võivad arvesse võtta peamisi kvantitatiivseid ja kvalitatiivseid juhtimiseesmärke;
- b. prognoositavad majandustulemused: pädevad asutused võivad arvesse võtta prognoositavaid majandustulemusi, kasutades samu või sarnaseid mõõdikuid kui need, mis on hõlmatud praeguse ärimudeli kvantitatiivse analüüsiga;
- c. strateegia edutegurid: pädevad asutused võivad eesmärgi saavutamiseks määrata kindlaks praeguse ärimudeli kohta tehtud peamised muudatusettepanekud;
- d. eeldused: pädevad asutused võivad kindlaks määrata investeerimisühingu strateegia ja prognooside aluseks olevate eelduste usutavuse ja järjepidevuse; need võivad hõlmata eeldusi sellistes valdkondades nagu makromajanduse parameetrid, turudünaamika, peamiste toodete, segmentide ja geograafiliste asukohtadega seotud mahu ja marginaali kasv ning
- e. rakendussuutlikkus: pädevad asutused võivad kindlaks määrata investeerimisühingu rakendussuutlikkuse lähtuvalt varasemate strateegiate ja prognooside järgimisest juhtkonna poolt ning strateegia keerukusest ja ambitsioonikusest võrreldes praeguse ärimudeliga.

4.7 Ärimudeli elujõulisuse hindamine

89. Pärast punktides 4.4 ja 4.5 käsitletud analüüse peaks pädev asutus kujundama (või ajakohastama) seisukoha investeerimisühingu praeguse ärimudeli kohta lähtuvalt tema võimest teenida järgmise 12 kuu jooksul aktsepteeritavat tulu, arvestades kvantitatiivset tulemuslikkust, edu põhitegureid ja ärikeskkonda.

90. Pädevad asutused võivad hinnata tulude taset järgmiste kriteeriumide alusel:

- a. omakapitali tootlus võrreldes omakapitali hinnaga või samaväärne mõõdik: pädevad asutused võivad kaaluda, kas ärimudel toodab omakapitali hinnast suuremat tootlust (v.a ühekordne tulu) lähtuvalt omakapitali tootluse ja

omakapitali hinna võrdlusest; hindamist võivad toetada muud parameetrid, nt varade tootlikkus või riskiga korrigeeritud tulusus, samuti nende mõõdikute muutustega arvestamine kogu tsükli vältel;

- b. rahavoo struktuur: pädevad asutused võivad kaaluda, kas rahavoo struktuur on asjakohane ärimudeli ja strateegia suhtes; rahavoo volatiilsus või mittevastavused võivad tähendada, et isegi kulud ületavat tulu tootev ärimudel või strateegia ei pruugi praegust või tulevast ärikeskkonda arvestades olla elujõuline või kestlik, ning
- c. riskivalmidus: pädevad asutused võivad kaaluda seoses üksikute riskidega või üldisemalt, kas investeerimisühingu ärimudel või strateegia tugineb riskivalmidusele, mida peetakse suureks või mis on erandlik võrdlusrühmas, kui see on olemas.

4.8 Investeerimisühingu strateegia kestlikkuse hindamine

91. Pärast punktides 4.4–4.6 kirjeldatud analüüse peaksid pädevad asutused kujundama (või ajakohastama) seisukoha investeerimisühingu strateegia kestlikkuse kohta tulevikuperspektiivis, võttes arvesse tema strateegiakavu ja finantsprognose ning ärikeskkonna järelevalvealast hindamist. Selline tulevikuperspektiiv peaks hõlmama vähemalt 3 aastat, kuid seda võib pikendada, et see vastaks järgmise eeldatava täieliku järelevalvealase läbivaatamise ja hindamise protsessi hindamisele kooskõlas jaotises 2 sätestatud minimaalse sekkumise mudeliga.
92. Eelkõige võivad pädevad asutused hinnata investeerimisühingu strateegia kestlikkust järgmise alusel:
- a. investeerimisühingu eelduste ja prognoositud majandustulemuste usutavus, võrreldes järelevalvelise arvamusega praeguse ja tuleviku ärikeskkonna kohta;
 - b. mõju prognoositud majandustulemustele järelevalvelises arvamuses ärikeskkonna kohta (kui see erineb investeerimisühingu eeldustest);
 - c. strateegia riskitase (st strateegia keerukus ja ambitsioonikus võrreldes praeguse ärimudeliga) ning sellest tulenev edu tõenäosus lähtuvalt investeerimisühingu tõenäolisest rakendamissuutlikkusest (mida mõõdetakse tema edu järgi sarnase ulatusega varasemate strateegiate rakendamisel või strateegiakava senise rakendamise tulemuslikkuse alusel).
93. Mittekeerukate investeerimisühingute korral ja juhul, kui finantsprognosid ei ole kättesaadavad või ei ole usaldusväärsed, võivad pädevad asutused hinnata investeerimisühingu strateegia kestlikkust kvalitatiivsel viisil, keskendudes järgmisele:
- a. üldine kavandatud kasv olulise äritegevuse kohta ja ärikeskkonna võimalik mõju strateegia teostamise võimele;
 - b. võimalik vastuolo investeerimisühingu pikaajalise kasumistiimuli ning tarbijate ja finantsturgude huvide vahel;

- c. investeerimisühingu strateegia kooskõla tema riskivalmidusega.

4.9 Peamiste haavatavuste tuvastamine

94. Pärast ärimudeli analüüsimist peaksid pädevad asutused hindama investeerimisühingu ärimudelist ja strateegiast tekkivaid või tekkida võivaid peamisi haavatavusi, arvestades mis tahes järgmist aspekti:

- eeldatavad halvad majandustulemused;
- tuginemine ebarealistlikule strateegiale;
- ülemäärased kontsentratsioonid või volatiilsus (nt tulud ja kliendid, kelle suhtes kohaldatakse direktiivi (EU) 2015/849 II peatüki 3. jaos sätestatud tugevdatud hoolsusmeetmeid, suure riskiga kolmandad riigid vastavalt kõnealuse direktiivi artiklile 9);
- liigsete riskide võtmine;
- rahavoo ja rahastamisstruktuuri probleemid;
- olulised välised probleemid (nt regulatiivohud, nagu äriüksuste eraldamise volitamine);
- keskkonna-, sotsiaal- ja juhtimisriskid ning nende mõju ärimudeli elujõulisusele ja kestlikkusele ning investeerimisühingu pikaajalisele vastupanuvõimele.

95. Pärast eespool nimetatud hindamist peaksid pädevad asutused kujundama seisukoha investeerimisühingu ärimudeli elujõulisuse ja strateegia kestlikkuse kohta ning probleemide lahendamiseks vajalike meetmete kohta.

4.10 Tulemuste kokkuvõte ja skoori määramine

96. Pädevad asutused peaksid ärimudeli elujõulisuse ja kestlikkuse hindamise alusel kujundama üldise seisukoha ärimudeli elujõulisusest ja strateegia kestlikkusest ning mis tahes võimalikest riskidest, mis hindamise alusel ohustavad investeerimisühingu elujõulisust. See seisukoht peaks kajastuma tulemuste kokkuvõttes, mis esitatakse koos alljärgnevas tabelis esitatud kaalutluste alusel määratud elujõulisuse skooriga.

Tabel 3. Ärimudeli analüüsi skoori määramise järelevalvekaalutlused

Skoor	Järelevalveline arvamus	Kaalutlused
1	Ärimudel ja strateegia põhjustavad investeerimisühingu	<ul style="list-style-type: none"> Investeerimisühing teenib kindlat ja stabiilset tulu, mis on tema riskivalmidust ja rahastamisstruktuuri arvestades aktsepteeritav. Puuduvad olulised varade kontsentratsioonid või jätkusuutmatud kontsentreeritud tuluallikad.

	elujõulisusele väikest riski.	<ul style="list-style-type: none"> • Investeeringisühingul on tema valitud turgudel kindel konkurentsipositsioon ja seda tõenäoliselt tugevdav strateegia. • Investeeringisühing on koostanud finantsprognosisid usutavate eelduste alusel tulevase ärikeskkonna kohta. • Strateegiakavad on praegust ärimudelit ja juhtkonna rakendussuutlikkust arvestades asjakohased.
2	Ärimudel ja -strateegia põhjustavad investeeringisühingu elujõulisusele keskmist või väikest riski.	<ul style="list-style-type: none"> • Investeeringisühing teenib võrreldes konkurentidega ja/või varasema tulemuslikkusega keskmist tulu, mis on tema riskivalmidust ja rahastamisstruktuuri arvestades üldjoontes aktsepteeritav. • Esinevad teatud varade kontsentratsioonid või kontsentreeritud tuluallikad. • Investeeringisühingu toodete/teenuste avaldub konkurentsivõime ühel või mitmel peamisel turul. Olukorra lahendamise strateegias esineb teatud küsitavusi. • Investeeringisühing on koostanud finantsprognosisid tulevase ärikeskkonna suhtes optimistlike eelduste alusel. • Strateegiakavad on praegust ärimudelit ja juhtkonna rakendussuutlikkust arvestades mõistlikud, kuid mitte riskideta.
3	Ärimudel ja -strateegia põhjustavad investeeringisühingu elujõulisusele keskmist või suurt riski.	<ul style="list-style-type: none"> • Investeeringisühing teenib sageli väikest või ebastabiilset tulu või tugineb nõuetekohase tulu saamiseks riskivalmidusele või rahastamisstruktuurile, mis tekitab järelevalveküsimusi. • Esinevad olulised varade kontsentratsioonid või kontsentreeritud tuluallikad. • Investeeringisühingul on valitud turgudel toodete/teenuste osas nõrk konkurentsipositsioon ja tal võib olla vähe heade perspektiividega ärivaldkondi. Investeeringisühingu turuosa võib oluliselt väheneda. Olukorra lahendamise strateegias esineb küsitavusi. • Investeeringisühing on koostanud finantsprognosisid tulevase ärikeskkonna suhtes liiga optimistlike eelduste alusel. • Strateegiakavad ei pruugi olla usutavad, arvestades praegust ärimudelit ja juhtkonna rakendussuutlikkust.
4	Ärimudel ja -strateegia põhjustavad investeeringisühingu	<ul style="list-style-type: none"> • Investeeringisühing teenib väga väikest ja väga ebastabiilset tulu või tugineb nõuetekohase tulu saamiseks vastuvõetamatule riskivalmidusele või rahastamisstruktuurile.

	<p>elujõulisusele suurt riski.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Investeeringisühingul on äärmuslikud varade kontsentratsioonid või jätkusuutmatud kontsentreeritud tuluallikad. • Investeeringisühingul on valitud turgudel toodete/teenuste osas väga nõrk konkurentsipositsioon ja ta osaleb väga halva perspektiiviga ärivaldkondades. Strateegiakavad suure tõenäosusega olukorda ei lahenda. • Investeeringisühing on koostanud finantsprognosisid tulevase ärikeskkonna suhtes väga ebarealistlike eelduste alusel. • Strateegiakavad ei ole usutavad, arvestades praegust ärimudelit ja juhtkonna rakendussuutlikkust.
--	------------------------------------	--

Jaotis 5. Sisejuhtimise ja kogu investeerimisühingut hõlmavate kontrollide hindamine

5.1 Üldised kaalutlused

97. Pädevad asutused peaksid hindama seda, kas investeerimisühingu sisejuhtimiskord on adekvaatne ja vastab investeerimisühingu riskiprofiilile, ärimudelile, olemusele, suurusele ja keerukusele. Nad peaksid välja selgitama, mis ulatuses täidab investeerimisühing ELis ja riiklikul tasandil kohaldatavaid usaldusväärse sisejuhtimiskorra nõudeid ning tuvastama mis tahes puudused. Pädevad asutused peaksid hindama eelkõige seda, kas sisejuhtimiskord võimaldab riskide usaldusväärset juhtimist ning hõlmab asjakohaseid sisekontrolle ja järelevalvet. Pädevad asutused peaksid kindlaks tegema, kas esineb halvast sisejuhtimiskorrast tulenevaid olulisi riske ja kuidas need võivad mõjutada investeerimisühingu riskiprofiili ja kestlikkust.
98. Järelevalvealase läbivaatamise ja hindamise protsessi korral peaks investeerimisühingu sisejuhtimise ja kontrollide hindamine, võttes arvesse proportsionaalsuse põhimõtte kohaldamist, hõlmama järgmiste valdkondade hindamist:
- üldine sisejuhtimisraamistik, mis peaks sisaldama selget organisatsioonistruktuuri ja asjakohast ettevõtte riskikultuuri;
 - juhtorgani ja selle komiteede (kui asutatud) koosseis, korraldus ja toimimine;
 - tasustamispoliitika ja -tavad;
 - sisekontrolliraamistik, mis peaks sisaldama sõltumatut vastavuskontrolli ning vajaduse korral sisemise riskijuhtimise ja siseauditi funktsioone;
 - riskijuhtimisraamistik; sh ICARAP;
 - info- ja kommunikatsioonitehnoloogia ning
 - talitluspidevuse planeerimine.
99. Sisejuhtimise hindamine peaks andma teavet riskijuhtimise ja kontrollide konkreetseks hindamiseks, nagu on sätestatud jaotistes 6 ja 8, samuti kapitali hindamiseks järelevalvealase läbivaatamise ja hindamise protsessi raames (jaotis 7) ning likviidsuse hindamiseks järelevalvealase läbivaatamise ja hindamise protsessi raames (jaotis 9). Samamoodi peaks jaotise 7 alusel läbi vaadatud sisemise kapitali adekvaatsuse ja sisemise riskihindamisprotsessi riskipõhine analüüs ja selle käigus tuvastatud mis tahes puudused andma teavet käesoleva jaotise alusel hinnatud üldise riskijuhtimisraamistiku hindamisele.

100. Kooskõlas EBA suunistega sisejuhtimise kohta¹³ peaks sisejuhtimisraamistiku hindamine hõlmama juhtimiskorra ja -mehhanismide olemasolu kontrollimist, millega tagatakse, et investeerimisühing täidab kohaldatavaid rahapesu ja terrorismi rahastamise tõkestamise nõudeid, ning võtab arvesse rahapesu ja terrorismi rahastamise tõkestamise järelevalveasutustelt saadud mis tahes täiendavat teavet kõnealuse korra ja mehhanismide hindamise kohta.
101. Et tagada kõikides finantsteenustes järjepidev investorite kaitse, peaksid pädevad asutused koordineerima oma tegevust turujärelevalveasutustega ja arvestama sellistelt asutustelt saadud asjakohast teavet juhtimiskorra ja kogu äriühingut hõlmavate kontrollide hindamiseks.

Proportsionaalsuse põhimõte

102. Pädevad asutused peaksid võtma arvesse proportsionaalsuse põhimõtet tagamaks, et investeerimisühingute kehtestatud sisejuhtimiskord, sealhulgas investeerimisühingute konsolideerimisgruppide raames, on kooskõlas ühingu ja konsolideerimisgrupi individuaalse riskiprofiiliga, mis vastab nende suurusele ja sisekorraldusele, on asjakohane nende ärimudeli suhtes, sobib nende tegevuse laadi, ulatuse ja keerukusega ning on piisav asjaomaste regulatiivsete nõuete eesmärkide tõhusaks saavutamiseks.
103. Eelmise lõike kohaldamisel ja võttes arvesse eri ärimudeleid, mille alusel tegutsevad investeerimisühingud ja investeerimisühingute konsolideerimisgrupid, tuleks hinnata, kas keerukama organisatsiooni või suurema ulatusega investeerimisühingutel peaks olema keerukam juhtimiskord, samas kui lihtsama organisatsiooniga või väiksema või vähem keeruka tegevusega investeerimisühingud võivad rakendada lihtsamat juhtimiskorda.
104. Kooskõlas EBA suunistega sisejuhtimise kohta tuleks kaaluda proportsionaalsuse põhimõtte kohaldamisel arvesse võetavaid kriteeriume, näiteks järgmisi:
- a. investeerimisühingu ja tema tütarettevõtjate bilansimaht usaldatavusnõuete kohase konsolideerimise raames;
 - b. valitsetav koguvara;
 - c. kas investeerimisühingul on õigus hoida kliendi raha või vara;
 - d. hoitavad ja hallatavad varad;
 - e. käsitletavate kliendikorralduste maht;
 - f. päevane kauplemismaht;
 - g. investeerimisühingu geograafiline esindatus ning tehingute maht igas jurisdiktsioonis, sealhulgas kolmandate riikide jurisdiktsioonides;

¹³ EBA suunised direktiivi (EL) 2019/2034 kohase sisejuhtimise kohta (EBA/GL/2021/14).

- h. investeerimisühingu õiguslik vorm, lähtudes muu hulgas sellest, kas investeerimisühing kuulub konsolideerimisgruppi, ja kui jah, siis konsolideerimisgrupi proportsionaalsuse hinnangust;
 - i. kas investeerimisühingul on lubatud kasutada sisemudeleid kapitalinõuete mõõtmiseks, nagu on osutatud määruse (EL) 2019/2033 artiklis 22;
 - j. lubatud tegevuste liik, investeerimisühingu osutatavad teenused, nagu on määratletud direktiivi 2014/65/EL I lisa jagudes A ja B) ja muud investeerimisühingu osutatavad teenused;
 - k. ärimudel ja strateegia, äritegevuse olemus ja keerukus ning investeerimisühingu organisatsioonistruktuur;
 - l. investeerimisühingu riskistrateegia, riskivalmidus ja tegelik riskiprofiil, võttes arvesse ka järelevalvealase läbivaatamise ja hindamise protsessil põhinevaid kapitali ja likviidsuse hindamise tulemusi;
 - m. investeerimisühingu omandiline kuuluvus ja rahastamisstruktuur;
 - n. klientide liik;
 - o. finantsinstrumentide või -lepingute keerukus;
 - p. edasiantud funktsioonid ja turustuskanalid;
 - q. olemasolevad infotehnoloogia- ja kommunikatsioonisüsteemid (IKT), sealhulgas talitluspidevust tagavad süsteemid ja edasiantud funktsioonid selles valdkonnas;
105. Järelevalvealase läbivaatamise ja hindamise protsessi nõuetekohaseks kohaldamiseks jaotise 2 kohaselt 3. kategooriasse liigitatud investeerimisühingute korral on kohandatud miinimumnõuded sätestatud käesoleva jaotise vastavates jagudes.
106. Investeerimisühingute korral, kes vastavad väikesteks ja mitteseotud investeerimisühinguteks kvalifitseerumise tingimustele, mis on sätestatud määruse (EL) 2019/2033 artikli 12 lõikes 1 (nn klassi 3 kuuluvad ühingud), peaksid pädevad asutused läbi vaatama nende organisatsioonilise korra, nagu nad peavad asjakohaseks, võttes arvesse kohaldatavaid regulatiivnõudeid.

5.2 Üldine sisejuhtimisraamistik

107. Pädevad asutused peaksid hindama, kas investeerimisühing kehtestab tugeva sisejuhtimisraamistiku ja -korra kooskõlas direktiivi (EL) 2019/2034 artikli 26 sätetega, EBA suunistega sisejuhtimise kohta, EBA suunistega usaldusväärse tasustamispoliitika kohta¹⁴, komisjoni delegeeritud määrusega (EL) 2017/565¹⁵, ESMA suunistega MiFID II tootejuhtimise

¹⁴ EBA suunised usaldusväärse tasustamispoliitika kohta direktiivi (EL) 2019/2034 alusel (EBA/GL/2021/13).

¹⁵ KOMISJONI 25. aprilli 2016. aasta DELEGEERITUD MÄÄRUS (EL) 2017/565, millega täiendatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2014/65/EL seoses investeerimisühingute suhtes kohaldatavate organisatsiooniliste nõuete ja tegutsemistingimustega ning nimetatud direktiivi jaoks määratletud mõistetega (ELT L 087, 31.3.2017, lk 1).

nõuete kohta¹⁶ ning ESMA ja EBA ühiste suunistega juhtorgani liikmete ja võtmeisikute sobivuse hindamise kohta¹⁷. Pädevad asutused peaksid hindama, kas investeerimisühing tõendab vähemalt järgmist:

- a. juhtorgan on kehtestanud, heaks kiitnud sellise piisava ja tõhusa sisejuhtimis- ja sisekontrolliraamistiku ning teeb selle järelevalvet, mis hõlmab sobivat ja läbipaistvat organisatsioonilist ja tegevusstruktuuri ning hästtoimivat sisekontrolliraamistikku, sealhulgas usaldusväärset juhtimis- ja raamatupidamiskorda ning alalist ja tõhusat vastavuskontrolli funktsiooni, ning kui see on asjakohane ja proportsionaalne, siis sisese riskijuhtimise ja siseauditi funktsioone, millel on oma ülesannete sõltumatuks täitmiseks piisavad volitused, staatus ja ressursid. Kui investeerimisühingud ei loo ega säilita oma riskijuhtimise funktsiooni ega siseauditi funktsiooni, peaksid pädevad asutused hindama, kas sisekontrolliraamistiku jaoks vastu võetud ja rakendatud põhimõtete ja menetlustega saavutatakse sama tulemus, kusjuures lõplik vastutus jääb juhtorganile;
- b. juhtorgan tagab investeerimisühingu sisejuhtimiskorra tõhususe ja hindab seda korrapäraselt ning võtab asjakohaseid meetmeid tuvastatud puuduste kõrvaldamiseks;
- c. juhtorgan on kehtestanud, heaks kiitnud sellise üldise äri- ja riskistrateegia ning teeb selle järelevalvet, mis hõlmab investeerimisühingu riskivalmidust ja riskijuhtimisraamistikku, sealhulgas asjakohaseid põhimõtteid ja menetlusi;
- d. juhtorgan tunneb ja mõistab investeerimisühingu õiguslikku, organisatsioonilist ja tegevusstruktuuri („tunne oma struktuuri“), eelkõige juhul, kui investeerimisühing hõlmab keerukaid struktuure, ning tagab, et see on kooskõlas tema heakskiidetud äri- ja riskistrateegiate ning riskivalmidusega;
- e. investeerimisühingul on asjakohane ja läbipaistev ettevõttestruktuur, mis vastab eesmärgile ning mis ei tekita probleeme, et investeerimisühingut võidakse kasutada finantskuritegudega seotud eesmärkidel, ning usaldusväärne ettevõtte- ja riskikultuur, mis on kõikehõlmav ja proportsionaalne ärimudeliga ja investeerimisühingu tegevusele omaste riskide olemuse, ulatuse ja keerukusega ning on kooskõlas investeerimisühingu riskivalmidusega;
- f. investeerimisühing edendab ja tagab käitumisjuhendi abil riskikultuuri ja kõrged kutse-eetikastandardid ning rakendab asjakohaseid siseseid hoiatuspoliitikaid ja -menetlusi;

¹⁶ ESMA suunised MiFID II tootejuhtimise nõuete kohta (ESMA35-43-620)

¹⁷ ESMA ja EBA ühised suunised juhtorgani liikmete ja võtmeisikute sobivuse hindamise kohta (EBA/GL/2017/12).

- g. kõiki asjaomaseid töötajaid teavitatakse selgelt, kindlalt ja tõhusalt strateegiatest, ettevõtte väärtustest, käitumisjuhendist, riskist ja muudest põhimõtetest;
- h. juhtorgan on kehtestanud, heaks kiitnud tõhusad põhimõtted ja protsessid ning teeb nende rakendamise ja säilitamise järelevalvet, et tuvastada, hinnata, hallata ja leevendada või ennetada tegelikke ja võimalikke huvide konflikte investeerimisühingu tasandil, samuti investeerimisühingu ja töötajate, sealhulgas juhtorgani liikmete erahuvide vahel, mis võivad negatiivselt mõjutada nende ülesannete ja kohustuste täitmist;
- i. juhtorgan on kehtestanud juhtorgani liikmete ja nendega seotud osapooltega laenulepingute ja muude tehingute sõlmimise raamistiku ning tagab selle rakendamise;
- j. investeerimisühingud on kehtestanud asjakohased sisesed hoiatuspoliitika ja -menetlused ning säilitavad neid, et töötajad saaksid konkreetse, sõltumatu ja autonoomse kanali kaudu teatada määrust (EL) 2019/2033 ja direktiivi (EL) 2019/2034 ülevõtivate riigisiseste sätete võimalikest või tegelikest rikkumistest;
- k. rakendatud on juhtorgani liikmete ja võtmeisikute valiku- ja sobivuse hindamise protsess;
- l. rakendatud on kord, mille eesmärk on tagada raamatupidamis- ja finantsaruandlussüsteemide terviklikkus, sealhulgas finants- ja tegevuskontrollid ning vastavus õigusaktidele ja asjakohastele standarditele;
- m. juhtorgan on kehtestanud sisejuhtimisraamistiku, teostab selle järelevalvet ja regulaarset hindamist ning
- n. strateegiad, põhimõtted ja menetlused on edastatud kõigile asjaomastele töötajatele kogu investeerimisühingus ja investeerimisühingu struktuurides ning need on selged, tõhusad ja läbipaistvad investeerimisühingu töötajatele, aktsionäridele ja muudele sidusrühmadele ning pädevale asutusele.

108. Pädevad asutused peaksid hindama, kas investeerimisühingu üldine juhtimisraamistik hõlmab ka uute toodete heakskiitmise protsessi haldamist ja tegevuste edasiandmist. Sisejuhtimisraamistiku ja kogu investeerimisühingut hõlmavate kontrollide analüüsimisel peaksid pädevad asutused võtma arvesse ka turujärelevalveasutuste hinnanguid ning hindama, kas need tõstatavad usaldatavusnõuete täitmise probleeme. See võib olla nii eelkõige juhul, kui tähelepanekud osutavad olulistele puudustele investeerimisühingu süsteemides ja kontrollides seoses uute toodete heakskiitmise protsessi ja tegevuste edasiandmisega. Kui pädeva asutuse hinnangust seevastu selgub, et puudused investeerimisühingu sisekontrolli- ja juhtimisraamistikus ning kogu investeerimisühingut hõlmavates kontrollides tekitavad usaldatavusnõuete täitmise probleeme seoses uute toodete heakskiitmise protsessi ja tegevuste edasiandmisega, peaksid pädevad asutused jagama kõnealuse hindamise tulemusi turujärelevalveasutustega.

3. kategooria investeerimisühingud

109. proportsionaalsuse tagamiseks ja 3. kategooria investeerimisühingute korral peaksid pädevad asutused hindama vähemalt seda, kas on järgitud lõike 107 punkti a.

5.3 Juhtorgani koosseis ja toimimine

110. Pädevad asutused peaksid kooskõlas direktiivi (EL) 2019/2034 artiklitega 26 ja 28, EBA suunistega sisejuhtimise kohta ning ESMA ja EBA ühiste suunistega juhtorgani liikmete ja võtmeisikute sobivuse hindamise kohta hindama vähemalt seda, kas:

- a. on rakendatud kord, mille eesmärk on tagada juhtorgani individuaalne ja kollektiivne sobivus ning võtmeisikute individuaalne sobivus, ja kas seda järgitakse efektiivselt ametisse nimetamisel, oluliste muutuste korral ja jooksvalt, sealhulgas asjakohaste pädevate asutuste teavitamine;
- b. juhtorgani koosseis on asjakohane ja juhtorgan täidab oma ülesandeid tõhusalt;
- c. juhtimis- ja järelevalvefunktsiooni täitva juhtorgani vahel toimub tõhus suhtlus;
- d. juhtimisfunktsiooni täitev juhtorgan juhib asjakohaselt äritegevust ning järelevalveüksus teostab järelevalvet ja jälgib juhtimisotsuste tegemist ja tegevust;
- e. juhtorgani ja, kui asjakohane, selle komiteede jaoks on olemas asjakohased sisejuhtimise tavad ning menetlused ning
- f. kõiki juhtorgani liikmeid teavitatakse investeerimisühingu üldisest tegevusest, finantsolukorrast ja riskiolukorrast ning neil on selged, tõhusad ja hästi läbipaistvad aruandlusliinid.

3. kategooria investeerimisühingud

111. Proportsionaalsuse tagamiseks ja 3. kategooria investeerimisühingute korral peaksid pädevad asutused hindama vähemalt seda, kas on järgitud lõike 110 punkte a–b.

5.4 Tasustamispoliitika ja -tavad

112. Pädevad asutused peaksid hindama, kas investeerimisühingul on direktiivi (EL) 2019/2034 artiklites 25–26 ja 30–33 ning EBA suunistes usaldusväärse tasustamispoliitika kohta sätestatud sooneutraalsed tasustamis põhimõtted ja -tavad, eelkõige töötajate kategooriate, sealhulgas kõrgema juhtkonna, riskivõtjate, kontrollifunktsiooni täitvate töötajate ja kõigi töötajate korral, kes saavad üldist töötasu, mis on võrdne vähemalt madalaima tasuga, mida saavad kõrgem juhtkond või riskivõtjad, kelle ametialane tegevus mõjutab oluliselt investeerimisühingu riskiprofiili või valitsetavaid varasid.

113. Pädevad asutused peaksid hindama vähemalt seda, kas
- a. kõigi töötajate tasustamispoliitika on kooskõlas investeerimisühingu äri- ja riskistrateegiatega, ettevõttekultuuri ja väärtustega, investeerimisühingu pikaajaliste huvide ja huvide konfliktide ärahoidmise meetmetega, on sooneutraalne ega soodusta ülemääraste riskide võtmist ning juhtorgan tegeleb selle haldamise, heakskiitmise ja järelevalvega;
 - b. töötajad, kelle ametialane tegevus mõjutab oluliselt investeerimisühingu riskiprofiili või valitsetavaid varasid, määratakse kindlaks nõuetekohaselt ja kooskõlas direktiivi (EL) 2019/2034 artikli 30 lõike 4 kohaste regulatiivsete tehniliste standarditega;
 - c. muutuvtasu ei mõjuta investeerimisühingu suutlikkust tagada usaldusväärne kapitalibaas ja see määratakse kooskõlas direktiivi (EL) 2019/2034 artiklis 32 sätestatud nõuetega;
 - d. sisekontrollifunktsioonide (kui kehtestatud) tasustamine ei ole seotud nende tulemuslikkusega seoses tegevustega, mida kontrollifunktsioonid jälgivad ja kontrollivad, ning ei ohusta muul viisil tõenäoliselt nende objektiivsust;
 - e. investeerimisühingud on vajaduse korral moodustanud töötasukomisjoni, kes nõustab juhtorganit järelevalvefunktsiooni täitmisel ja valmistab ette selle organi tehtavaid otsuseid. Kui töötasukomisjoni ei ole vaja moodustada, tuleks töötasukomisjonile esitatavaid nõudeid tõlgendada nii, et neid kohaldatakse järelevalvefunktsiooni täitva juhtorgani suhtes, ning
 - f. tasustamispoliitika üle teostavad sõltumatut sisekontrolli sisekontrollifunktsioonid.
114. Proportsionaalsuse põhimõtte kohaldamisel peaksid pädevad asutused võtma arvesse EBA suunistes usaldusväärse tasustamispoliitika kohta sätestatud kriteeriume, eelkõige seda, kas investeerimisühingul on luba osutada direktiivis 2014/65/EL osutatud teenuseid ja tegevusi, millele on osutatud 1. lisa A jao punktides 2, 3, 4, 6 ja 7. Sellisel juhul peaks pädev asutus üldiselt eeldama kõrgemat keerukuse taset, eelkõige siis, kui investeerimisühingul on luba hoida klientide raha või varasid.

5.5 Sisekontrolliraamistik ja -funktsioonid

5.5.1 Sisekontrolliraamistik

115. Pädevad asutused peaksid hindama, kas investeerimisühingul on asjakohane sisekontrolliraamistik, mis vastab investeerimisühingute tegevuste laadile, ulatusele ja keerukusele vastavalt EBA suunistes sisejuhtimise kohta kehtestatud sätetele. Hinnata tuleks vähemalt järgmist:

- a. kas investeerimisühingud rakendavad sisekontrolliraamistikku, mis hõlmab kogu organisatsiooni, sealhulgas juhtorgani kohustusi ja ülesandeid, ning kõigi ärialdkondade ja siseüksuste tegevust, sealhulgas sisekontrollifunktsioone, edasiantud tegevusi ja turustuskanaleid;
- b. kas investeerimisühingud on kehtestanud, säilitavad ja ajakohastavad korrapäraselt adekvaatset kirjalikke sisekontrollipõhimõtteid, mehhanisme ja menetlusi, mille juhtorgan peab heaks kiitma;
- c. kas investeerimisühingute ärialdkonnad vastutavad oma tegevuste käigus tekkivate riskide juhtimise eest ning on kehtestanud kontrollid, mille eesmärk on tagada vastavus sise- ja välisõuetele;
- d. kas juhtorgan vastutab sisekontrolliraamistiku, protsesside ja mehhanismide adekvaatsuse ja tõhususe kindlakstegemise ja jälgimise eest ning kõigi ärialdkondade ja siseüksuste, sealhulgas sisekontrollifunktsioonide järelevalve eest;
- e. kui kohaldatav, kas investeerimisühingu sisekontrolliraamistik on individuaalselt kohandatud, lähtudes äritegevuse eripärast, keerukusest ja seotud riskidest ning võttes arvesse konsolideerimisgrupi konteksti;
- f. kas investeerimisühingu sisekontrolliraamistikus on esitatud selge, läbipaistev ja dokumenteeritud otsustusprotsess ning selge ülesannete ja volituste jaotus (ka ärialdkondade, siseüksuste ja sisekontrollifunktsioonide vahel);
- g. kas vajaliku teabe, sealhulgas põhimõtete, mehhanismide ja menetluste vahetus ning nende ajakohastamine on õigeaegne, mis tagab, et juhtorgan, iga ärialdkond ja siseüksus, sealhulgas iga sõltumatu sisekontrollifunktsioon saab oma ülesandeid täita;
- h. kas sisekontrollifunktsioonid esitavad juhtorganile korrapäraselt õigeaegseid, täpseid, kokkuvõtlikke, terviklikke, selgeid ja kasulikke kirjalikke aruandeid peamiste tuvastatud puuduste kohta ning kas sellised aruanded sisaldavad iga uue tuvastatud olulise puudusega seotud riske, mõjuhinnangut, soovitusi ja võetavaid parandusmeetmeid;
- i. kas sisekontrollifunktsioonidel on juurdepääs ja kas nad alluvad vahetult juhtorganile järelevalvefunktsiooni raames, et tõstatada probleeme, kui vajalik;
- j. kas juhtorgan võtab sisekontrollifunktsioonide tulemuste alusel järelmeetmeid õigeaegselt ja tõhusalt ning nõuab piisavaid parandusmeetmeid ning puuduste ja võetud parandusmeetmete suhtes ametliku järelmenetluse kohaldamist.

5.5.2 Sisekontrollifunktsioonid

116. Pädevad asutused peaksid hindama, kas investeerimisühingul on tõhus ja alaline sisene vastavuskontrollifunktsioon, ning kui see on asjakohane ja proportsionaalne, siis riskijuhtimisfunktsioon ja siseauditifunktsioon, millel on piisavad volitused, staatus, vahendid ja vajaduse korral otsene juurdepääs juhtorganile järelevalvefunktsiooni raames ja selle komiteedele, kui need on loodud, sealhulgas eelkõige riskikomiteele.
117. Pädevad asutused peaksid hindama, kas investeerimisühingu vastavuskontrolli funktsioon ning riskijuhtimisfunktsioon ja siseauditifunktsioon, kui need on loodud, vastavad sisejuhtimise käsitlevate EBA suuniste 5. jaotise sätetele.

5.6 Riskijuhtimisraamistik

118. Pädevad asutused peaksid hindama, kas investeerimisühing on kehtestanud asjakohase riskijuhtimisraamistiku ja riskijuhtimise protsessid. Pädevad asutused peaksid läbi vaatama vähemalt järgmise:
- riskistrateegia, riskivalmidus ja riskijuhtimisraamistik;
 - ICARAPI raamistik;
 - tundlikkus majanduse tsükliliste kõikumiste suhtes.

5.6.1 Riskijuhtimisraamistik, riskivalmidus ja -strateegia

119. Pädevad asutused peaksid riskijuhtimisraamistiku hindamisel kaaluma, mis ulatuses see on lõimitud investeerimisühingu üldstrateegiasse ja kuidas see viimast mõjutab. Pädevad asutused peaksid hindama eelkõige, kas äristrateegia, riskistrateegia, riskivalmiduse ja riskijuhtimisraamistiku ning kapitali- ja likviidsusjuhtimise raamistike vahel on asjakohased ja järjepidevad seosed.
120. Investeerimisühingu riskistrateegia, riskivalmiduse ja riskijuhtimisraamistiku läbivaatamisel peaksid pädevad asutused hindama vähemalt järgmist:
- kas investeerimisühingutel on terviklik kogu investeerimisühingut hõlmav riskijuhtimisraamistik, võttes täielikult arvesse kõigi tema riskipositsioonide majanduslikku sisu, sealhulgas riske, mida investeerimisühing põhjustab endale, oma klientidele ja turgudele, ning likviidsusriski, eelkõige neid, mis võivad oluliselt mõjutada või vähendada olemasolevate omavahendite taset;
 - kas riskijuhtimisraamistik hõlmab kõiki asjakohaseid riske, võttes asjakohaselt arvesse nii finants- kui ka mittefinantsriske;
 - kas investeerimisühing kasutab riskide tuvastamisel, mõõtmisel või hindamisel mitte üksnes kvantitatiivseid hindamismeetodeid (sh stressitestid), vaid ka kvalitatiivseid riskihindamisvahendeid (sh eksperdi hinnangud ja kriitiline analüüs);

- d. kas on olemas tõhus riskiaruandlus, mis hõlmab usaldusväärset sisekäsitlust ning riskistrateegiat ja asjakohaste riskiandmete edastamist nii horisontaalselt kogu investeerimisühingus kui ka juhtimisahelas üles- ja allapoole;
- e. kas investeerimisühingu riskijuhtimisraamistik hõlmab põhimõtteid, menetlusi, riskilimiite ja riskikontrolle, mis tagavad riskide adekvaatse, õigeaegse ja pideva tuvastamise, mõõtmise või hindamise, jälgimise, juhtimise, maandamise ja neist teatamise ärivaldkonna, investeerimisühingu, ja kui asjakohane, konsolideeritud tasandil;
- f. kas riskistrateegia ja riskivalmidus transleerivad kõik olulised riskid konkreetsetesse riskilimiitidesse;
- g. riskistrateegia ja riskivalmidus arvestatavad asjakohaselt investeerimisühingu riskivalmiduse ja rahaliste vahenditega ning võtavad arvesse järelevalve omavahendite ja likviidsusnõudeid ning muid järelevalvemeetmeid ja -nõudeid;
- h. investeerimisühing on kehtestanud protsessid selliste otsuste heakskiitmiseks, mille kohta vastavuskontrolli funktsioon või vajaduse korral riskijuhtimisfunktsioon on väljendanud negatiivset arvamust.

5.6.2 Sisemise kapitali adekvaatsuse hindamise ja sisemise riskihindamisprotsessi raamistik (ICARAP)

121. Pädevad asutused peaksid hindama, kas investeerimisühingutel, mis ei ole määruse (EL) 2019/2033 artiklile 12 kohaselt väikesed ja mitteseotud investeerimisühingud, või kelle korral pädevad asutused kasutasid direktiivi (EL) 2019/2034 artikli 24 lõike 2 teises lõigus ettenähtud kaalutusõigust individuaalsel tasandil, või investeerimisühingute gruppidel konsolideeritud tasandil, on kehtestatud usaldusväärne, tõhus ja kõikehõlmav kord, strateegiad ja protsessid, et pidevalt hinnata ja hallata sisemise kapitali ja likviidsete varade summasid, liike ja jaotust, mida nad peavad piisavaks, et katta nende riskide olemust ja taset, mida nad võivad teistele põhjustada ja millele investeerimisühingud ise on või võivad olla avatud. Sellised korrad, strateegiad ja protsessid peaksid olema osa sisemise kapitali adekvaatsuse hindamisest ja sisemisest riskihindamisprotsessist, mille võib täiendavalt jagada sisemise kapitaliadekvaatsuse hindamise protsessiks ja sisemise likviidsuse adekvaatsuse hindamise protsessiks.
122. Määruse (EL) 2019/2033 artikli 12 lõikes 1 sätestatud väikesteks ja mitteseotud investeerimisühinguteks kvalifitseerumise tingimustele vastavate investeerimisühingute korral, kellelt nende pädevad asutused nõuavad, et nad kohaldaksid direktiivi (EL) 2019/2034 artikli 24 lõike 2 kohaseid nõudeid, peaksid pädevad asutused tegema hindamise, kui seda peetakse asjakohaseks.
123. Hindamised peaksid aitama kaasa täiendavate omavahendite nõude arvutamisele ja kapitali adekvaatsuse hindamisele, nagu on kirjeldatud jaotises 7, ning samuti likviidsuse adekvaatsuse hindamisele, nagu on kirjeldatud jaotises 9.

ICARAPI usaldusväärsus

124. ICARAPI usaldusväärssuse hindamisel peaksid pädevad asutused, eristades vajaduse korral sisemise kapitali adekvaatsuse hindamise protsessi ja sisemise likviidsuse adekvaatsuse hindamise protsessi, hindama järgmist:

- a. kas ICARAPI kord, strateegiad ja protsessid on asjakohased ja proportsionaalsed investeerimisühingu tegevuse olemuse, suuruse ja keerukuse suhtes;
- b. kas investeerimisühing vaatab korrapäraselt läbi ICARAPI korda, strateegiaid ja protsesse;
- c. kas investeerimisühingute kasutatavad meetodid ja eeldused on asjakohased ja põhinevad usaldusväärsetel empiirilistel sisendandmetel;
- d. kas usaldusnivoo vastab riskivalmidusele;
- e. kas olemasolevate sisemise kapitali või likviidsusressursside määratlus ja koosseis, mida investeerimisühing võtab arvesse ICARAPI jaoks, on kooskõlas investeerimisühingu mõõdetud riskidega ning kõlblikud omavahendite ja likviidsuspuhvrite arvutamiseks.

ICARAPI tõhusus

125. ICARAPI tõhususe hindamisel peaksid pädevad asutused, eristades vajaduse korral sisemise kapitali adekvaatsuse hindamise protsessi ja sisemise likviidsuse adekvaatsuse hindamise protsessi, hindama järgmist:

- a. kas investeerimisühing arvestab ICARAPI ja selle tulemusi investeerimisühingu kõigi tasandite otsustus- ja juhtimisprotsessides;
- b. kas investeerimisühing kasutab ICARAPI ja selle tulemusi riski-, kapitali- ja likviidsusjuhtimises;
- c. kas investeerimisühingul on põhimõtted, menetlused ja vahendid, et hõlbustada:
 - i. ICARAPI eri elementide eest vastutavate funktsioonide ja/või asjaomaste komisjonide selget tuvastamist;
 - ii. kapitali ja likviidsuse planeerimist: kapitali- ja likviidsusressursside arvutamine tulevikku suunatuna seoses üldise strateegia või oluliste tehingutega;
 - iii. kapitali ja likviidsusressursside jaotamist ja jälgimist ärivaldkondade ja riskiliikide vahel, eelkõige määratledes ärivaldkondade, ettevõtjate või individuaalsete riskide riskilimiidid, mis on kooskõlas eesmärgiga tagada investeerimisühingu sisemiste kapitali- ja likviidsusressursside üldine adekvaatsus;
 - iv. regulaarset ja kiiret teatamist kapitali- ja likviidsuse adekvaatsusest kõrgemale juhtkonnale ja juhtorganile;

- v. kõrgema juhtkonna või juhtorgani teadlikkust ja meetmeid olukorras, kus äristrateegia ja/või olulised individuaalsed tehingud võivad olla vastuolus sisemise kapitali adekvaatsuse hindamise protsessi ja olemasoleva sisemise kapitaliga või sisemise likviidsuse adekvaatsuse hindamise protsessi ja olemasolevate sisemiste likviidsusressurssidega;
- d. kas juhtorgan tõendab asjakohast pühendumust ICARAPile ja teadmisi ICARAPi ja selle tulemuste osas ning
- e. kas ICARAP on olemuslikult tulevikku suunatud sisemise kapitali ja likviidsusvarade ning strateegiakavade koosõla hindamise abil.

ICARAPi terviklikkus

126. Pädevad asutused peaksid hindama, kas ICARAP hõlmab asjakohaselt investeerimisühingu ärimudelit, ärivaldkondi, tegevust ja juriidilisi isikuid. Selle hindamise alusel peaksid pädevad asutused hindama ICARAPi asjakohasust nende riskide tuvastamisel ja hindamisel, millele investeerimisühing on või võib olla avatud või mida ta võib teistele põhjustada, ning ICARAPi vastavust õiguslikele nõuetele. Eelkõige peaksid nad hindama järgmist:
- a. kas ICARAPi rakendatakse seoses riskide tuvastamise ja hindamisega asjaomase investeerimisühingu kõigi ärivaldkondade, tegevuste ja juriidiliste isikute korral ühtmoodi ja proportsionaalselt;
 - b. kui mõnel ettevõtjal on grupi teistest ettevõtjatest erinev sisejuhtimiskord või -protsessid, siis kas need erinevused on põhjendatud. Täiustatud mudelite kasutusele võtmine ainult grupi osa poolt võib olla põhjendatav piisavate andmete puudumisega, et hinnata teatud ärivaldkondade, tegevuste või juriidiliste isikute andmeid, tingimusel et need ei ole riskikontsentratsiooni allikaks ülejäänud portfelli jaoks.

5.6.3 Investeerimisühingu hinnang majanduse tsüklilistele kõikumistele

127. Pädevad asutused peaksid hindama, kas investeerimisühingud viivad läbi nende riskide terviklikke hindamisi, mis on olulised nende äri- ja tegevusmudeli, portfelli koosseisu või kauplemissstrateegiate seisukohast. See peaks hõlmama nende riskide hindamist majanduse tsükliliste kõikumiste kontekstis ja mõju, mida sellised kõikumised võivad avaldada investeerimisühingute suutlikkusele täita omavahendite nõudeid, rahastada toimuvat äritegevust või seda nõuetekohaselt lõpetada.
128. Pädevad asutused peaksid hindama, kas direktiivi 2014/65/EL I lisa A jao punktis 3 või 6 osutatud tegevusi teostavad investeerimisühingud teevad põhjalikumalt hindamist, kasutades stressitest(e) või tundlikkusanalüüsi, tingimusel et need kajastavad investeerimisühingu tegevuse laadile, ulatusele ja keerukusele vastavat ulatust ja keerukusastet.

129. Pädevad asutused peaksid läbi vaatama majanduse tsükliliste kõikumiste hindamised investeerimisühingute poolt, kui asjakohane, siis stressitestide või tundlikkusanalüüside vormis, ja nende tulemused. Kui sellise läbivaatamise põhjal on investeerimisühingu tehtud majanduse tsükliliste kõikumiste mõju hindamised piisavalt usaldusväärsed, tuleks sellise läbivaatamise tulemuste põhjal hinnata eri SREP-elemente, eelkõige:
- a. tuleks arvesse võtta üldise juhtimiskorra või kogu investeerimisühingut hõlmavate kontrollide puuduste tuvastamine läbivaatamise käigus;
 - b. asjakohaste äritegevuse haavatavuste tuvastamine tuleks arvesse võtta investeerimisühingute ärimudeli elujõulisuse ja strateegiate kestlikkuse hindamisel vastavalt jaotisele 4;
 - c. pädevad asutused peaksid jaotises 6 osutatud kapitaliga seotud individuaalsete riskide või jaotises 8 osutatud likviidsusriskide hindamisel arvesse võtma läbivaatamise käigus tuvastatud individuaalsete riskivaldkondade riskijuhtimise ja -kontrolli võimalike haavatavuste või puuduste tuvastamist ning
 - d. täiendavate omavahendite suunise (2. samba kapitalisuunis), läbivaadatud kapitaliplaneerimise ja muude meetmete võimalik kindlaksmääramine, nagu on sätestatud jaotistes 7 ja 10.
130. Investeerimisühingute korral, kes teostavad direktiivi 2014/65/EL I lisa A jao punktis 3 või 6 osutatud tegevusi, peaksid pädevad asutused stressitestide või tundlikkusanalüüside ja nende tulemuste hindamisel pöörama erilist tähelepanu järgmisele:
- a. nende stsenaariumide valiku asjakohasus, mis peaksid olema olulised seoses investeerimisühingu ärimudeli või individuaalsete ärivaldkondade või -portfellide ja turuga, kus ta tegutseb;
 - b. aluseeldused, meetodikad ja riskitegurid, sealhulgas stsenaariumi raskusaste;
 - c. tuvastatud oluliste riskide ja haavatavuste katmine ning nende mõju investeerimisühingute võimekusele teenida kasumit ja täita adekvaatseid kapitalinõudeid ning
 - d. nende tulemuste kasutamine enne ja pärast asjakohaste juhtimistoimingute arvesse võtmist investeerimisühingu riski- ja strateegilises juhtimises.
131. Hinnates stressiteste ja tundlikkusanalüüse ja nende tulemusi piiriüleste konsolideerimisgruppide korral, peaksid pädevad asutused kaaluma stressitingimustes toimuvat kapitali ja likviidsuse liikumist juriidiliste isikute või äriüksuste vahel ning ka kehtestatud grupisisesel rahalise toetuse korraldust, arvestades stressitingimustes tekkivaid võimalikke rahastamiskasusi.
132. Kui pädevad asutused tuvastavad puudusi majanduse tsükliliste kõikumiste hindamisel või, kui asjakohane, investeerimisühingute poolt stressitestides või tundlikkusanalüüsidest kasutatavate stsenaariumide või eelduste ülesehituses, võivad nad nõuda investeerimisühingutelt vastavalt oma analüüside või mõne konkreetse osa kordamist või

uuesti tegemist, kasutades pädevate asutuste esitatud muudetud eeldusi või konkreetseid määratud stsenaariume.

5.7 Rahapesu ja terrorismi rahastamise riskid ja usaldatavusnõuete täitmise probleemid

133. Sisejuhtimisraamistiku ja kogu investeerimisühingut hõlmavate kontrollide analüüsimisel peaksid pädevad asutused võtma arvesse ka rahapesu ja terrorismi rahastamise tõkestamise järelevalveasutuste hinnanguid ning hindama, kas need tõstavad usaldatavusnõuete täitmise probleeme. See võib olla nii eelkõige juhul, kui tähelepanekud osutavad olulistele puudustele investeerimisühingu rahapesu ja terrorismi rahastamise tõkestamise süsteemides ja kontrollides. Kui pädeva asutuse hinnangust seevastu selgub, et puudused investeerimisühingu sisekontrolli- ja -juhtimisraamistikus ning kogu investeerimisühingut hõlmavates kontrollides tõstavad seoses rahapesu ja terrorismi rahastamise riskiga usaldatavusnõuete täitmise probleeme, peaksid pädevad asutused jagama kõnealuse hindamise tulemusi rahapesu ja terrorismi rahastamise tõkestamise järelevalveasutustega.
134. Pädevad asutused peaksid hindama, kas investeerimisühingu üldine juhtimisraamistik hõlmab ka rahapesu ja terrorismi rahastamise riski juhtimist.
135. Kooskõlas EBA suunistega sisejuhtimise kohta ning ESMA ja EBA ühiste suunistega juhtorgani liikmete ja võtmeisikute sobivuse hindamise kohta peaksid pädevad asutused hindama usaldatavusnõuete täitmise seisukohast, kas juhtorgani kohustused seoses rahapesu ja terrorismi rahastamise riskidega on täidetud. Pädevad asutused peaksid võtma arvesse mis tahes täiendavat teavet, mille nad on saanud rahapesu ja terrorismi rahastamise järelevalveasutustelt pärast oma hindamist.

3. kategooria investeerimisühingud

136. Kui väiksem rahapesu ja terrorismi rahastamise risk on põhjendatav klientide liikide ning investeerimisühingu tegevuse laadi, ulatuse ja keerukusega peaksid pädevad asutused proportsionaalsuse huvides hindama vähemalt seda, kas investeerimisühingu üldine juhtimisraamistik hõlmab ka rahapesu ja terrorismi rahastamise riskide juhtimist.

5.8 Info- ja kommunikatsioonitehnoloogiad

137. Pädevad asutused peaksid hindama, kas investeerimisühingul on nõuetekohased, tõhusad ja usaldusväärsed infosüsteemid ning kas nende sisekontrollifunktsioonide käsutuses on asjakohased IT-süsteemid ja -tugi koos juurdepääsuga vajalikule sise- ja välisteabele oma kohustuste täitmiseks.
138. Eelkõige peaksid pädevad asutused hindama, kas investeerimisühing suudab kaitsta oma võrgu- ja infosüsteemide turvalisust, et tagada oma protsesside, andmete ja varade konfidentsiaalsus, terviklikkus ja kättesaadavus.

139. Pädevad asutused peaksid hindama, kas infosüsteemid toetavad tõhusalt investeerimisühingu äritegevust ja riskijuhtimist.

5.9 Erandolukorra tegevuse ja talitluspidevuse planeerimine

140. Pädevad asutused peaksid hindama, kas investeerimisühing on kehtestanud tõhusa talitluspidevuse juhtimise, et tagada tema suutlikkus tegutseda pidevalt ja piirata kahju tegevuse raske katkemise korral.
141. Pädevad asutused peaksid hindama, kas investeerimisühing:
- on kehtestanud erandolukorra- ja talitluspidevuse kavad ja neid testinud, et tagada investeerimisühingu asjakohane reageerimine hädaolukordades ning suutlikkus jätkata kõige kriitilisemate äritegevuste ja funktsioonidega, kui esineb tavategevuse protseduuride katkestusi;
 - on adekvaatselt dokumenteerinud ja rakendanud oma erandolukordade ja talitluspidevuse kavasid.

5.10 Konsolideeritud tasandil kohaldamine ja mõju grupi ettevõtjatele

142. Pädevad asutused peaksid lisaks eespool nimetatud jaotistes kirjeldatud elementidele hindama konsolideeritud tasandil järgmist:
- kas konsolideeriva investeerimisühingu juhtorgan mõistab nii grupi korraldust kui ka eri ettevõtjate rolle ning nende omavahelisi seoseid ja suhteid;
 - kas grupi organisatsiooni- ja õigusstruktuur on selge ja läbipaistev ning vastab äritegevuse ja toimingute suurusele ning keerukusele;
 - kas investeerimisühing on kehtestanud tõhusa grupiülese juhtimise teabe- ja aruandlussüsteemi, mida kohaldatakse kõigile äriüksustele ja juriidilistele isikutele, ning kas see teave on tema emasettevõtja juhtorgani jaoks õigeaegselt kättesaadav;
 - kas konsolideeriva investeerimisühingu juhtorgan on kehtestanud järjepidevad grupiüleised strateegiad, sealhulgas grupiülese riskistrateegia ja -valmiduse raamistiku;
 - kas grupi riskijuhtimine hõlmab kõiki olulisi riske, olenemata sellest, kas risk tekib konsolideerimisele mittekuuluvatest ettevõtjatest (eriotstarbelised vahendid, eriotstarbelised üksused ja kinnisvaraettevõtted), ja kas see loob tervikliku ülevaate kõikidest riskidest;
 - kas grupiülene siseauditifunktsioon (kui see on loodud) on sõltumatu, sisaldab grupiülest riskipõhist auditiplaani, on asjakohase personali ja ressurssidega, on asjakohase staatusega ja omab otsest aruandlusliini konsolideeriva investeerimisühingu juhtorganiga.

143. Tütarettevõtete tasandil tehtava juhtimiskorralduse ja grupiüleste kontrollide hindamisel peaksid pädevad asutused lisaks selles jaotises nimetatud elementidele hindama ka seda, kas grupiüleste poliitikaid ja menetlusi rakendatakse ka tütarettevõtete tasandil ja kas grupi ettevõtjad on võtnud meetmeid, tagamaks, et nende tegevused oleksid vastavuses kõigi kohaldatavate seaduste ja õigusaktidega.

5.11 Tulemuste kokkuvõte ja skoori määramine

144. Pärast eespool nimetatud elementide hindamist peaksid pädevad asutused kujundama seisukoha investeerimisühingu sisejuhtimiskorra ja kogu investeerimisühingut hõlmavate kontrollide adekvaatsuse kohta. See seisukoht peaks kajastuma tulemuste kokkuvõttes, mis esitatakse koos tabelis 4 kirjeldatud kaalutluste alusel määratud elujõulisuse skooriga.

Tabel 4. Sisejuhtimise ja kogu investeerimisühingut hõlmavate kontrollide skoori määramise järelevalvekaalutlused

Skoor	Järelevalveline arvamus	Kaalutlused
1	Sisejuhtimise ja kogu investeerimisühingut hõlmava kontrolli korralduse puudused põhjustavad väikest riski investeerimisühingu elujõulisusele.	<ul style="list-style-type: none"> Investeerimisühingul on selgete vastutusvaldkondadega kindel ja läbipaistev organisatsioonistruktuur ning riskivõtmine on eraldatud riskijuhtimis- ja kontrollifunktsioonidest. On olemas usaldusväärne ettevõttekultuur, huvide konfliktide juhtimise ja rikkumistest teatamise protsessid. Juhtorgani koosseis ja toimimine on asjakohane. Tasustamispoliitika on kooskõlas investeerimisühingu riskistrateegia ja pikaajaliste huvidega. Riskijuhtimisraamistik ja riskijuhtimise protsessid on asjakohased. Sisekontrolliraamistik ja sisekontrollid on asjakohased. Sisesed riskijuhtimis-, vastavuskontrolli- ja auditifunktsioonid on sõltumatud ja neil on piisavalt ressursse ning siseauditifunktsioon toimib tõhusalt kooskõlas kehtivate rahvusvaheliste standardite ja nõuetega. Info- ja kommunikatsioonitehnoloogiad on asjakohased. Talitluspidevuse ja erandolukorra tegevuse planeerimise kord on asjakohane.
2	Sisejuhtimise ja kogu investeerimisühingut hõlmavate kontrolli korralduse puudused põhjustavad keskmist või väikest riski	<ul style="list-style-type: none"> Investeerimisühingul on üldiselt selgete vastutusvaldkondadega kindel ja läbipaistev organisatsioonistruktuur ning riskivõtmine on eraldatud riskijuhtimis- ja kontrollifunktsioonidest. Kasutusel on üldiselt usaldusväärne ettevõttekultuur, huvide konflikti juhtimise ja rikkumistest teatamise protsessid.

	investeeringisühingu elujõulisusele.	<ul style="list-style-type: none"> • Juhtorgani koosseis ja toimimine on üldiselt asjakohane. • Tasustamispoliitika on üldiselt kooskõlas riskistrateegiaga ja pikaajaliste huvidega. • Riskijuhtimisraamistik ja riskijuhtimise protsessid on üldiselt asjakohased. • Sisekontrolliraamistik ja sisekontrollid on üldiselt asjakohased. • Sisesed riskijuhtimis-, vastavuskontrolli- ja auditifunktsioonid on üldiselt sõltumatud ja nende tegevus on üldiselt tõhus. • Info- ja kommunikatsioonitehnoloogiad on üldiselt asjakohased. • Talitluspidevuse ja erandolukorra tegevuse planeerimise kord on üldiselt asjakohane.
3	Sisejuhtimise ja kogu investeeringisühingut hõlmavate kontrolli korralduse puudused põhjustavad keskmist või suurt riski investeeringisühingu elujõulisusele.	<ul style="list-style-type: none"> • Investeeringisühingu organisatsioonistruktuur ja vastutusvaldkonnad ei ole täiesti läbipaistvad ning riskivõtmine ei ole täielikult eraldatud riskijuhtimis- ja kontrollifunktsioonidest. • On kahtlusi ettevõttekultuuri, huvide konfliktide juhtimise ja/või rikkumisest teatamise protsesside asjakohasuse suhtes. • On kahtlusi juhtorgani koosseisu ja toimimise asjakohasuse suhtes. • On kahtlusi, et tasustamispoliitika võib olla vastuolus investeeringisühingu riskistrateegiaga ja pikaajaliste huvidega. • On kahtlusi riskijuhtimisraamistiku ja riskijuhtimise protsesside asjakohasuse suhtes. • On kahtlusi sisekontrolliraamistiku ja sisekontrollide asjakohasuse suhtes. • On kahtlusi sisese riskijuhtimise, vastavuskontrolli ja auditifunktsiooni sõltumatuse ja tõhusa toimimise suhtes. • On kahtlusi info- ja kommunikatsioonitehnoloogiate ning talitluspidevuse planeerimise korralduse asjakohasuse suhtes. • On kahtlusi talitluspidevuse ja erandolukorra tegevuse planeerimise korra suhtes.
4	Sisejuhtimise ja kogu investeeringisühingut hõlmavate kontrollide korralduse puudused põhjustavad suurt riski	<ul style="list-style-type: none"> • Investeeringisühingu organisatsioonistruktuur ja vastutusvaldkonnad ei ole läbipaistvad ning riskivõtmine ei ole eraldatud riskijuhtimis- ja kontrollifunktsioonidest. • Ettevõttekultuur, huvide konfliktide lahendamise ja/või rikkumistest teatamise protsessid ei ole asjakohased. • Juhtorgani koosseis ja toimimine ei ole asjakohane.

	investeeringisühingu elujõulisusele.	<ul style="list-style-type: none"> • Tasustamispoliitika on vastuolus investeeringisühingu riskistrateegia ja pikaajaliste huvidega. • Riskijuhtimisraamistik ja riskijuhtimise protsessid ei ole asjakohased. • Sisene riskijuhtimis-, vastavuskontrolli- ja/või siseauditifunktsioon ei ole sõltumatu ja/või ei tegutse siseauditifunktsioon vastavalt kehtestatud rahvusvaheliste standarditele ning nõuetele; tegevus ei ole tõhus. • Sisekontrolliraamistik ja sisekontrollid ei ole asjakohased. • Info- ja kommunikatsioonitehnoloogiad ei ole asjakohased. • Talitluspidevuse ja erandolukorra tegevuse planeerimise kord ei ole asjakohane.
--	--------------------------------------	--

Jaotis 6 Kapitalile avalduvate riskide hindamine

6.1 Üldised kaalutlused

145. Pädevad asutused peaksid hindama kapitalile avalduvaid riske, mis on tuvastatud investeeringisühingu jaoks olulistena, ja määrama riskiskoori. Hindamise ulatuse kindlaksmääramiseks peaksid pädevad asutused kõigepealt tuvastama kapitalile avalduvate riskide allikad, millele investeeringisühing on või võib olla avatud. Selleks peaksid pädevad asutused kasutama teadmisi, mille nad on saanud teiste SREP-elementide hindamisest, investeeringisühingu ja konkurentide positsioonide võrdlusest ning mis tahes muudest järelevalvetegevustest. Kapitalile avalduvate riskide hindamine peaks toimuma proportsionaalsel viisil, st kohandades analüüsi detailsuse taset, võttes arvesse investeeringisühingu olemust, suurust ja keerukust.
146. Käesoleva jaotise eesmärk on esitada ühismetoodikad, mida tuleks arvestada individuaalsete riskide hindamisel ning riskijuhtimise ja kontrollide raames. Loetelu ei ole ammendav ja annab pädevatele asutustele vabaduse arvestada muid lisakriteeriume, mida nad võivad pidada asjakohaseks oma kogemuse alusel ja investeeringisühingu eriomaduste tõttu.
147. Käesolevas jaotises antakse pädevatele asutustele suunised investeeringisühingu võimaliku nõuetekohase lõpetamisega seotud riskide ja kulude hindamiseks ning suunised järgmiste kapitalile avalduvate riskikategooriate hindamiseks ja skoori määramiseks investeeringisühingute toimivas tegevuses:
- a. kliendile tekitatav risk;
 - b. turule tekitatav risk;

- c. investeerimisühingule tekitatav risk;
 - d. muud riskid.
148. Lõike 147 punkte a–c kohaldatakse 1., 2. või 3. kategooriasse liigitatud investeerimisühingute hindamisel, võttes arvesse kõnealuste investeerimisühingute tegevusloaga lubatud tegevuse ulatust. Kui asjakohane, võivad pädevad asutused määruse (EL) 2019/2033 artikli 12 kriteeriumidele vastavate väikeste ja mittekeerukate investeerimisühingute hindamisel võtta arvesse lõike 147 punkte a ja c, võttes arvesse eespool nimetatud riskide all loetletud teatud alamkategooriate asjakohasust nende investeerimisühingute kapitali suhtes. Pädevad asutused peaksid hindama investeerimisühingu tegevuse nõuetekohast lõpetamist kui ka muid riske kõigi investeerimisühingute korral, kelle suhtes kohaldatakse järelevalvealase läbivaatamise ja hindamise protsessi.
149. Jaotises tuvastatakse iga nimetatud riskikategooria alamkategooriad, mida tuleb arvestada kapitalile avalduvate riskide hindamisel. Olenevalt mis tahes sellise alamkategooria olulisusest konkreetsele investeerimisühingule võib neid hinnata ja määrata nende skoori eraldi.
150. Otsus olulisuse kohta põhineb viimastel kättesaadavatel andmetel ja seda saab täiendada järelevalvelise hinnanguga.
151. Pädevad asutused peaksid hindama ka muid riske, mida peetakse konkreetse investeerimisühingu jaoks oluliseks, kuid mida ei ole eespool loetletud. Need muud riskid, mida ei saa põhjendatult omistada ühele kolmest lõike 147 punktides a–c loetletud kategooriast, moodustavad eraldi riskikategooria. Tuvastamisprotsessis võivad olla kasulikud järgmised tegurid:
- a. omavahendite nõuete aluseks olevad tegurid;
 - b. investeerimisühingu ICARAPis või stressitestides tuvastatud riskid, kui need on kättesaadavad;
 - c. investeerimisühingu ärimudelist lähtuvad riskid (sh sarnase ärimudeli alusel tegutsevate teiste investeerimisühingute tuvastatud riskid);
 - d. põhinäitajate jälgimisest saadud teave;
 - e. sise- või välisauditi aruannete tulemused ja tähelepanekud;
 - f. EBA väljastatud soovitused ja suunised ning makrotasandi usaldatavusjärelevalve asutuste või Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu väljastatud hoiatused ja soovitused, mis on investeerimisühingu suhtes asjakohased;
 - g. teated rikkumistest ja vahejuhtumitest pädevatele asutustele.
152. Pädevad asutused peaksid arvestama eespool nimetatud elemente ka siis, kui kavandavad järelevalvetegevuse intensiivsust seoses spetsiifilise riski hindamisega.

153. Pädevad asutused peaksid kontrollima, kas investeerimisühing täidab määruses (EL) 2019/2033 sätestatud miinimumnõudeid seoses kliendile tekitatava riski, turule tekitatava riski, investeerimisühingule tekitatava riski ja püsivate üldkulude nõudega. Need suunised võimaldavad pädevatel asutustel siiski laiendada hindamise ulatust nimetatud nõuetest kaugemale, et kujundada terviklik seisukoht kapitalile avalduvatest riskidest. Eelkõige peaksid pädevad asutused tuvastama olukorrad, kus teatud riskid või riskielemendid on vaatamata määruse (EL) 2019/2033 nõuete järgimisele ebapiisavalt kaetud omavahendite miinimumnõuetega. Näiteks võib mõne K-teguri libiseva keskmise kasutamisest tulenev viivitus vähendada tegevusaktiivsuse tiputaset ning koosseisuliste töötajate asemel seotud vahendajate kasutamine põhjustab kulude alahindamist. Kõnealune hindamine peaks andma teavet punkti 7.2.1 kohaseks täiendavate omavahendite nõuete kindlaksmääramiseks.
154. Käesolevas jaotises täpsustatud meetoodika rakendamisel peaksid pädevad asutused kasutama teavet, mis saadakse põhinäitajate jälgimisest, nagu on sätestatud jaotises 3. Pädevad asutused peaksid vajaduse korral kasutama muid kvantitatiivseid ja kvalitatiivseid näitajaid.
155. Hindamisel peaksid pädevad asutused kasutama kõiki kättesaadavaid teabeallikaid, sealhulgas regulatiivset aruandlust, sihtotstarbelist aruandlust, investeerimisühingu siseparameetreid ja aruandeid (sh siseauditi aruanne, riskijuhtimisaruanded, ICARAPi teave), kohapealse kontrolli aruandeid ja välisaruandeid (sh investeerimisühingu teated investoritele, reitinguagentuuridele). Kuigi hindamine kavandatakse investeerimisühingupõhisena, tuleks kaaluda võrdlemist konkurentidega, et tuvastada kapitalile avalduda võivad riskid. Sel eesmärgil tuleks konkurendid määratleda riskipõhiselt ja need võivad erineda ärimudeli analüüsi või muude analüüside jaoks tuvastatutest.
156. Iga olulise riski korral peaksid pädevad asutused hindama riskiskoori ja väljendama selles järgmist:
- a. olemuslik risk (riskipositsioonid) ning
 - b. riskijuhtimise ja kontrollide kvaliteet ja tõhusus.
157. Pädevad asutused peaksid kajastama iga riskikategooria hindamise tulemusi järelduste kokkuvõttes, milles selgitatakse peamisi riskitegureid ja riskihinnangut, nagu on sätestatud järgmistes punktides.

6.2 Investeerimisühingu tegevuse nõuetekohase lõpetamise hindamine

158. Pädevad asutused peaksid kindlaks määrama ja hindama investeerimisühingu tegevuse nõuetekohase lõpetamise protsessi usaldusväärsete stsenaariumide alusel, mis kajastavad investeerimisühingu ärimudelit ja strateegiat. Sellise hindamise detailsuse tase, sealhulgas kaalutud stsenaariumide arv, tuleks kindlaks määrata, võttes arvesse investeerimisühingu ärimudelit, tegevuse ulatust ja keerukust. Hindamine peaks sisaldama vähemalt järgmisi elemente:

- a. tegevuse lõpetamise stsenaariumide tuvastamine;
- b. investeerimisühingute tegevuse lõpetamise realistliku ajakava kindlaksmääramine ning
- c. investeerimisühingu tegevuse lõpetamise mõju hindamine tema klientidele, vastaspooltele ja turgudele ning investeerimisühingule endale.

6.2.1 Tegevuse lõpetamise stsenaariumide kindlaksmääramine

159. On palju stsenaariume, mille korral investeerimisühing võib tegevuse lõpetada. Analüüside tegemisel peaksid pädevad asutused keskenduma ühele või mitmele stsenaariumile, mille korral investeerimisühing muutub elujõutuks ja on sunnitud oma tegevuse lõpetama. Mõned tüüpilised stsenaariumid, mida pädevad asutused võivad arvesse võtta, on järgmised:

- a. olulised finantskahjud, mis tulenevad turu suurtest kõikumistest ning
- b. kriitilise tähtsusega taristu kadumine, mida on võimatu õigeaegselt asendada.

160. Asjakohaste stsenaariumide kehtestamiseks vastavalt lõikele 159 peaksid pädevad asutused vajaduse korral kaaluma järgmist teavet, tuginedes jaotise 4 („Ärimudeli analüüs“) kohaselt tehtud analüüsile:

- a. investeerimisühingu õiguslik vorm ja sellega seotud kohaldatavad maksejõuetuse nõuded;
- b. investeerimisühingu ärimudel ja sellega seotud haavatavused;
- c. investeerimisühingu peamised tulu- ja kulutegurid;
- d. peamised raha laekumised ja väljamaksed;
- e. peamised sisemised või edasiantud vahendid ja -protsessid (olulised IT-süsteemid) ning
- f. peamine äritegevus, eriti see, mida võib olla raske lõpetada või mille sisemine/väline omavaheline seotus on suur.

161. Kui on olemas finantsseisundi taastekava, peaksid pädevad asutused, kui asjakohane, tuginema taastekava stsenaariumidele, suurendades stsenaariumide tugevust veelgi, et jõuda tegevuse lõpetamiseni (st olukorrad, kus taastevõimalused ei ole kättesaadavad).

6.2.2 Tegevuse lõpetamiseks piisava ajavahemiku kindlaksmääramine

162. Pädevad asutused peaksid määrama kindlaks investeerimisühingu tegevuse nõuetekohaseks lõpetamiseks piisava ajavahemiku. Eelkõige peaksid pädevad asutused hindama, kas investeerimisühingu tegevuse nõuetekohaseks lõpetamiseks on vaja pikemat ajavahemikku kui kolm kuud.

163. Et määrata kindlaks tegevuse nõuetekohase lõpetamise eeldatav ajavahemik, peaksid pädevad asutused võtma arvesse lõigetes 165–167 kirjeldatud aspekte, mis võivad mõjutada lõpetamise kestust. Pädevad asutused võivad samuti tugineda nende jurisdiktsioonis sarnaste omadustega investeerimisühingute suhtes varem toimunud nõuetekohase lõpetamise keskmisele kestusele.

6.2.3 Likvideerimise mõju hindamine klientidele, vastaspooltele ja turgudele

164. Pädevad asutused peaksid analüüsitud stsenaariumide alusel kindlaks määrama erinevad sidusrühmad, keda võib mõjutada investeerimisühingu lõpetamine. Mõjuhindangu koostamisel peaksid pädevad asutused võtma arvesse vähemalt investeerimisühingu peamisi kliente, teisi vastaspooli ja turge.

165. Pädevad asutused peaksid hindama tegevuse lõpetamise mõju investeerimisühingu klientidele. Selline hindamine peaks hõlmama vähemalt järgmisi aspekte ulatuses, milles asjakohane teave on kättesaadav:

- a. investeerimisühingute võime viia lõpule lõpetamata tehing ja tagajärjed, mida selline tegevuse lõpetamine võib avaldada klientidele ja investeerimisühingule endale (st kas investeerimisühing kannatab lõpetamistrahvide või õigusabikulude tõttu);
- b. kui lepinguid ei saa tühistada, siis investeerimisühingu võime anda need kõik üle teisele finantseerimisasutusele ja mis kuludega, ning
- c. investeerimisühingu võime tagastada õigeaegselt kliendi raha ja investeerimisühingu hoitavad varad kooskõlas direktiiviga 2014/65/EL kehtestatud nõuetega.

166. Pädevad asutused peaksid hindama tegevuse lõpetamise mõju turgudele, kus investeerimisühing tegutseb. Pädevad asutused peaksid keskenduma eelkõige järgmistele olukordadele:

- a. kus suur osa investeerimisühingu äritegevusest toimub ühel või mõnel konkreetset turul ning
- b. kus investeerimisühing on konkreetset turul peamine teenusepakkuja.

6.2.4 Investeerimisühingule avalduva lõpetamise mõju hindamine

167. Investeerimisühingu organisatsioonistruktuuri ja tegevusmudeli analüüsi põhjal peaksid pädevad asutused määrama kindlaks investeerimisühingu peamised riskid tegevuse lõpetamise korral. Pädevad asutused peaksid kaaluma järgmisi aspekte, kui need on investeerimisühingu jaoks olulised ja teave on kättesaadav:

- a. investeerimisühingu suutlikkus katta oma tegevuskulusid, sealhulgas peamiste siseste või edasiantud protsesside ja IT-süsteemide hooldamise kulusid,

võimaldades tal jätkata oma tegevust tasemel, mis võimaldab selle nõuetekohast lõpetamist;

- b. investeerimisühingu võime õigeaegselt võõrandada oma põhivara ja katta seotud kahjud;
- c. investeerimisühingu võime hallata/koondada oma töötajaid, võttes arvesse asjakohaste tööalaste õigusaktide nõudeid, eriti juhtudel, kui investeerimisühingul on piiriülesed ettevõtjad, ja kulusid, mida see võib põhjustada (arvestades eelkõige võimalikke lahkumishüvitsi);
- d. investeerimisühingu võime säilitada võtmetähtsusega töötajad tegevuse lõpetamise teostamiseks ja hallata sellega kaasnevat võimalikke kulusid ning
- e. mis tahes muud tegevuskulud või riskid, mis võivad tegevuse lõpetamise protsessi käigus tekkida.

6.3 Kliendile tekitatava riski hindamine

6.3.1 Üldised kaalutlused

168. Pädevad asutused peaksid hindama kliendile tekitatavat riski, mis tuleneb kõikidest riskipositsioonidest, sealhulgas bilansivälistest riskipositsioonidest: valitsetavad varad, kliendi raha, hoitavad ja hallatavad varad ning käsitletavad kliendikorraldused. Samuti peaksid nad kooskõlas direktiivi (EL) 2019/2034 artikli 29 lõikega 1 kaaluma riskide juhtimise tõhusa vahendina siseriiklike õigusakte, mis reguleerivad kliendi raha lahusust ja kutsekindlustuse kättesaadavust investeerimisühingule.
169. Kliendile tekitatava riski hindamisel peaksid pädevad asutused võtma arvesse eri kliendiliike ning investeerimisühingu tegevuse laadi ja keerukust seoses nende klientidega.

6.3.2 Kliendile tekitatava olemusliku riski hindamine

170. Kliendile tekitatava olemusliku riski hindamise kaudu peaksid pädevad asutused kindlaks määrama investeerimisühingu kliendile tekitatava riski K-teguri ja hindama selle riski mõju olulisust investeerimisühingu usaldatavusnõuetele. Seetõttu peaks kliendile tekitatava olemusliku riski hindamine koosnema järgmistest põhietappidest:
 - a. esialgne hindamine;
 - b. kliendi varade valitsemise, kliendi raha hoidmise, kliendi varade kaitsmise ja kliendikorralduste käitlemisega seotud teenuste ja tegevuste laadi ja ulatuse hindamine ning
 - c. nende tegevustega seotud süsteemide ja protsesside hindamine.
171. Pädevad asutused peaksid hindama kliendile tekitatava riski nii praegusest kui ka tuleviku seisukohast.

172. Kui asjakohane, peaksid pädevad asutused tegema detailsema hindamise, võimaluse korral üksiklientide tasandil.

Esialgne hindamine

173. Pädevad asutused peaksid kliendile tekitatava riski hindamise ulatuse määramiseks kõigepealt tuvastama kliendile tekitatava riski allikad, millele investeerimisühing on avatud või võib olla avatud.
174. Pädevad asutused peaksid arvestama vähemalt järgmist:
- a. riskivalmidus seoses kliendiriskiga, võttes arvesse investeerimisühingu ärimudelit;
 - b. K-teguri summa osakaal kliendile tekitatava riski korral võrreldes põhiteguri kogusummaga;
 - c. kliendiriski K-teguri summa prognoosid, kui olemas;
 - d. investeerimisühingu bilansiliste ja bilansiväliste kliendiga seotud kirjete olemus, maht ja koosseis;
 - e. võimaluse korral kliendikontode tegevuskahjumi kulu võrreldes tasudega.
175. Pädevad asutused peaksid tegema esialgse analüüsi, võttes arvesse eespool nimetatud näitajate muutumist aja jooksul, et kujundada teabepõhine seisukoht investeerimisühingu kliendile tekitatava riski peamistest teguritest.

Valitsetavad varad

176. Pädevad asutused peaksid hindama riski, et kliendid saavad kahju valitsetavate kliendivarade halva haldamise tõttu. Valitsetavad varad hõlmavad nii kaalutusõigusel põhineva väärtpaberiportfelli valitsemise kui ka pideva kaalutusõigusevälise nõustamiskorralduse alaseid varasid. See risk võib muu hulgas tuleneda volituse tingimuste rikkumisest, ülemäärasest finantsvõimendusest, ülemäärasest kontsentreerumisest, varadest, mille suhtes kohaldatakse likviidsuspiiranguid, või volitusega võrreldes ebapiisavast toote keerukusest.
177. Pädevad asutused peaksid keskenduma järgmistele olemuslike riskide allikatele, kui asjakohane:
- a. volituste, investeerimispoliitika avalduse või rakendatud strateegiate keerukus;
 - b. kliendiprofiilid (riiklikud investeerimisfondid, institutsionaalsed investorid, äri- või jaekliendid) ja riskitaluvus;
 - c. alusportfelli varaklassid;
 - d. valitsetava vara kogusumma.

Hoitav klientide raha

178. Pädevad asutused peaksid hindama riski, et klient kaotab raha ja peab hüvitama klientidele kahju, mis on tingitud kliendikontode halvast haldamisest investeerimisühingu poolt.
179. Pädevad asutused peaksid hindama, kas kliendi raha hoitakse vastavalt kliendi raha kaitset käsitlevatele siseriiklikele õigusaktidele ja kas seda saab selgelt eristada investeerimisühingu enda rahast.
180. Pädevad asutused peaksid keskenduma järgmistele olemuslike riskide allikatele, kui asjakohane:
 - a. konto liik (kommertspanga deposiit);
 - b. kokkulepe investeerimisühingu juurdepääsu kohta kliendi rahale;
 - c. kliendi raha osas lubatud investeeringute poliitika;
 - d. esindajakontod või üksiklientide eraldi kontod;
 - e. kliendi raha jälgitavus;
 - f. hoitava klientide raha summa ja klientide arv;
 - g. valuutad, mida kasutatakse kliendikontode vääringutena.

Hoitavad ja hallatavad varad

181. Pädevad asutused peaksid hindama riski, et kliendid kannavad kahju ja neile tuleb hüvitada investeerimisühingu hoitavate ja hallatavate varade halvast haldamisest tingitud kahju.
182. Pädevad asutused peaksid keskenduma järgmistele olemuslike riskide allikatele, kui asjakohane:
 - a. hoitava tagatise uuesti kasutamine;
 - b. varade likvideerimisõigused;
 - c. tagatise amortisatsioon;
 - d. teistelt finantsettevõtjatelt saadavad volitused ja teistele finantsettevõtjatele antavad volitused;
 - e. varade liigid;
 - f. varadega seotud sündmustega seotud toimingud või toimingute tegemata jätmine (hääletamine üldkoosolekul, kupongimaksud, õigustega seotud küsimused).

Käideldavad kliendi korraldused

183. Pädevad asutused peaksid hindama tegevuskahjude riski kliendikorralduste käitlemisel. See risk võib tuleneda süsteemivigadest või inimlikest vigadest, mis tulenevad protsesside, menetluste ja IT-süsteemide keerukusest (sh uute tehnoloogiate kasutamisest) ulatuses, milles need võivad põhjustada vigu, sealhulgas viivitusi, ebatäpsusi või turvarikkumisi.
184. Pädevad asutused peaksid keskenduma järgmistele olemuslike riskide allikatele, kui asjakohane:
- käideldud kliendikorralduste arv ja summa;
 - alusvara olemus (börsivälised väärtpaberid, enam-vähem likviidsed...);
 - korralduse liigid ja tunnused (plokkide kaupa, fikseeritud hinnaga...);
 - edastamise või täitmise tunnused (elektrooniline kauplemine või hääлкаuplemise kaudu...);
 - ülekande- või täitmisprotsessid ja -korraldus (kasutajatugi varaklasside, müüjate-kauplejate, oma arvel kauplemise, turulepääsu jms järgi).

6.3.3 Kliendile tekitatava riski juhtimise ja kontrollide hindamine

185. Et saavutada terviklik arusaam investeerimisühingu riskiprofiilist, peaksid pädevad asutused vaatama läbi ka tema tegevuse aluseks oleva riskijuhtimisraamistikku. Selleks peaksid pädevad asutused hindama järgmisi elemente, kui asjakohane:
- investeerimisühingul on usaldusväärne, selgelt sõnastatud ja dokumenteeritud riskistrateegia, mille juhatus on nõuetekohaselt kinnitanud ning mis hõlmab varahaldust, rahavoogude juhtimist ühingus ning hoitavate ja hallatavate varade valitsemist;
 - investeerimisühingul on asjakohane organisatsiooniline raamistik, et tagada klientidele teenuste tõhus osutamine, tagades piisavad (nii kvalitatiivsed kui ka kvantitatiivsed) inim- ja tehnilised ressursid (tehingute sõlmimise ja arveldusosakonnad, infosüsteemid);
 - investeerimisühingul on tugev ja terviklik kontrolliraamistik (kontrollifunktsioonide tulemuslikkus ja sõltumatus) ning usaldusväärsed kaitsemeetmed, et maandada klientidele tekitatavaid riske kooskõlas juhtimisstrateegia ja riskivalmidusega;
 - investeerimisühingul on selgelt määratletud põhimõtted ja menetlused klientidele tekitavate operatsiooniriskide tuvastamiseks, juhtimiseks, mõõtmiseks ja kontrollimiseks;
 - ühingu juurdepääsuõigused kliendikontodele on kooskõlas kehtivate eeskirjadega.

6.3.4 Tulemuste kokkuvõte ja skoori määramine

186. Pärast eespool nimetatud hindamist peaksid pädevad asutused kujundama seisukoha investeerimisühingu kliendile tekitatava riski kohta. See seisukoht peaks kajastuma tulemuste kokkuvõttes, mis esitatakse koos tabelis 5 kirjeldatud kaalutluste alusel määratud riskiskooriga. Kui pädev asutus otsustab teatud riskitegurite olulisuse tõttu neid hinnata ja määrata nende skoor eraldi, tuleks selle tabeli juhiseid kohaldada analoogia alusel nii suures ulatuses kui võimalik.

Tabel 5. Kliendile tekitatavale riskile riskiskoori määramise järelevalvekaalutlused

Riskiskoor	Järelevalveline arvamus	Olemusliku riskiga seotud kaalutlused	Adekvaatse juhtimise ja kontrollidega seotud kaalutlused
1	Arvestades olemusliku riski ning juhtimise ja kontrolli taset, on investeerimisühingu usaldatavusele olulise mõju avaldumise risk väike.	<ul style="list-style-type: none"> • Riskipositsiooni olemusest ja koosseisust tulenev risk on ebaoluline / väga väike. • Keerukate toodete ja tehingute riskipositsioon on ebaoluline / väga väike. • Kontsentratsiooniriski tase on ebaoluline / väga väike. • Protsesside ja süsteemidega seotud riski tase on ebaoluline / väga väike. 	<ul style="list-style-type: none"> • Investeerimisühingu juhtimine ja kontrollid on kooskõlas tema üldise strateegia ja riskivalmidusega. • Organisatsiooniraamistik on kindel, selles on määratud selged vastutusvaldkonnad ning selgesti on eraldatud riskivõtjate ning juhtimise ja kontrolli funktsioonide ülesanded.
2	Arvestades olemusliku riski ning juhtimise ja kontrolli taset, on investeerimisühingu usaldatavusele olulise mõju avaldumise risk keskmine või väike.	<p>Riskipositsiooni olemusest ja koosseisust tulenev risk on väike kuni keskmine.</p> <p>Keerukate toodete ja tehingute riskipositsioon on väike kuni keskmine.</p> <p>Kontsentratsiooniriski tase on väike kuni keskmine.</p> <p>Protsesside ja süsteemidega seotud riski tase on väike kuni keskmine.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Mõõtmis-, jälgimis- ja aruandlussüsteemid on asjakohased.

3	Arvestades olemusliku riski ning juhtimise ja kontrolli taset, on investeerimisühingu usaldatavusele olulise mõju avaldumise risk keskmine või suur.	Riskipositsiooni olemusest ja koosseisust tulenev risk on keskmine kuni suur. Keerukate toodete ja tehingute riskipositsioon on keskmine kuni suur. Kontsentratsiooniriski tase on keskmine kuni suur. Protsesside ja süsteemidega seotud riski tase on keskmine kuni suur.	<ul style="list-style-type: none"> Investeerimisühingu juhtimises ja kontrollides esineb puudus võrreldes tema üldise strateegia ja riskivalmidusega. Organisatsiooniraamistikus puuduvad selged vastutusvaldkonnad ning riskivõtjate ning juhtimise ja kontrolli funktsioonide ülesannete selge eraldatus.
4	Arvestades olemusliku riski ning juhtimise ja kontrolli taset, on investeerimisühingu usaldatavusele olulise mõju avaldumise risk suur.	<ul style="list-style-type: none"> Riskipositsiooni olemusest ja koosseisust tulenev risk on suur. Keerukate toodete ja tehingute riskipositsioon on suur. Kontsentratsiooniriski tase on suur. Protsesside ja süsteemidega seotud riski tase on suur. 	<ul style="list-style-type: none"> Mõõtmis-, jälgimis- ja aruandlussüsteemid ei ole piisavad või piisavalt järjepidevad, mõned riskid ei ole nõuetekohaselt jälgitavad või neist ei teatata.

6.4 Turule tekitatava riski hindamine

6.4.1 Üldised kaalutlused

187. Pädevad asutused peaksid hindama igat liiki riskipositsioonidest turule tulenevat riski: positsioonide korral, mille suhtes ei kohaldata kliiringut (st riskipositsioon, mis on arvutatud riski positsiooni netoväärtuse meetodika abil), ja positsioonide korral, mille suhtes kohaldatakse kliiringut või kasutatakse tagatist (st riskipositsioon, mis on arvutatud kliiringu tagatise meetodika abil).
188. Turule tekitatava riski hindamisel peaksid pädevad asutused võtma arvesse investeerimisühingu tegevuse mahtu, laadi ja keerukust.

6.4.2 Turule tekitatava olemusliku riski hindamine

189. Pädevad asutused peaksid turule tekitatavat olemuslikku riski hinnates määrama investeerimisühingu tururiski positsiooni põhitegurid ning hindama sellest tema usaldatavusele avalduva olulise mõju riski. Olemusliku tururiski hindamine peaks koosnema järgmistest põhietappidest:
- esialgne hindamine;

- b. investeerimisühingu turule tekitatava riskiga seotud positsioonide olemuse ja koosseisu hindamine;
- c. kasumlikkuse hindamine;
- d. turu kontsentratsiooniriski hindamine;
- e. kauplemisportfelli positsioonide usaldusväärse hindamisraamistiku hindamine ning
- f. mudeliriski hindamine (st regulatiivsetel eesmärkidel kasutatavad mudelid).

Esialgne hindamine

190. Pädevad asutused peaksid turule tekitatava riski hindamise ulatuse määramiseks kõigepealt tuvastama tururiski allikad, millele investeerimisühing on või võib olla avatud.
191. Pädevad asutused peaksid arvestama vähemalt järgmist:
- a. investeerimisühingu tegevus finantsturgudel, ärivaldkonnad ja tooted;
 - b. tururiski portfelli põhistrateegia kauplemisportfellis ja riskivalmidus turutegevustes;
 - c. kauplemisportfelli positsioonide suhteline osakaal koguvarades, muutused aja jooksul ja investeerimisühingu strateegia seoses nende positsioonidega, kui kättesaadav;
 - d. turupositsioonide netotulu suhteline osakaal kogu tegevustulus;
 - e. turule tekitatava riski omavahendite nõue võrrelduna omavahendite kogunõudega, sealhulgas selle arvnäitaja ajaloolised muutused ja prognoosid, kui kättesaadavad.
192. Esialgse hindamise raames peaksid pädevad asutused samuti arvestama investeerimisühingu turutegevuste olulisi muutusi, keskendudes tururiski kogu riskipositsiooni võimalikele muutustele. Eelkõige võivad nad hinnata järgmist:
- a. tururiskistrateegia, poliitikate ja limiitide suuruste olulised muutused;
 - b. nende muutuste võimalik mõju investeerimisühingu riskipositsioonile ning
 - c. peamised suundumused finantsturgudel.

Investeerimisühingu tururiski tegevuste olemus ja koosseis

193. Pädevad asutused peaksid analüüsima investeerimisühingu tururiski positsioonide olemust, et tuvastada konkreetset riskipositsioonid ja nendega seotud tururiski tegurid/ajendid (nt vahetuskursid, intressimäärad või krediidiriski marginaalid) edasiseks põhjalikumaks hindamiseks.

194. Pädevad asutused peaksid analüüsima tururiski positsioone asjakohaste varaklasside ja/või finantsinstrumentide kaupa nende suuruse, keerukuse ja riskitaseme alusel. Kõige olulisemate riskipositsioonide korral peaksid asutused hindama nendega seotud riskitegureid ja ajendeid.
195. Pädevad asutused peaksid tururiski tegevusi analüüsides käsitlema ka asjakohaste finantsinstrumentide (sh mudelipõhiste meetodite abil hinnatavad tooted) ja konkreetsete turutegevuste (nt välkkauplemine) keerukust. Käsitleda tuleks järgmisi asjaolusid:
- kui investeerimisühing hoiab tuletisinstrumentide positsioone, peaksid pädevad asutused hindama nii turuväärtust kui ka nimiväärtust;
 - kui investeerimisühing tegeleb börsiväliste tuletisinstrumentidega, peaksid pädevad asutused, kui kättesaadav, hindama nendega seotud tehingute osakaalu tuletisinstrumentide kogu portfellis ja börsivälise portfelli jaotust lepingu tüübi (vahetusleping, forvardleping), alusvaraks oleva finantsinstrumendi alusel (nende toodetega seotud vastaspoole krediidirisk on hõlmatud investeerimisühingule tekitatava riski metoodikaga);
 - kui investeerimisühing on rakendanud riskimaandamisstrateegiaid, peaksid pädevad asutused hindama turu jääkriski pärast nende strateegiate rakendamist.
196. Kui see on asjakohane, peaksid pädevad asutused hindama makseraskustes ja/või mittelikviidseid positsioone ning hindama nende mõju investeerimisühingu kasumlikkusele.
197. Nende investeerimisühingute korral, kes kasutavad regulatiivsete omavahendite nõuete arvutamiseks sisemeetodeid, peaksid pädevad asutused konkreetsete riskivaldkondade ja nendega seotud riskitegurite tuvastamiseks arvestama ka järgmisi näitajaid:
- tururiski kapitalinõuete jaotus riskiväärtuse (VaR), stressiolukorra riskiväärtuse, täiendavate riskide omavahendite nõue ja korrelatsioonil põhineva kauplemisportfelli kapitalinõude vahel;
 - riskiväärtuse jaotus riskitegurite alusel;
 - riskiväärtuse ja stressiolukorra riskiväärtuse muutus (võimalikud näitajad võivad olla igapäevane/iganädalane muutus, kvartali keskmine ja järeltestimise tulemused) ning
 - riskiväärtusele ja stressiolukorra riskiväärtusele kohaldatud kordajad.
198. Kui asjakohane, peaksid pädevad asutused arvestama ka investeerimisühingute siseseid riskimõõdikuid. Need võivad olla näiteks eeldatav puudujääk, sisene riskiväärtus, mida ei kasutata omavahendite nõuete arvutustes, tururiski tundlikkused erinevate riskitegurite suhtes ja võimalikud kahjud.
199. Pädevad asutused peaksid olemuslikku tururiski hinnates kaaluma ajahetke näitajate ja suundumuste kasutamist nii agregeeritud alusel kui ka portfelli kohta. Kui võimalik, peaksid

seada analüüsi täiendama investeerimisühingu näitajate võrdlus konkurentidega ja asjakohased makromajanduse näitajad.

Kasumlikkuse analüüs

200. Pädevad asutused peaksid hindama turutegevuste varasemat kasumlikkust, sealhulgas kasumi volatiilsust, et mõista paremini investeerimisühingu turu riskiprofiili. Selle analüüsi võib teha portfelli tasandil, samuti jaotatuna ärivaldkondade, kauplemisüksuse või varaklassi alusel (võimalik, et ärimudeli analüüsi raames tehtava laiemal hindamise osana).
201. Pädevad asutused peaksid kasumlikkust hinnates pöörama eritähelepanu tururiski tegevuste kontrollimisel tuvastatud peamistele riskivaldkondadele. Pädevad asutused peaksid eristama ühelt poolt kauplemistulu ja kauplemisega mitteseotud tulu (nt vahendustasud, klientide tasud) ning teiselt poolt saadud ja saamata jäänud kasumit/kahjumit.
202. Ebatavalist kasumit või kahjumit tekitavate varaklasside ja/või riskipositsioonide korral peaksid pädevad asutused hindama kasumlikkust investeerimisühingu poolt võetava riski tasemega võrreldes (sh riskiväärtus / kauplemiseks hoitavate finantsvarade ja kohustuste kaudu saadav netotulu), et tuvastada võimalikud vastuolud ja neid analüüsida. Kui võimalik, peaksid pädevad asutused võrdlema investeerimisühingu näitajaid tema varasema tulemuslikkuse ja tema konkurentidega.

Turu kontsentratsioonirisk

203. Pädevad asutused peaksid kujundama seisukoha investeerimisühingule avalduva turu kontsentratsiooniriski taseme kohta, mis on tekkinud kas ühe riskiteguri või mitme korreleeruva riskiteguri riskipositsioonidest.
204. Võimalike kontsentratsioonide hindamisel peaksid pädevad asutused pöörama eritähelepanu keerukate toodete (eelkõige struktureeritud toodete), mittelikviidsete toodete (sh kollateraliseeritud võlakohustuste) või mudelipõhise meetodi abil hinnatud väärtusega toodete kontsentratsioonidele.

Kauplemisportfellide positsioonide usaldusväärne hindamine

205. Pädevad asutused peaksid kujundama seisukoha investeerimisühingu usaldusväärse hindamisraamistikust, sest vigane hindamisprotsess võib põhjustada vigu finantsinstrumentidest väljumise väärtuse arvutamisel, mis põhjustab investeerimisühingu võimaliku kahjumi alahindamist. Selle analüüsi tegemisel peaksid pädevad asutused pöörama erilist tähelepanu reservide (eelkõige õiglase väärtuse reservid, mudelireservid) arvutamisele ja nende võimalikule mõjule investeerimisühingu kapitalipositsioonile.
206. Pädevad asutused peaksid hindama, kas investeerimisühingu kauplemisportfelli positsioone hinnatakse usaldusväärsetes väärtustes, mis tagab asjakohase kindlustaseme, võttes arvesse kauplemisportfelli positsioonide dünaamilist olemust. Komisjoni

delegeeritud määruses (EL) 2016/101¹⁸ osutatud kindlustaset tuleks arvestada asjakohase kindlustaseme saavutamiseks.

207. Pädevad asutused peaksid hindama, kas investeerimisühingutel on kindlad usaldusväärsed hindamismeetodid ja kas nad arvestavad järgmisi väärtuse korrigeerimisi:
- a. realiseerimata krediidiriski marginaalid;
 - b. sulgemiskulud;
 - c. operatsiooniriskid;
 - d. turuhindade ebakindlus;
 - e. ennetähtaegne lõpetamine;
 - f. investeerimis- ja rahastamiskulud;
 - g. tulevased halduskulud ning
 - h. mudelirisk, kui asjakohane.
208. Pädevad asutused peaksid hindama, kas:
- a. hindamise korrigeerimisega seotud juhtimiskord, -protsessid ja -menetlused on piisavalt usaldusväärsed, eriti vähem likviidsete positsioonide korral, ning kooskõlas investeerimisühingu strateegiaga;
 - b. hindamisraamistikuga seotud IT-süsteemid ja -protsessid on usaldusväärsed;
 - c. investeerimisühingute tehtud korrigeerimiste adekvaatsust kontrollitakse korraliselt.

Mudelirisk

209. Pädevad asutused peaksid hindama riski seoses omavahendite nõuete alahindamisega kasutatud regulatiivsete heakskiidetud sisemudelite korral, eelkõige sisereitingutel põhineva meetodi, sisereitingute meetodi, krediidiriski maandamiseks kasutatavate mudelite, riskiväärtuse ja stressiolukorra riskiväärtuse korral.

6.4.3 Turule tekitatava riski juhtimise ja kontrollide hindamine

210. Pädevad asutused peaksid investeerimisühingu tururiski profiili terviklikuks mõistmiseks vaatama läbi tema turutegevuste aluseks oleva juhtimiskorra ja riskijuhtimisraamistiku. Selleks peaksid pädevad asutused hindama järgmisi elemente, võttes arvesse investeerimisühingu tegevuse mahtu, laadi ja keerukust:

¹⁸ Komisjoni 26. oktoobri 2015. aasta delegeeritud määrus (EL) 2016/101, millega täiendatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EL) nr 575/2013 artikli 105 lõike 14 kohaste regulatiivsete tehniliste standarditega usaldusväärse hindamise kohta (ELT L 021, 28.1.2016, lk 54).

- a. Investeerimisühingul on usaldusväärne, selgelt sõnastatud ja dokumenteeritud tururiskistrateegia, mille nende juhtorgan on heaks kiitnud;
- b. investeerimisühingu tururiskistrateegia kajastab nõuetekohaselt tema tururiski valmidust ja see on kooskõlas üldise riskivalmidusega;
- c. investeerimisühingul on nõuetekohane organisatsiooniraamistik tururiski juhtimis-, mõõtmis-, jälgimis- ja kontrollifunktsioonide jaoks piisavate (nii kvalitatiivselt kui ka kvantitatiivselt) inim- ja tehniliste ressurssidega;
- d. investeerimisühingul on selgelt määratletud tururiski tuvastamise, juhtimise, mõõtmise ja kontrolli põhimõtted ja menetlused, sealhulgas juhatuse poolt heaks kiidetud riskivalmidust kajastavad limiidid;
- e. investeerimisühingul on asjakohane tururiski tuvastamise, mõistmise ning mõõtmise raamistik, mis on kooskõlas tema suuruse ja keerukusega, ning see raamistik vastab asjakohaste ELi ja riiklike rakendusõigusaktide asjakohastele miinimumnõuetele ning
- f. investeerimisühingul on tugev ja põhjalik kontrolliraamistik ning usaldusväärsed kaitsemeetmed enda tururiski maandamiseks kooskõlas tema tururiski juhtimise strateegia ja riskivalmidusega.

6.4.4 Tulemuste kokkuvõte ja skoori määramine

- 211. Pärast eespool nimetatud hindamist peaksid pädevad asutused kujundama seisukoha investeerimisühingu tururiski kohta. See seisukoht peaks kajastuma tulemuste kokkuvõttes, mis esitatakse koos tabelis 6 kirjeldatud kaalutluste alusel määratud riskiskooriga. Kui pädev asutus otsustab teatud riskitegurite olulisuse tõttu neid hinnata ja määrata nende skoor eraldi, tuleks selle tabeli juhiseid kohaldada analoogia alusel nii suures ulatuses kui võimalik.
- 212. Pädevad asutused peaksid kaaluma kõiki neid tegureid paralleelselt, mitte eraldi, ning mõistma turule tekitatava riski tegureid.

Tabel 6. Tururiski skoori määramise järelevalvekaalutlused

Riskiskoor	Järelevalveline arvamus	Olemusliku riskiga seotud kaalutlused	Adekvaatse juhtimise ja kontrollidega seotud kaalutlused
1	Arvestades olemusliku riski ning juhtimise ja kontrollide taset, on investeerimisühingu usaldatavusele olulise mõju avaldumise risk väike.	<ul style="list-style-type: none"> • Tururiski positsiooni olemusest ja koosseisust tulenev risk on ebaoluline / väga väike. • Investeerimisühingu tururiski positsioonid ei ole keerukad. • Tururiski kontsentratsiooni tase on ebaoluline / väga madal. • Investeerimisühingu tururiski positsioonid tekitavad mittevolaatilise tootluse. 	<ul style="list-style-type: none"> • Investeerimisühingu tururiskipoliitika ja -strateegia on kooskõlas tema üldstrateegia ja riskivalmidusega. • Tururiski organisatsiooniline raamistik on kindel, selles on määratud selged vastutusvaldkonnad ning selgesti on eraldatud riskivõtjate ning juhtimise ja kontrollifunktsioonide ülesanded.
2	Arvestades olemusliku riski ning juhtimise ja kontrollide taset, on investeerimisühingu usaldatavusele olulise mõju avaldumise risk keskmine või väike.	<ul style="list-style-type: none"> • Tururiski positsiooni olemusest ja koosseisust tulenev risk on väike kuni keskmine. • Investeerimisühingu tururiski positsiooni keerukus on väike kuni keskmine. • Tururiski kontsentratsiooni tase on madal kuni keskmine. • Investeerimisühingu tururiski positsioonid tekitavad väikse kuni keskmise volatiilsusega tootluse. 	<ul style="list-style-type: none"> • Tururiski mõõtmis-, jälgimis- ja aruandlussüsteemid on asjakohased. • Tururiski siseliimid ja kontrolliraamistik on usaldusväärsed ning kooskõlas investeerimisühingu riskijuhtimise strateegia ja riskivalmidusega.
3	Arvestades olemusliku riski ning juhtimise ja kontrolli taset arvestades on investeerimisühingu usaldatavusele olulise mõju avaldumise risk suur.	<ul style="list-style-type: none"> • Tururiski positsiooni olemusest ja koosseisust tulenev risk on keskmine kuni suur. • Investeerimisühingu tururiski positsiooni keerukus on keskmine kuni suur. • Tururiski kontsentratsiooni tase on keskmine kuni kõrge. • Investeerimisühingu tururiski positsioonid tekitavad keskmise kuni suure volatiilsusega tootluse. 	<ul style="list-style-type: none"> • Investeerimisühingu tururiskipoliitikas ja -strateegias esineb puudus võrreldes tema üldstrateegia ja riskivalmidusega. • Tururiski organisatsioonilises raamistikus puuduvad selged vastutusvaldkonnad ning riskivõtjate ning juhtimise

4	Arvestades olemusliku riski ning juhtimise ja kontrolli taset, on investeerimisühingu usaldatavusele olulise mõju avaldumise risk suur.	<ul style="list-style-type: none"> • Tururiski positsiooni olemusest ja koosseisust tulenev risk on suur. • Investeerimisühingu tururiski positsiooni keerukus on suur. • Tururiski kontsentratsiooni tase on kõrge. • Investeerimisühingu tururiski positsioonid tekitavad suure volatiilsusega tootluse. 	<ul style="list-style-type: none"> • ja kontrollifunktsioonide ülesannete selge eristatus. • Tururiski mõõtmis-, jälgimis- ja aruandlussüsteemid ei ole piisavad või piisavalt järjepidevad, mõned riskid ei ole nõuetekohaselt jälgitavad või neist ei teatata. • Tururiski siseliimidid ja kontrolliraamistik ei ole kooskõlas investeerimisühingu riskijuhtimise strateegia ja riskivalmidusega.
---	---	--	--

6.5 Investeerimisühingule tekitatava riski hindamine

6.5.1 Üldised kaalutlused

213. Pädevad asutused peaksid hindama investeerimisühingule tekitatavat riski, mis tuleneb erinevatest riskiteguritest, nagu päevasest kauplemismahust tulenevad operatsiooniriskid, riskide kontsentreerumisest tulenev kontsentratsioonirisk ja riskipositsioon seoses tehingute vastaspoolte makseviivitusega. Pädev asutus peaks oma hindamises arvestama ka investeerimisühingule avalduva riski allikaid, nagu varade bilansilise väärtuse olulised muutused, klientide või vastaspoolte maksejõuetus, finantsinstrumentides, välisvaluutas ja kaupades olevad positsioonid ning direktiivi (EL) 2019/2034 artikli 29 kohased kohustused kindlaksmääratud hüvitisega pensioniskeemide ees. Vajaduse korral peaksid nad arvesse võtma ka muid tegureid, mis võivad investeerimisühingule riski tekitada.
214. Investeerimisühingule tekitatava riski hindamisel peaksid pädevad asutused võtma arvesse investeerimisühingu tegevuse mahtu, laadi ja keerukust.

6.5.2 Investeerimisühingule tekitatava olemusliku riski hindamine

215. Investeerimisühingule tekitatava olemusliku riski hindamise kaudu peaksid pädevad asutused kindlaks määrama investeerimisühingule tekitatava riski peamised tegurid ja hindama selle riski mõju olulisust investeerimisühingu usaldatavusele. Seetõttu peaks investeerimisühingule tekitatava olemusliku riski hindamine koosnema järgmistest põhietappidest:
- a. esialgne hindamine;

- b. investeerimisühingule riski tekitava investeerimistegevuse laadi ja ulatuse hindamine;
 - c. nende tegevustega seotud süsteemide ja protsesside hindamine.
216. Pädevad asutused peaksid hindama investeerimisühingule tekitatavat riski nii praegusest kui ka tuleviku seisukohast.
217. Kui asjakohane, peaksid pädevad asutused tegema detailsema hindamise, võimaluse korral üksiklientide tasandil.

Esialgne hindamine

218. Pädevad asutused peaksid investeerimisühingule tekitatava riski hindamise ulatuse määramiseks kõigepealt tuvastama investeerimisühingule tekitatava riski allikad, millele investeerimisühing on või võib olla avatud.
219. Pädevad asutused peaksid arvestama vähemalt järgmist:
- a. ärimudel ja riskivalmidus;
 - b. K-teguri summa osakaal investeerimisühingule tekitatava riski korral võrreldes K-teguri kogusummaga;
 - c. investeerimisühingule tekitatava riski K-teguri summa prognoosid, kui olemas;
 - d. tegevuskahjude kulu ühingule võrreldes tuludega.
220. Pädevad asutused peaksid tegema esialgse analüüsi, võttes arvesse eespool nimetatud muutumist aja jooksul, et kujundada teadlik seisukoht investeerimisühingule tekitatava riski peamistest teguritest.

Päevane kauplemismaht

221. Pädevad asutused peaksid kujundama seisukoha operatsiooniriski taseme kohta, mis on seotud oma arvel kauplemisega. See risk võib tuleneda süsteemivigadest või inimlikest vigadest, mis tulenevad protsesside, menetluste ja IT-süsteemide keerukusest (sh uute tehnoloogiate kasutamisest), kui need võivad põhjustada vigu, viivitusi, ebatäpsusi, turberikkumisi.
222. Pädevad asutused peaksid keskenduma järgmistele olemuslike riskide allikatele, kui asjakohane:
- a. teostatud tehingute maht, riskipositsioon, arv ja keerukus;
 - b. IT-süsteemide kättesaamatus või terviklikkuse kadumine;
 - c. tehingute töötlemiseks kasutatavate finantsturutaristute liigid: hääl, elektroonilised platvormid (mitmepoolne kauplemissüsteem, organiseeritud kauplemissüsteem);
 - d. algoritmkauplemine.

Kontsentratsioonirisk

223. Pädevad asutused peaksid kujundama seisukoha, mil määral on investeerimisühing avatud kontsentratsiooniriskile. Eelkõige peaksid pädevad asutused hindama riski, et investeerimisühing kannab olulist kahju, mis tuleneb riskipositsioonide kontsentreerumisest väikesesse vastaspoolte rühma või väga suure korrelatsiooniga finantsvaradesse.
224. Pädevad asutused peaksid hindama kontsentratsiooniriski eri kategooriaid, sealhulgas järgmisi:
- a. ühe alusvaraga kontsentratsioonid (sh klient või omavahel seotud klientide grupp, nagu on määratletud suurte riskipositsioonide korral);
 - b. sektoripõhised kontsentratsioonid;
 - c. geograafilised kontsentratsioonid;
 - d. toote kontsentratsioon ning
 - e. tagatise ja garantiide kontsentratsioon.
225. Pädevad asutused peaksid pöörama eritähelepanu kontsentratsiooniriski varjatud allikatele, mis võivad ilmneda stressitingimustes, kui korrelatsiooni tase võib tavatingimustega võrreldes suureneja ja bilansivälistest kirjetest võivad tekkida täiendavad riskipositsioonid.
226. Gruppide korral peaksid pädevad asutused arvestama konsolideerimisest tekkida võivat kontsentratsiooniriski, mis ei pruugi olla ilmne individuaalsel tasandil.

Tehingu vastaspoole makseviivituse risk

227. Pädevad asutused peaksid hindama tehingu vastaspoole makseviivituse riski, mis investeerimisühingutel tekib seoses finantsinstrumentidega tehtavate tehingutega seotud riskipositsioonidega.
228. Selle hindamiseks peaksid pädevad asutused keskenduma järgmistele olemuslike riskide allikatele, kui see on asjakohane:
- a. vastaspoolte ja asjakohaste krediiväärtuse korrigeerimiste kvaliteet;
 - b. asjakohaste tehingute aluseks olevate finantsinstrumentide keerukus;
 - c. vastaspoole krediidiriski ja krediidiriski positsiooni positiivsest korrelatsioonist tekkiv korrelatsioonirisk;
 - d. vastaspoole krediidiriski ja arveldusriski riskipositsioon seoses praeguste turuväärtuste ja nominaalsummaga, võrreldes krediidi üldise riskipositsiooni ja omavahenditega;

- e. ülekannete arveldamise eest makseid tagavate finantsturgude taristute kaudu töödeldud tehingute osakaal;
- f. kesksete vastaspooltega tehtavate asjakohaste tehingute osakaal ning nende kahjumikaitsemehhanismide tõhusus, näiteks kasumimarginaali tasemed ja tagatisfondi tehtavad osamaksed, ning
- g. tasaarvestuslepingute olemasolu, olulisus, tõhusus ja jõustatavus (lõpetamisel toimuv tasaarvestus).

Varade bilansilise väärtuse olulised muutused

- 229. Pädevad asutused peaksid kujundama seisukoha riskide kohta, millega investeerimisühing puutub kokku varade bilansilise väärtuse oluliste muutuste tõttu. See risk võib põhjustada kahjumit, kui varade väärtus ei kajasta nõuetekohaselt nende tegelikku turuväärtust.
- 230. Pädevad asutused peaksid keskenduma varadele, mille väärtust on hinnatud mudelite ja sarnaste lähendite abil, mitte otseselt turu põhjal saadud sisendite abil.

Krediidirisk (klientide või vastaspoolte maksejõuetus)

- 231. Krediidirisk võib tuleneda kliendile tehingu tegemiseks antavatest laenudest, otselaenudest töötajatele, arvelduskrediidist tulenevast päevasisesest krediidiriskist, garantiist ja tingimuslikest krediidiriskidest, lõpptähtajani hoitavatest või mittelikviidsete võlakirjade positsioonidest, võimenduslaenudest klientidele, kogunevatest/maksmata tasudest ja vahendustasudest, otsestest krediidiriski positsioonidest nende valitsetavate fondide suhtes laenude, stardiinvesteeringute ja garantiide kaudu.
- 232. Pädevad asutused peaksid keskenduma järgmistele olemuslike riskide allikatele, kui asjakohased andmed on kättesaadavad:
 - a. investeerimisühingu krediidiriski olemus, võttes arvesse vastaspoolte liike ja riskipositsioone;
 - b. bilansivälised riskipositsioonid, eelkõige antud või saadud garantiid;
 - c. väärtuse languse risk.
- 233. Pädevad asutused peaksid kujundama seisukoha selliste kauplemisportfelliväliste varade väärtuse languse või amortisatsiooni riski taseme kohta, mida ei hõlma K-tegurid, nagu riskipositsioon seoses tema tehingute vastaspoolte makseviivitusega (K-TCD). See risk võib tuleneda ümberhindlustest, kui näiteks vastaspoole makseviivituse tõenäosus suureneb oluliselt või tüdarettevõtte väärtus on pärast omandamist vähenenud.
- 234. Pädevad asutused peaksid keskenduma järgmistele olemuslike riskide allikatele, kui asjakohane:
 - a. muutused vastaspoolte krediividivõimelisuses;

- b. tehingute keerukus ja suur finantsvõimendus (eelkõige võimendusega väljaostud);
- c. ümberhindamist põhjustavad erakorralised sündmused.

Finantsinstrumentides, välisvaluutas ja kaupades hoitavad positsioonid

235. Pädevad asutused peaksid kujundama seisukoha riskide kohta, millega investeerimisühing kokku puutub seoses finantsinstrumentide, välisvaluutade ja kaupadega seotud riskipositsiooniga. Need riskiallikad võivad põhjustada kahju, kui finantsturg, valuutaturg ja kaubaturud muutuvad ebasoodsalt.
236. Pädevad asutused peaksid keskenduma investeerimisühingu hoitavate finantsinstrumentide olemusele, investeerimisühingu üldisele riskipositsioonile valuutaturu suhtes (arvestades ka näiteks nende valuutade korrelatsiooni, milles investeerimisühingul on riskipositsioon) ja riskipositsioonile konkreetsete kaupade suhtes.

Töötajate hüvitiste ja pensioniriskiga seotud riskid

237. Pädevad asutused peaksid kujundama seisukoha riskide kohta, millega puutuvad kokku investeerimisühingu tasustamis- ja pensioniskeemid. See risk võib põhjustada kahjumit, kui maksed on ühingu tuludega võrreldes liiga suured, ohustades sealhulgas ühingu kasumlikkust ja maksevõimet.
238. Pädevad asutused peaksid keskenduma riskile, mis tuleneb töötajate hüvitistega seotud varade ja kohustuste vahelisest struktuursetest lõhest, kui see on asjakohane.

6.5.3 Investeerimisühingule tekitatava riski juhtimise ja kontrollide hindamine

239. Investeerimisühingu riskiprofiili terviklikuks mõistmiseks peaksid pädevad asutused vaatama läbi juhtimis- ja riskijuhtimisraamistikku, mis vähendab kauplemisvoost, kontsentratsioonist ja vastaspoole makseviivitusest tulenevat riski. Selleks peaksid pädevad asutused hindama järgmisi elemente, võttes arvesse investeerimisühingu tegevuse mahtu, laadi ja keerukust:
- a. investeerimisühingul on usaldusväärne, selgelt sõnastatud ja dokumenteeritud riskistrateegia seoses kauplemisvoo, kontsentratsiooni ja vastaspoole makseviivitusega, mille on heaks kiitnud tema juhtorgan;
 - b. investeerimisühingu riskistrateegia kajastab nõuetekohaselt tema riskivalmidust ja see on kooskõlas üldise riskivalmidusega;
 - c. investeerimisühingul on nõuetekohane organisatsiooniraamistik kontsentratsiooni ja vastaspoole makseviivituse riskide juhtimiseks, mõõtmiseks, jälgimiseks ja kontrollimiseks piisavate (nii kvalitatiivselt kui ka kvantitatiivselt) inim- ja tehniliste ressurssidega;
 - d. investeerimisühingul on selgelt määratletud investeerimisühingule tekitatava riski tuvastamise, juhtimise, mõõtmise ja kontrolli põhimõtted ja

menetlused, sealhulgas juhatuse poolt heaks kiidetud riskivalmidust kajastavad limiidid;

- e. investeerimisühingul on asjakohane investeerimisühingule tekitatava riski tuvastamise, mõistmise ning mõõtmise raamistik, mis on kooskõlas tema suuruse ja keerukusega, ning see raamistik vastab asjakohaste ELi ja riiklike rakendusõigusaktide asjakohastele miinimumnõuetele ning
- f. investeerimisühingul on tugev ja terviklik kontrolliraamistik ning usaldusväärsed kaitsemeetmed investeerimisühingule tekitatava riski maandamiseks kooskõlas tema riskijuhtimisstrateegia ja riskivalmidusega.

6.5.4 Tulemuste kokkuvõte ja skoori määramine

240. Pärast eespool nimetatud hindamist peaksid pädevad asutused kujundama seisukoha investeerimisühingule tekitatava riski kohta. See seisukoht peaks kajastuma tulemuste kokkuvõttes, mis esitatakse koos tabelis 7 kirjeldatud kaalutluste alusel määratud riskiskooriga. Kui pädev asutus otsustab teatud riskitegurite olulisuse tõttu neid hinnata ja määrata nende skoor eraldi, tuleks selle tabeli juhiseid kohaldada analoogia alusel nii suures ulatuses kui võimalik.

241. Pädevad asutused peaksid kaaluma kõiki neid tegureid paralleelselt, mitte eraldi, ning mõistma investeerimisühingule tekitatava riski tegureid.

Tabel 7. Investeerimisühingule tekitatava riski skoori määramise järelevalvekaalutlused

Riskiskoor	Järelevalveline arvamus	Olemusliku riskiga seotud kaalutlused	Adekvaatse juhtimise ja kontrollidega seotud kaalutlused
1	Arvestades olemusliku riski ning juhtimise ja kontrollide taset, on investeerimisühingu usaldatavusnõuete täitmisele olulise mõju avaldumise risk väike.	<ul style="list-style-type: none"> • Tegevuste olemusest tulenev risk on ebaoluline / väga väike. • Riskipositsiooni olemusest ja koosseisust tulenev risk on ebaoluline / väga väike. • Vastaspoole makseviivitusest tulenev riskipositsioon on ebaoluline / väga väike. • Töötajate hüvitiste ja pensioniriskiga seotud riskipositsioon on ebaoluline / väga väike. • Kontsentratsiooniriski tase on ebaoluline / väga väike. • Protsesside ja süsteemidega seotud operatsiooniriski tase on ebaoluline / väga madal. 	<ul style="list-style-type: none"> • Investeerimisühingu juhtimine ja kontrollid on kooskõlas tema üldise strateegia ja riskivalmidusega. • Organisatsiooniraamistik on kindel, selles on määratud selged vastutusvaldkonnad ning selgesti on eraldatud riskivõtjate ning juhtimise ja kontrolli funktsioonide ülesanded. • Mõõtmis-, jälgimis- ja aruandlussüsteemid on asjakohased.

2	Arvestades olemusliku riski ning juhtimise ja kontrollide taset, on investeerimisühingu usaldatavusele olulise mõju avaldumise risk keskmine või väike.	<ul style="list-style-type: none"> • Tegevuste olemusest tulenev investeerimiskeskmine on väike kuni keskmine. • Riskipositsiooni olemusest ja koosseisust tulenev risk on väike kuni keskmine. • Vastaspole makseviivitusest tulenev riskipositsioon on väike kuni keskmine. • Töötajate hüvitiste ja pensioniriskidega seotud riskipositsioon on keskmine kuni suur. • Kontsentratsiooniriski tase on väike kuni keskmine. • Protsesside ja süsteemidega seotud operatsiooniriski tase on madal kuni keskmine. 	
3	Arvestades olemusliku riski ning juhtimise ja kontrolli taset, on investeerimisühingu usaldatavusele olulise mõju avaldumise risk keskmine või suur.	<ul style="list-style-type: none"> • Tegevuste olemusest tulenev risk on keskmine kuni suur. • Riskipositsiooni olemusest ja koosseisust tulenev risk on keskmine kuni suur. • Vastaspole makseviivitusest tulenev riskipositsioon on keskmine kuni suur. • Kontsentratsiooniriski tase on keskmine kuni suur. • Protsesside ja süsteemidega seotud operatsiooniriski tase on keskmine kuni kõrge. 	<ul style="list-style-type: none"> • Investeerimisühingu juhtimises ja kontrollides esineb puudus võrreldes tema üldise strateegia ja riskivalmidusega. • Organisatsiooniraamistikus puuduvad selged vastutusvaldkonnad ning riskivõtjate ning juhtimise ja kontrolli funktsioonide ülesannete selge eraldatus. • Mõõtmis-, jälgimis- ja aruandlussüsteemid ei ole piisavad või piisavalt järjepidevad, mõned riskid ei ole nõuetekohaselt jälgitavad või neist ei teatata.
4	Arvestades olemusliku riski ning juhtimise ja kontrolli taset, on investeerimisühingu usaldatavusele olulise mõju avaldumise risk suur.	<ul style="list-style-type: none"> • Tegevuste olemusest tulenev risk on suur. • Riskipositsiooni olemusest ja koosseisust tulenev risk on suur. • Vastaspole makseviivitusest tulenev riskipositsioon on suur. • Töötajate hüvitiste ja pensioniriskiga seotud riskipositsioon on suur. • Kontsentratsiooniriski tase on kõrge. 	

		<ul style="list-style-type: none"> • Protsesside ja süsteemidega seotud operatsiooniriski tase on kõrge. 	
--	--	---	--

6.6 Muude riskide hindamine

6.6.1 Üldised kaalutlused

242. Pädevad asutused direktiivi (EL) 2019/2034 artiklitega 36 ja 40 kohaselt hindama, kui olulised on investeerimisühingu kapitalile muud riskid, mis ei ole hõlmatud 1. samba omavahendite nõuetega. Nende muude riskide hindamisel peaksid pädevad asutused võtma arvesse investeerimisühingu tegevuse laadi ja keerukust, mis mõjutab nende riskide olulisust.

6.6.2 Olemuslike riskide hindamine

243. 1. samba omavahendite nõuetega hõlmamata olemuslike riskide hindamise kaudu peaksid pädevad asutused määrama kindlaks investeerimisühingu riskide peamised tegurid ja hindama nende riskide mõju olulisust investeerimisühingu jaoks. Selliste riskide hindamine peaks koosnema järgmistest põhietappidest:

- a. esialgne hindamine;
- b. selliste investeerimistegevuste laadi ja ulatuse hindamine, millega kaasneb risk investeerimisühingule, mis ei ole hõlmatud 1. samba omavahendite nõuetega;
- c. nende tegevustega seotud süsteemide ja protsesside hindamine.

244. Pädevad asutused peaksid hindama riske, mida 1. samba omavahendite nõuded ei hõlma, nii praegusest kui ka tuleviku seisukohast.

245. Kui asjakohane, peaksid pädevad asutused hindama ka muid riske kui need, mis on loetletud käesolevas peatükis.

Esialgne hindamine

246. Et määrata kindlaks selliste riskide hindamise ulatus, mis ei ole hõlmatud 1. samba omavahendite nõuetega, peaksid pädevad asutused kõigepealt tuvastama nende riskide allikad, millele investeerimisühing on või võib olla avatud.

247. Pädevad asutused peaksid arvestama vähemalt järgmist:
- a. ärimudel ja riskivalmidus;
 - b. IT-lahenduste ettevõttesisene arendamine või allhange;
 - c. tugifunktsioonid, nt vastavuskontroll, õigusfunktsioon, maksud (ka allhanke korral);
 - d. kohtuasjade ja kohtuvaidluste kulud;
 - e. tegevuskahju kokku, sealhulgas sise- ja välispettuste kulud;
 - f. kauplemisportfelliväliste tegevuste ulatus.
248. Pädevad asutused peaksid tegema esialgse analüüsi, võttes arvesse eespool nimetatud muutumist aja jooksul, et kujundada teadlik seisukoht investeerimisühingu muude riskide peamistest tegurite kohta.

Kauplemisportfellivälisest tegevusest tulenev intressirisk

249. Pädevad asutused peaksid hindama investeerimisühingu intressiriski, mis tuleneb kauplemisportfellivälisest tegevusest.
250. Pädevad asutused peaksid hindama, kuidas intressimäärade muutused võivad avaldada negatiivset mõju investeerimisühingu varadele, kohustustele ja bilansivälisete riskipositsioonidele. Et määrata paremini kindlaks investeerimisühingu keerukus ja intressiriski profiil, peaksid pädevad asutused mõistma ka tema varade, kohustuste ja bilansivälisete riskipositsioonide põhiomadusi.
251. Kvantitatiivsel hindamisel peaksid pädevad asutused võtma arvesse investeerimisühingu kauplemisportfellivälisest tegevusest tuleneva intressiriski mõõtmise sisemetoodikate tulemusi. Lisaks peaksid pädevad asutused kaaluma asjakohaseid šokistsenaariume, arvestades investeerimisühingu kauplemisportfellivälisest tegevusest tuleneva intressiriskiga seotud riskipositsiooni olemust.

1. samba omavahendite nõudega hõlmamata operatsiooniriskid

252. Pädevad asutused peaksid hindama operatsiooniriske, mis ei ole kaetud minimaalsete omavahendite nõuetega vastavalt määrusele (EL) 2019/2033. Need riskid võivad põhjustada otsest tegevuskahju ning kaebustest ja kohtuvaidlustest tulenevat kaudset kahju. Suured operatsiooniriskid võivad põhjustada ka töötajate vajakut juhtivatel ametikohtadel. Hindamisel tuleks arvesse võtta mitte ainult tegevuskahjusid, vaid ka ohuolukordi ja operatsiooniriskiga seotud sündmusi, mis lõppesid kasumiga.
253. Pädevad asutused peaksid arvestama järgmisi olemusliku riski allikaid ja vajaduse korral keskenduma nende aspektide hindamisele, mida peetakse investeerimisühingu jaoks kõige olulisemateks:
- a. töökoha ohutus;

- b. füüsilise vara kahjustamine;
- c. sisepettus;
- d. välispettus;
- e. IKT-riskid;
- f. käitumisrisk;
- g. regulatiivsed, õiguslikud ja eelarveriskid;
- h. mudelirisk seoses ärielistel eesmärkidel kasutatavate mudelitega;
- i. ebapiisavad (nii kvalitatiivsed kui ka kvantitatiivsed) inim- ja tehnilised ressursid juhtivatel ametikohtadel;
- j. mainerisk.

254. Osana kõigist järelevalvealase läbivaatamise ja hindamise protsessi hindamistest peaksid pädevad asutused kujundama seisukoha IKT-riski taseme ja IKT-operatsioonide kooskõla kohta äristrateegiaga. Pädevad asutused peaksid oma hindamisse lisama kõik asjakohased IKT-riski (nt turvariski, IT-projektide riski ja IKT juhtimisriski) aspektid, kui need ei ole juba hõlmatud käesolevate suuniste muude osadega, võttes arvesse EBA suuniseid IKT- ja turvariski kohta¹⁹ ning ESMA tegevuse edasiandmise suuniseid pilveteenuse osutajatele.²⁰

255. Pädevad asutused peaksid kujundama seisukoha investeerimisühingu investeerimis- ja turutegevusega seotud käitumisriski taseme kohta ulatuses, milles see ei ole hõlmatud 1. samba omavahendite nõuetega. Käitumisriski all tuleks mõista klientidele, turgudele või ühingule endale avalduvat praegust või tulevast riski, mis tuleneb ühingu või selle töötajate sobimatust käitumisest. See risk võib tuleneda tahtlikust või hooletust käitumisest (sh asjakohatu finantsteenuste osutamine) ulatuses, milles sel võib olla negatiivne finantsmõju või negatiivne mõju mainele. Selline mainerisk võib omakorda põhjustada turuosade või võtmeklientide vähenemist ning klientide kaebuste arvu suurenemist.

256. Pädevad asutused peaksid keskendumise järgmistele olemuslike riskide allikatele, kui see on asjakohane:

- a. fondi sulgemine või peatamine;
- b. väärkäitumiste arv: eksitav müük, turuga manipuleerimine;
- c. määratud regulatiivsed karistused.

257. Pädevad asutused peaksid kujundama seisukoha õigusnormide mittejärgimisest tulenevate regulatiivsete, õiguslike ja eelarveriskide kohta. Need riskid võivad põhjustada

¹⁹ EBA suunised IKT- ja turvariskide juhtimiseks (EBA/GL/2019/04).

²⁰ ESMA tegevuse edasiandmise suunised pilveteenuse osutajatele (ESMA50-164-4285).

investeeringisühingule kohtuvaidlusi ja karistusi. Parandusmeetmete programmid võivad põhjustada ka suuri kulutusi seaduste ja eeskirjade järgimiseks.

258. Pädevad asutused peaksid keskenduma järgmistele olemuslike regulatiivsete, õiguslike ja eelarveriskide allikatele, kui asjakohane:
- a. kohaldatavate eeskirjade järgimisega seotud kulud;
 - b. trahvide või muude karistuste maksmine nõuete täitmata jätmise eest;
 - c. maksude ümberhindlus või viiviste, trahvide ja sunniraha tasumine;
 - d. investeeringisühingu jaoks oluliste regulatiivsete muudatuste prognoosimine.
259. Pädevad asutused peaksid hindama äriistel eesmärkidel kasutatavate mudelitega seotud riske, sealhulgas hindamis-/hinnastamismudeleid, algoritмкаuplemise mudeleid ja muid mudeleid, millel võib olla oluline mõju investeeringisühingu äriotsustele ja tegevusele.
260. Võttes arvesse investeeringisühingu eripära, võivad pädevad asutused 1. samba omavahendite nõuetega hõlmamata riskide hindamisel võtta arvesse muid riskide allikaid, mida eespool nimetatud kategooriad ei hõlma.

Süsteemne risk

261. Pädevad asutused peaksid kvantitatiivsete ja kvalitatiivsete kriteeriumide alusel kujundama seisukoha investeeringisühingu süsteemse riski kohta. Selle hindamise põhjal peaksid pädevad asutused kindlaks määrama, kas investeeringisühingu maksejõuetus võib põhjustada suuri häireid finantsturgudel, kus investeeringisühing tegutseb.
262. Kui see on asjakohane, võib süsteemse riski hindamise teha agregeeritult sarnase ärimudeli ja riskiprofiiliga investeeringisühingute grupi jaoks. Sellise koondhindamise tegemisel peaksid pädevad asutused arvestama nende investeeringisühingute konkreetse arvu/osakaalu samaaegse maksejõuetuse võimalikku mõju finantsturgudele, kus nad tegutsevad. Selleks võivad pädevad asutused kaaluda üht või mitut stsenaariumi.

6.6.3 Riskijuhtimise ja kontrollide hindamine

263. Et saavutada terviklik arusaam investeeringisühingu riskiprofiilist seoses riskidega, mis ei ole hõlmatud 1. samba omavahendite nõuetega, peaksid pädevad asutused vaatama läbi juhtimis- ja riskijuhtimisraamistiku, mis vähendab muudest riskiallikatest tulenevat riski. Selleks peaksid pädevad asutused hindama järgmisi elemente, võttes arvesse investeeringisühingu tegevuse mahtu, laadi ja keerukust:
- a. investeeringisühingu strateegia kajastab nõuetekohaselt tema riskivalmidust ja see on kooskõlas üldise riskivalmidusega;
 - b. investeeringisühingul on usaldusväärse riskikultuuri tagamiseks sisesuunised ja -poliitikad;

- c. investeerimisühingul on asjakohane raamistik kauplemisportfellivälistest tegevustest tuleneva intressiriski juhtimiseks, mõõtmiseks, jälgimiseks ja kontrollimiseks;
- d. investeerimisühingul on IT-riskide juhtimise, mõõtmise, järelevalve ja kontrollimise asjakohane raamistik, millel on piisavad (nii kvalitatiivsed kui ka kvantitatiivsed) inim- ja tehnilised ressursid;
- e. investeerimisühingul on operatsiooniriski kontrollimiseks selgelt määratletud põhimõtted ja menetlused.

6.6.4 Tulemuste kokkuvõte ja skoori määramine

264. Pärast eespool nimetatud hindamist peaksid pädevad asutused kujundama seisukoha investeerimisühingu muude riskide kohta. See seisukoht peaks kajastuma tulemuste kokkuvõttes, mis esitatakse koos tabelis 8 kirjeldatud kaalutluste alusel määratud riskiskooriga. Kui pädev asutus otsustab teatud riskitegurite olulisuse tõttu neid hinnata ja määrata nende skoor eraldi, tuleks selle tabeli juhiseid kohaldada analoogia alusel nii suures ulatuses kui võimalik.

265. Pädevad asutused peaksid kaaluma kõiki neid tegureid paralleelselt, mitte eraldi, ning mõistma 1. samba omavahendite nõudega hõlmamata riskide tegureid.

Tabel 8. Muude riskide skoori määramise järelevalvekaalutlused

Riskiskoor	Järelevalveline arvamus	Olemusliku riskiga seotud kaalutlused	Adekvaatse juhtimise ja kontrollidega seotud kaalutlused
1	Arvestades olemusliku riski ning juhtimise ja kontrolli taset, on investeerimisühingu usaldatavusele olulise mõju avaldumise risk väike.	<ul style="list-style-type: none"> • Tegevuste olemusest tulenev käitumisrisk on ebaoluline / väga väike. • Kauplemisportfellivälistest tegevustest tulenev intressirisk on ebaoluline / väga väike. • Esimese samba omavahendite nõudega hõlmamata operatsiooniriskid, sealhulgas eelkõige IKT-risk, samuti regulatiivsed, õiguslikud ja eelarveriskid, on ebaolulised / väga väikesed. 	<ul style="list-style-type: none"> • Investeerimisühingu juhtimine ja kontrollid on kooskõlas tema üldise strateegia ja riskivalmidusega. • Organisatsiooniline raamistik on kindel, vastutusalade jaotus on selge ning on olemas spetsiaalsed juhtimis- ja kontrollifunktsioonid.

2	Arvestades olemusliku riski ning juhtimise ja kontrolli taset, on investeerimisühingu usaldatavusele olulise mõju avaldumise risk keskmine või väike.	<ul style="list-style-type: none"> • Tegevuste olemusest tulenev käitumisrisk on väike kuni keskmine. • Kauplemissportfelli välistest tegevustest tulenev intressirisk on väike kuni keskmine. • 1. samba omavahendite nõudega hõlmamata operatsiooniriski tase on madal kuni keskmine. 	<ul style="list-style-type: none"> • Mõõtmis-, jälgimis- ja aruandlussüsteemid on asjakohased.
3	Arvestades olemusliku riski ning juhtimise ja kontrolli taset, on investeerimisühingu usaldatavusele olulise mõju avaldumise risk keskmine või suur.	<ul style="list-style-type: none"> • Tegevuste olemusest tulenev käitumisrisk on keskmine kuni suur. • Kauplemissportfelli välistest tegevustest tulenev intressirisk on keskmine kuni suur. • 1. samba omavahendite nõudega hõlmamata operatsiooniriski tase on keskmine kuni kõrge. 	<ul style="list-style-type: none"> • Investeerimisühingu juhtimises ja kontrollides esineb puudusi võrreldes tema üldise strateegia ja riskivalmidusega, kui asjakohane. • Organisatsioonilises raamistikus puudub selge vastutusvaldkondade jaotus või spetsiaalsed juhtimis- ja kontrollifunktsioonid.
4	Arvestades olemusliku riski ning juhtimise ja kontrolli taset, on investeerimisühingu usaldatavusele olulise mõju avaldumise risk suur.	<ul style="list-style-type: none"> • Tegevuste olemusest tulenev käitumisrisk on suur. • Kauplemissportfelli välistest tegevustest tulenev intressirisk on suur. • 1. samba omavahendite nõudega hõlmamata operatsiooniriski tase on kõrge. 	<ul style="list-style-type: none"> • Mõõtmis-, jälgimis- ja aruandlussüsteemid ei ole piisavad või piisavalt järjepidevad, mõned riskid ei ole nõuetekohaselt jälgitavad või neist ei teatata.

Jaotis 7. Järelevalvealase läbivaatamise ja hindamise protsessi kapitali hindamine

7.1 Üldised kaalutlused

266. Pädevad asutused peaksid määrama järelevalvealase läbivaatamise ja hindamise protsessi kapitali hindamise kaudu, kas investeerimisühingu hoitavad omavahendid katavad usaldusväärset reguleeritud ja reguleerimata ettevõtetest tulenevaid kapitalile avalduvaid riske, millele investeerimisühing on või võib olla avatud või mida ta tekitab teistele, kui sellised riskid hinnatakse olulisteks investeerimisühingu jaoks.
267. Selleks peaksid pädevad asutused määrama kindlaks ja kehtestama selliste täiendavate omavahendite summa, mida investeerimisühing peab hoidma, et katta investeerimisühingule avalduvaid või tema tekitatavaid riske ja riskielemente, mis ei ole kaetud või ei ole piisavalt kaetud määruse (EL) 2019/2033 III ja IV osaga. Vajaduse korral peaksid pädevad asutused määrama kindlaks täiendavad omavahendite nõuded, et kõrvaldada puudused investeerimisühingu juhtimis- ja kontrollimehhanismides, regulatiivsetel eesmärkidel kasutatavates sisemudelites, kauplemisportfelli usaldusväärsetes hindamises või pöörata tähelepanu investeerimisühingute korduvale ebaõnnestumisele täiendavate omavahendite suunise adekvaatse taseme säilitamisel. Investeerimisühing peaks igal ajahetkel täitma täiendavaid omavahendite nõudeid.
268. Võimalike kapitalipuudujääkide kõrvaldamiseks, sealhulgas ebasoodsates tingimustes, peaksid pädevad asutused võtma asjakohaseid järelevalvemeetmeid, sealhulgas vajaduse korral kehtestama ja edastama suunise täiendavate omavahendite kohta (2. samba kapitalisuunis), mis on kapitali see summa, mida investeerimisühing peaks hoidma tagamaks, et majanduse tsüklilised kõikumised ei põhjusta omavahendite ja täiendavate omavahendite nõude rikkumist ega ohusta investeerimisühingu võimalust enda ja oma tegevuse nõuetekohaseks lõpetamiseks.
269. Täiendavate omavahendite nõude ja vajaduse korral 2. samba kapitalisuunise kehtestamisel peaksid pädevad asutused tegema järgmist:
- a. võtma arvesse järelevalvemeetmeid, mida pädev asutus on kohaldanud või kavatses kohaldada investeerimisühingule vastavalt jaotisele 10 ja võttes arvesse lõikeid 291–293;
 - b. põhjendama selgelt otsust kehtestada täiendavate omavahendite nõue ning suunist;

- c. kohaldada järjepidevalt täiendavate omavahendite nõuet ja suunist, et tagada investeerimisühingute usaldatavusnõuete täitmise tulemuste laialdane järjepidevus.
270. Pädevad asutused peaksid investeerimisühingu elujõulisust määrava tegurina hindama investeerimisühingu omavahendite adekvaatsust ja majanduse tsükliliste kõikumiste mõju neile. Määramise peaks kokku võtma ja seda kajastama käesoleva jaotise lõpus esitatud kriteeriumidel põhinevas skooris.
271. Pädevad asutused peaksid määrama kindlaks ja kehtestama täiendavate omavahendite nõude ja, kui see on asjakohane, 2. samba kapitalisuunise vastavalt jaotises 2 sätestatud minimaalse sekkumise mudelile. Eelkõige peaks sellise lisanõude ja vajaduse korral 2. samba kapitalisuunise kindlaksmääramise ja kehtestamise minimaalne sagedus järgima järelevalvealase läbivaatamise ja hindamise protsessi minimaalse sekkumise mudeli kohast kapitali adekvaatsuse hindamise sagedust.
272. Pädevad asutused võivad määrata määruse (EL) 2019/2033 artiklis 12 sätestatud kriteeriumidele vastavate väikeste ja mitteseotud investeerimisühingute korral kindlaks mis tahes täiendavate omavahendite nõuded, kui neid peetakse põhjendatuks ja juhtumipõhiselt. Selliste väikeste ja mitteseotud investeerimisühingute suhtes ei kohaldata direktiivi (EL) 2019/2034 artikli 41 kohaselt 2. samba kapitalisuunist.

7.2 Täiendavate omavahendite nõude määramine

273. Pädevad asutused peaksid määrama kindlaks täiendavad omavahendite nõude investeerimisühingu tegevusest tulenevate oluliste riskide ja riskielementide korral, võttes arvesse kõiki direktiivi (EL) 2019/2034 artikli 40 lõikes 1 loetletud olukordi, sealhulgas:
- a. riskid või riskielemendid, millele investeerimisühing on avatud või mida ta tekitab teistele, mis ei ole kaetud või ei ole piisavalt kaetud kapitali piisavate summade, liikide ja jaotusega kooskõlas määruse (EL) 2019/2033 III või IV osaga;
 - b. puudused investeerimisühingute korralduses, protsessides, mehhanismides ja strateegiates, kui neid puudusi ei saa asjakohase aja jooksul kõrvaldada;
 - c. puudused investeerimisühingu korrigeerimistes seoses kauplemisportfelli usaldusväärse hindamisega, mis võimaldavad tal tavapäraste turutingimuste korral müüa või maandada oma positsioone lühikese aja jooksul ilma olulist kahju kandmata;
 - d. investeerimisühingu mittevastavus lubatud sisemudelite kohaldamise nõudele, mis põhjustab ebaadekvaatse kapitalitaseme, ning
 - e. investeerimisühingu korduv suutmatus saavutada või säilitada täiendavaid omavahendite adekvaatset taset, nagu on sätestatud direktiivi (EL) 2019/2034 artiklis 41.

274. Täiendavate omavahendite nõude kogusumma peaks olema pädevate asutuste poolt kindlaks määratud kõigi täiendavate omavahendite nõuete summa, mis hõlmab kõiki eelmises lõigus loetletud olukordi.

7.2.1 Täiendavate omavahendite määramine, et katta määruse (EL) 2019/2033 III või IV osaga katmata või piisavalt katmata riske või riskielemente

275. Pädevad asutused peavad kehtestama täiendavate omavahendite nõude, et katta riske või riskielemente, mis ei ole kaetud või ei ole piisavalt kaetud määruse (EL) 2019/2033 III ja IV osaga, mida täpsustatakse direktiivi (EL) 2019/2034 artikli 40 lõike 6 kohaselt vastu võetud delegeeritud määrusega ja pärast jaotise 6 kohast riskihindamist.
276. Pädevad asutused peaksid selliste riskide või riskielementide tuvastamisel, hindamisel ja kvantifitseerimisel tuginema järgmistele teabeallikatele:
- a. investeerimisühingute korral, kes ei vasta määruse (EL) 2019/2033 artikli 12 lõikes 1 sätestatud väikeseks ja mitteseotud investeerimisühinguks kvalifitseerumise kriteeriumidele, ning investeerimisühingute gruppide ja investeerimisühingute korral, kes nendele kriteeriumidele vastavad, kui pädev asutus peab seda asjakohaseks, ICARAP või konsolideeritud ICARAP investeerimisühingute gruppide korral, täpsemalt selle sisemise kapitali adekvaatsuse hindamise protsessi komponent, ning pädeva asutuse hindamise tulemused, sealhulgas sisemise kapitali adekvaatsuse hindamise protsessi arvutused, kui neid peetakse usaldusväärseks või osaliselt usaldusväärseks vastavalt lõigetele 279–282;
 - b. investeerimisühingute korral, kelle suhtes kohaldatakse direktiivi 2014/59/EL, finantsseisundi taastekava ja pädeva asutuse hindamise tulemused, võttes arvesse läbivaatamisel oleva investeerimisühingu suhtes kohaldatavaid taastekavade nõudeid;
 - c. järelevalveline aruandlus;
 - d. järelevalvealase hindamise tulemused ja võrdlusaluste arvutused;
 - e. varasemate asjakohaste järelevalvetegevuste tulemused ning
 - f. mis tahes muud asjakohased sisendid, sealhulgas need, mis tulenevad investeerimisühinguga suhtlemisest ja dialoogist, avaliku turu uuringutest või valdkondlikest ja portfelli ülevaadetest.
277. Nagu osutatud lõike 276 punktis a, peaksid pädevad asutused võtma arvesse sisemise kapitali adekvaatsuse hindamise protsessi ja selle hindamise tulemusi kui üht peamist sisendit reguleerimata kui ka reguleeritud ettevõtetest tulenevate nende riskide ja riskielementide tuvastamisel ja hindamisel, millele investeerimisühing on avatud või mida ta tekitab klientidele ja turgudele. Adekvaatseks peetava kapitalisumma ja lõpuks täiendavate omavahendite nõude kvantifitseerimisel peaks muude sisendite seas arvesse võtma sisemise kapitali adekvaatsuse hindamise protsessi arvutusi, kui neid peetakse usaldusväärseks või osaliselt usaldusväärseks.

278. Nagu on osutatud lõike 276 punktis b, peaksid pädevad asutused, kui asjakohane, arvesse võtma finantsseisundi taastekava ja selle hinnangut, et toetada sellise kapitali kindlaksmääramist, mida peetakse adekvaatseks nõuetekohase lõpetamise jaoks, nagu on täpsustatud direktiivi (EL) 2019/2034 artikli 40 lõike 6 kohaselt vastu võetud delegeeritud määruses. Täpsemalt peaks pädev asutus kasutama finantsseisundi taastamise kava sisendeid, et teha kindlaks peamised ärivaldkonnad ja kriitilised funktsioonid, finantsseisundi taastamise meetmed, juhtimiskord, tegevusetapid ja stsenaariumid. Nad võivad kasutada taastamiskavas kasutatud stsenaariume, suurendades nende raskusastet, et saavutada tegevuse lõpetamise stsenaarium.

Sisemise kapitali adekvaatsuse hindamise protsessi arvutused

279. Pädevad asutused peaksid hindama, kas sisemise kapitali adekvaatsuse hindamise protsess hõlmab mõlemat järgmist aspekti:

- a. riskid või riskielemendid, millele investeerimisühing või investeerimisühingute grupp on avatud või mida ta tekitab teistele, mis tulenevad tema reguleeritud või reguleerimata ettevõtetest või tegevustest, ning
- b. vajalikke meetmeid ja ressursse, aga ka riske või riskielemente, mis võivad tuleneda nõuetekohase lõpetamise protsessist.

280. Pädevad asutused peaksid hindama sisemise kapitali adekvaatsuse hindamise protsessi arvutuste usaldusväärsust seoses lõike 279 punktidega a ja b, hinnates, kas need on piisavalt:

- a. järjepidevad: kvantifitseeritud riskid peaksid vastama investeerimisühingu ärimudelile, portfelli koosseisule ja kauplemisstrateegiale;
- b. detailsed: sisemise kapitali adekvaatsuse hindamise meetodika peaks võimaldama jaotada arvutusi vähemalt riskikategooria kaupa²¹, võimaluse korral riskide kaupa, selle asemel, et esitada üksainus (majanduskapitali) arvutus, mis hõlmab kõiki riske;
- c. usaldusväärsed: kasutatavad arvutused/metoodikad peaksid tõendatavalt hõlmama riske, mida nendega soovitakse käsitleda, ning need peaksid põhinema investeerimisühingu teadmistel ja kogemustel või vajaduse korral asjakohastel mudelitel ja mõistlikel eeldustel;
- d. arusaadavad: arvutuste/metoodikate alustegurid peaksid olema selgelt määratud (nn musta kasti arvutust ei tohiks aktsepteerida) ning
- e. võrreldavad: pädevad asutused peaksid arvestama sisemise kapitali adekvaatsuse hindamise protsessi riskimõõtmise meetodikaid, korrigeerides neid või nõudes, et

²¹ Riskikategooriad hõlmavad riske, mis on seotud nõuetekohase likvideerimisega, klientidele tekitatava riski, turule tekitatava riski, ühingutele tekitatava riski ja muude riskidega, mida on täpsustatud direktiivi (EL) 2019/2034 artikli 40 lõike 6 kohaselt vastu võetud delegeeritud määrusega.

investeeringisühing neid korrigeeriks, et hõlbustada võrreldavust konkurentide ja järelevalve võrdlusaluste hinnangutega.

281. Pädevad asutused peaksid hindama ka sisemise kapitali adekvaatsuse hindamise protsessi arvutuste usaldusväärsust, võrreldes neid samade riskide või piisavalt võrreldavate samade riskikategooriate ja muude asjakohaste sisendite järelevalve võrdlusaluste tulemustega.
282. Sisemise kapitali adekvaatsuse hindamise protsessi arvutust tuleks pidada osaliselt usaldusväärseks, kui vaatamata sellele, et osa eespool nimetatud kriteeriumidest on täitmata, näib arvutus olevat siiski väga usaldusväärne, kuigi see peaks olema erandlik ja sellega peaksid kaasnema meetmed, millega kõrvaldatakse sisemise kapitali adekvaatsuse hindamise protsessi arvutamisel tuvastatud puudused.

Järelevalve võrdlusalused

283. Pädevad asutused peaksid välja töötama riskipõhised järelevalve võrdlusalused ja neid kohaldama, et kontrollida sisemise kapitali adekvaatsuse hindamise protsessi arvutusi selliste oluliste riskide või riskielementide korral, mis ei ole hõlmatud või ei ole piisavalt hõlmatud määruse (EL) 2019/2033 III ja IV osaga, või täiendavalt toetada riskikategooriate kaupa ja eelistatavalt riskipõhist täiendavate omavahendite nõude määramist, kui sisemise kapitali adekvaatsuse hindamise protsessi arvutusi kõnealuste oluliste riskide või selliste riskielementide kohta peetakse ebausaldusväärseks või need ei ole kättesaadavad.
284. Järelevalve võrdlusalused tuleks välja töötada, võttes arvesse pädevate asutuste rakenduskoormust, kui on võimalik tagada usaldusväärsed, järjepidevad, läbipaistvad ja võrreldavad meetmed, et võrrelda investeeringisühingute kapitali, mida peetakse adekvaatseks konkreetse riskikategooria või -elemendi jaoks.
285. Võttes arvesse investeeringisühingute kasutatavate eri ärimudelite mitmekesisust, suurust ja keerukust, ei pruugi järelevalve võrdlusaluste tulemus olla alati asjakohane iga investeeringisühingu korral. Pädevad asutused peaksid seda käsitlema, kasutades alternatiivide olemasolu korral kõige asjakohasemat võrdlusalust ja kohaldades võrdlusaluse tulemuse hindamist, et arvestada ärimudelipõhiseid ja investeeringisühingupõhiseid kaalutlusi.
286. Kui pädevad asutused arvestavad täiendavate omavahendite nõude määramisel järelevalve võrdlusaluseid, peaksid nad dialoogi osana põhjendama investeeringisühingule võrdlusaluste põhjusi ja aluspõhimõtteid.

Muud asjakohased sisendid

287. Pädevad asutused peaksid kasutama muid asjakohaseid sisendeid, et toetada riskikategooriate kaupa või riskipõhiselt täiendavate omavahendite nõude kindlaksmääramist. Muud asjakohased sisendid võivad hõlmata võrdlusgruppide võrdlusi või muid asjakohaseid aruandeid ja uuringuid.

288. Muud asjakohased sisendid peaksid ajendama pädevaid asutusi uuesti hindama sisemise kapitali adekvaatsuse hindamise protsessi/võrdlusaluse arvutuse asjakohasust/usaldusväarsust konkreetse riski või riskikategooria korral ja/või korrigeerima tulemust, kui nad kahtlevad selle täpsuses.
289. Et tagada järjepidevus täiendavate riskikategooriate kaupa või riskipõhiselt omavahendite nõude määramisel, peaksid pädevad asutused kasutama kapitaliriskide analüüsimiseks samu võrdlusgruppe, nagu on sätestatud jaotises 6.
290. Kui pädevad asutused võtavad järelevalvealase dialoogi raames täiendavate omavahendite nõude kindlaksmääramisel arvesse muid asjakohaseid sisendeid, peaksid nad investeerimisühingule selgitama kasutatud sisendite põhjusti ja aluspõhimõtteid.

7.2.2 Omavahendite või muude meetmete määramine regulatiivsetel eesmärkidel kasutatavate mudelite puuduste kõrvaldamiseks

291. Kui pädevad asutused tuvastavad direktiivi (EL) 2019/2034 artikli 37 kohaste sisemeetodite käimasoleva läbivaatamise käigus mudeli puudused, mis võivad põhjustada määruses (EL) 2019/2033 sätestatud minimaalsete omavahendite nõuete alahindamist, peaksid nad kehtestama selliste puuduste korral täiendavate omavahendite nõude, kui seda peetakse asjakohasemaks kui muid järelevalvemeetmeid, näiteks nõuda, et investeerimisühingud korrigeeriks oma mudeleid. Selline täiendavate omavahendite nõue tuleks kehtestada üksnes ajutise meetmena kuni puuduste kõrvaldamiseni.

7.2.3 Omavahendite või muude meetmete määramine puuduste katmiseks kauplemisportfelli usaldusväärse hindamise korrigeerimises

292. Kui pädevad asutused tuvastavad direktiivi (EL) 2019/2034 artikli 36 kohaste läbivaatamiste käigus ja pärast riskihindamist vastavalt jaotisele 6 investeerimisühingu kauplemisportfelli positsioonide usaldusväärsele hindamisele puudusi, mis võivad põhjustada määruse (EL) 2019/2033 artiklis 22 sätestatud riski positsiooni netoväärtuse (K-NPR) nõude alahindamist, peaksid nad kehtestama selliste puuduste kõrvaldamiseks täiendavate omavahendite nõude. Selline täiendavate omavahendite nõue tuleks kindlaks määrata üksnes siis, kui seda peetakse asjakohasemaks kui mis tahes muid järelevalvemeetmeid, ning see tuleks kehtestada üksnes ajutise meetmena kuni puuduste kõrvaldamiseni.

7.2.4 Omavahendite või muude meetmete määramine muude puuduste kõrvaldamiseks

293. Pädevad asutused peaksid kehtestama täiendavad omavahendid, et kõrvaldada puudused juhtimiskorras, protsessides, mehhanismides ja strateegiates või muud puudused, mis on tuvastatud pärast jaotistes 4–6 kirjeldatud riskihindamist, kui muid järelevalvemeetmeid peetakse nõuete täitmise tagamiseks ebapiisavaks või asjakohatuks. Pädevad asutused peaksid kehtestama sellise täiendavate omavahendite nõude üksnes ajutise meetmena kuni puuduste kõrvaldamiseni.

294. Kui investeerimisühing, kes ei vasta määruse (EL) 2019/2033 artikli 12 lõikes 1 sätestatud väikesteks ja mitteseotud ühinguks kvalifitseerumise tingimustele, ei suuda korduvalt kehtestada või hoida omavahendite adekvaatset taset, et täita direktiivi (EL) 2019/2034 artikli 41 lõike 1 kohaselt teatatud täiendavate omavahendite suunist, peaksid pädevad asutused kehtestama täiendavate omavahendite nõude, et katta see lisarisk hiljemalt kahe aasta pärast suunise rikkumise järel. Pädevad asutused võivad selle otsuse tegemise edasi lükata, kui nad lubavad investeerimisühingul tegutseda allpool suunise taset majanduse tsükliliste kõikumiste või muude investeerimisühingupõhiste asjaolude tõttu.

7.3 Omavahendite nõuete väljendamine ja põhjendamine

295. Täiendavate omavahendite nõude määramisel vastavalt direktiivi (EL) 2019/2034 artikli 40 lõikele 3 peaksid pädevad asutused lõikes 271 sätestatud ajal kehtestama:

- a. täiendavate omavahendite nõude absoluutsumma, mis tuleneb järelevalvealase läbivaatamise ja hindamise protsessi hindamisel põhinevast järeldusest, ning
- b. alapunktis a osutatud absoluutsumma ja määruse (EL) 2019/2033 artikli 11 kohaselt kindlaks määratud investeerimisühingu omavahendite nõude, mis on arvutatud sama seisuga, millal oli kehtestatud alapunktis a absoluutsumma, („D“) suhtarv vastavalt järgmisele valemile:

$$\frac{\textit{Täiendavate omavahendite nõude absoluutsumma}}{D}$$

296. Pädevad asutused peaksid tagama, et kohaldatav täiendavate omavahendite nõue peaks alati võrduma lõike 295 punktis a osutatud absoluutsummast suurema summaga või täiendavate omavahendite nõude summaga, mis on vajalik, et säilitada juhtudel, kui D suureneb, ja kuni järelevalvealase läbivaatamise ja hindamise protsessi hindamise tulemusel määratakse kindlaks uus absoluutsumma, lõike 295 punktis b osutatud suhtarv.

297. Kui pädevad asutused teavitavad investeerimisühinguid usaldatavusnõuetest, peaksid nad põhjendama oma otsust kehtestada täiendavate omavahendite nõue, esitades direktiivi (EL) 2019/2034 artikli 40 lõikega 5 kohaselt selge ülevaate lõikes 273 loetletud elementide täielikust hindamisest. Põhjendus peaks olema investeerimisühingupõhine ja sisaldama selget viidet täiendavate omavahendite nõude aluseks olevatele peamistele teguritele, sealhulgas riskidele ja riskielementidele, mis toetavad sellist täiendavate omavahendite nõuet. Täiendava omavahendite nõude põhjendamisel peaksid pädevad asutused viitama kõikidele asjakohastele riskikategooriatele, st riskidele, mis on seotud tegevuse mittenõuetekohase lõpetamisega, klientidele tekitatavale riskile, turgudele tekitatavale riskile, ühingule tekitatavale riskile ja muudele riskidele.

298. Täiendavate omavahendite nõuete põhjendamisel lõike 273 punktide b–d kohaselt peaksid pädevad asutused tuvastama ka peamised puudused, mida need nõuded peavad katma kuni nende kõrvaldamiseni kooskõlas lõigetega 291–293. Võttes arvesse jaotise 10 kohaseid asjakohaseid järelevalvemeetmeid, peaksid pädevad asutused nõudma, et

investeeringisühingud määraksid asjakohased puuduste kõrvaldamise meetmed ja teataksid puuduste kõrvaldamise eeldatavad tähtajad.

7.4 Nõuete täitmine majanduse tsükliliste kõikumiste korral

299. Investeeringisühingute korral, kes ei vasta määruse (EL) 2019/2033 artikli 12 lõikes 1 sätestatud väikesteks ja mitteseotud investeeringisühinguteks kvalifitseerumise tingimustele, peaksid pädevad asutused määrama kindlaks investeeringisühingu omavahendite adekvaatsuse majanduse ebasoodsate tsükliliste kõikumiste korral ja selle, kas võimalike puudujääkide käsitlemiseks on vaja järelevalvemeetmeid, sealhulgas suuniseid täiendavate omavahendite (2. samba kapitalisuunis), läbivaadatud kapitaliplaneerimise ja muude jaotises 10 sätestatud meetmete kohta.
300. Kui pädevad asutused kaaluvad majanduse ebasoodsaid tsüklilisi kõikumisi, peaksid nad hindama, kuidas võivad mitme aasta jooksul muutuda riskid või riskielemendid, mida investeeringisühingud põhjustavad teistele või millele nad on avatud, võttes arvesse investeeringisühingu majandustsüklit. Hindamise üksikasjalikkuse tase peaks varieeruma, olenevalt investeeringisühingu ärimudeli keerukusest ja riskiprofiilist.
301. Et hinnata kapitali adekvaatsust majanduse ebasoodsate tsükliliste kõikumiste korral, peaksid pädevad asutused arvesse võtma kvalitatiivseid ja kvantitatiivseid tulemusi seoses järgmisega:
- a. võimaluse korral järelevalvelised stressitestid või tundlikkusanalüüsid;
 - b. investeeringisühingute stressitestid või tundlikkusanalüüsid, kui need on kättesaadavad ja piisavalt usaldusväärsed jaotise 5 kohaselt tehtud hindamise põhjal, või
 - c. muude majanduse tsükliliste kõikumiste hindamine, mille teevad pädevad asutused või investeeringisühing jaotise 5 kohaselt tehtud hindamise alusel, kui seda peetakse piisavalt usaldusväärseks, või
302. peaksid pädevad asutused lõike 301 kohase hindamise põhjal määrama kindlaks, kas investeeringisühingu omavahendid on piisavad kohaldatavate omavahendite nõuete, sealhulgas täiendavate omavahendite nõude katmiseks majanduse ebasoodsate tsükliliste kõikumiste korral.

7.4.1 2. samba kapitalisuunise määramine ja kehtestamine

303. Pädevad asutused peaksid määrama 2. samba kapitalisuunise, nagu on sätestatud käesolevas jaotises, ja lõikes 271 sätestatud ajal. Kui kindlaksmääramise tulemus on positiivne väärtus, peaksid nad kehtestama 2. samba kapitalisuunise, et lahendada järelevalveprobleemid seoses investeeringisühingu tundlikkusega majanduse ebasoodsate tsükliliste kõikumiste suhtes.
304. 2. samba kapitalisuunis on kapitali summa, mida peetakse piisavaks, et taluda majanduse tsüklilisi kõikumisi, kaitstes samas määruse (EL) 2019/2033 artikli 9 kohaste

asjakohaste omavahendite nõuete ja direktiivi (EL) 2019/2034 artikli 39 lõike 2 punkti a kohaselt arvatud täiendavate omavahendite nõude mis tahes võimaliku rikkumise eest ning mis tahes ohu eest investeerimisühingu suutlikkusele end nõuetekohaselt lõpetada. Kui pädevad asutused järeldavad, et sellised takistused ei puuduta investeerimisühingut ebasoodsates majandustingimustes, võivad pädevad asutused otsustada, et nad ei kehtesta 2. samba kapitalisuunist.

305. Pädevad asutused peaksid majanduse tsükliliste kõikumiste hindamise tulemuste põhjal määrama ja kehtestama 2. samba kapitalisuunise kooskõlas lõikega 301. Sellistes analüüsid tuleks arvesse võtta investeerimisühingu strateegiat ja ärimudelit, samuti tegutsemiskeskonda, mis on aluseks haavatavuse ja kahjuriskide tuvastamisele investeerimisühingu tasandil, ning kajastama asjakohaseid majanduslikke kõikumisi, mis võivad olla kogu süsteemi hõlmavad, nagu finantsteenuste osutamise laiaulatuslik katkestus, mis on põhjustatud finantssüsteemi suure osa nõrgenemisest või varahindade ulatuslikust volatiilsusest või investeerimisühingu ärimudelipõhisest šokist, mis on vastab nende finantsinstrumentide olemusele ja kestusele, millega investeerimisühing kaupleb.
306. Lõike 305 kohaldamisel peaksid pädevad asutused tagama, et 2. samba kapitalisuunise kehtestamiseks tehtud analüüsid hõlmavad adekvaatselt järgmist:
- a. kõik olulised riskid, mis aitavad kaasa direktiivi (EL) 2019/2034 artikli 39 lõike 2 punkti a kohaste täiendavate omavahendite nõude kehtestamisele, ning
 - b. olukorrad, kus investeerimisühing kannab olulist kahju, mis takistab tema äritegevust, või kus ta võib olla sunnitud tegevuse nõuetekohaselt lõpetama.
307. Pädevad asutused ei tohiks üldiselt kasutada 2. samba kapitalisuunist selleks, et katta riskielemente, mida tuleks katta täiendavate omavahendite nõudega kooskõlas käesolevate suuniste punktiga 7.2.
308. 2. samba kapitalisuunise suuruse kindlaksmääramisel peaksid pädevad asutused tagama, et see kehtestatakse tasemel, mis on asjakohane, et katta investeerimisühingu esimese taseme põhiomavahendite maksimaalsed eeldatavad kõikumised ja tagada kohaldatavate omavahendite nõuete katmine.
309. 2. samba kapitalisuunise suuruse määramisel peaksid pädevad asutused arvestama, kui asjakohane, järgmisi tegureid:
- a. kui 2. samba kapitalisuunise aluseks on stressitestid, siis aeg, mil ilmneb stressi maksimaalne mõju seoses stressitestides kasutatud stressistsenaariumide lähtepunkti ja ajavahemikuga;
 - b. investeerimisühingusese usaldusväärse stressitesti või tundlikkusanalüüsi tulemus, võttes arvesse konkreetse stsenaariumi määratlusi ja eeldusi, eelkõige kui neid peetakse investeerimisühingu ärimudeli või riskiprofiili jaoks asjakohasemaks või kui sisestsenaariumid on raskemad kui järelevalvelised stsenaariumid, kui sellised järelevalvelised stsenaariumid on olemas;

- c. asjakohased investeerimisühingu juhtkonna riskimaandusmeetmed, kui need on järelevalvelise hindamise järel tunnistanud väga usaldusväärseks ja kindlaks;
 - d. teave järelevalve- või investeerimisühingu enda stressitestide või tundlikkusanalüüside asjakohasuse kohta investeerimisühingu strateegia, finantskavade ja ärimudeli seisukohast ning järelevalvelised arvamused selle kohta;
 - e. vähenenud kindlus seoses investeerimisühingu tegeliku tundlikkusega ebasoodsate stsenaariumide suhtes;
 - f. võimalikud kattumised kohaldatava täiendavate omavahendite nõudega;
 - g. kas investeerimisühing on restruktureerimise või kriisilahenduse objektiks või mitte.
310. Ilma et see piiraks lõike 271 kohaldamist, peaksid pädevad asutused õigeaegselt läbi vaatama 2. samba kapitalisuunise taseme, kui sellist taset peetakse pädevatele asutustele kogu kättesaadava asjakohase teabe põhjal ebatäpseks. Nad peaksid vähemalt hindama, kas olemasolev 2. samba kapitalisuunise tase on endiselt asjakohane, ja vajaduse korral seda muutma, kui lõikes 305 osutatud kvalitatiivsed ja kvantitatiivsed tulemused näitavad olulisi muutusi võrreldes varem 2. samba kapitalisuunise kehtestamisel kasutatud analüüsiga.
311. 2. samba kapitalisuunis, mille on kehtestanud pädevad asutused, täiendab omavahendite nõuete kõrgeimat komponenti kooskõlas määruse (EL) 2019/2033 artikliga 11 ja direktiivi (EL) 2019/2034 artikli 39 lõike 2 punkti a kohast täiendavate omavahendite nõuet.

7.4.2 2. samba kapitalisuunise koosseis ja sellest teavitamine

312. 2. samba kapitalisuunise määramisel või ajakohastamisel peaksid pädevad asutused teatama investeerimisühingule selle taseme ja asjakohased tähtajad selle kehtestamiseks kooskõlas lõikega 316. Pädevad asutused peaksid selgitama ka võimaliku järelevalvealast reageerimist olukordadele, kus 2. samba kapitalisuunist ei täideta.
313. Lõike 310 kohase läbivaatamise korral, kui direktiivi (EL) 2019/2034 artikli 36 kohaseid järelevalvealaseid läbivaatamisi ei teostata, peaksid pädevad asutused teatama uue 2. samba kapitalisuunise taseme.
314. Pädevad asutused peaksid investeerimisühinguid teavitama sellest, et 2. samba kapitalisuunist tuleb täita esimese tasandi põhiomavahendite kõlblike omavahenditega ning et 2. samba kapitalisuunis tuleks kaasata kapitali planeerimise ja riskijuhtimisraamistikesse, sealhulgas riskivalmiduse raamistikku ja finantsseisundi taastekavadesse.
315. Pädevad asutused peaksid investeerimisühinguid teavitama ka sellest, et 2. samba kapitalisuunise eesmärgil hoitavaid omavahendeid ei saa kasutada muude omavahendite nõuete täitmiseks.

316. Investeeringisühingule 2. samba kapitalisuunise kehtestamise tähtaja seadmisel ja sellest teatamisel peaksid pädevad asutused võtma arvesse vähemalt järgmist:
- a. kas investeeringisühing on ümberstruktureerimise või kriisilahenduse objektiks ning
 - b. võimalikku mõju, mida esimese taseme põhiomavahendite suhtarvuga denomineeritud 2. samba kapitalisuunis võib avaldada kapitalinõuete muudele osadele, ning investeeringisühingute võimekust väljastada täiendavaid esimese või teise taseme instrumente.

7.4.3 Kapitali planeerimine ja muud järelevõetavad meetmed kapitali adekvaatsuse käsitlemiseks stressiolukordades

Kapitali planeerimine

317. Kui punktis 7.4 viidatud kvantitatiivsed tulemused osutavad, et investeeringisühing ei suuda antud ebasoodsate stsenaariumide korral kohaldatavaid kapitalinõudeid täita, peaksid pädevad asutused nõudma, et investeeringisühing esitaks usaldusväärse kapitaliplaani, mis käsitleb kohaldatavate kapitalinõuete mittetäitmise riski.
318. Kapitaliplaani usaldusväärse määramiseks peaks pädev asutus kaaluma järgmist, kui asjakohane:
- a. kas kapitaliplaan katab tervet eeldatud ebasoodsat ajavahemikku;
 - b. kas kapitaliplaanis on esitatud usaldusväärsete leevendus- ja juhtimismeetmete kogum;
 - c. kas investeeringisühing on valmis ja võimeline võtma selliseid meetmeid, et käsitleda kohaldatavate kapitalinõuete rikkumisi ebasoodsates tingimustes;
 - d. kas nende leevendus- ja juhtimismeetmete suhtes kehtivad õiguslikud või mainega seotud piirangud;
 - e. tõenäosus, et leevendus- ja juhtimismeetmed võimaldavad investeeringisühingul kohaldatavaid kapitalinõudeid asjakohase aja jooksul täielikult täita;
 - f. kas esitatud meetmed vastavad üldjoontes makromajanduslikele kaalutlustele ja teadaolevatele tulevikus rakenduvatele õiguslikele muudatustele, mis mõjutavad investeeringisühingut eeldatud ebasoodsa stressistsenaariumi ulatuses ja ajaperioodi jooksul, ning
 - g. vajaduse korral investeeringisühingu finantsseisundi taastekavas kirjeldatud taastumisvõimalused ja nende analüüs.
319. Kapitaliplaanide hindamisel peaks pädev asutus, kui asjakohane, pärast investeeringisühinguga peetud tõhusat dialoogi nõudma, et investeeringisühing teeks kapitaliplaanides, sealhulgas esitatud juhtimismeetmetes muudatusi, või nõudma, et

investeeringisühingud rakendaksid täiendavaid leevendusmeetmeid, mis oleksid asjakohased, arvestades stsenaariume ja praegusi makromajanduslikke tingimusi.

320. Pädevad asutused peaksid eeldama, et investeeringisühingud rakendavad muudetud kapitaliplaani, sealhulgas täiendavaid muudatusi, mis põhinevad järelevalvealase hindamise tulemustel ja investeeringisühinguga peetud dialoogil.

Täiendavad järelevalvemeetmed

321. Pädevad asutused peaksid vajaduse korral kaaluma jaotises 10 kirjeldatud täiendavate järelevalvemeetmete rakendamist tagamaks, et investeeringisühing on stressiolukorras adekvaatselt kapitaliseeritud.

322. Näiteks kui stressitestide või tundlikkusanalüüside kvantitatiivsed tulemused viitavad sellele, et investeeringisühing tõenäoliselt rikub oma kapitalinõudeid järgmise 12 kuu jooksul ebasoodsa stsenaariumi olukorras, peaksid pädevad asutused, kui asjakohane, käsitlema seda teavet kui ühte võimalikku asjaolu direktiivi (EL) 2019/2034 artikli 38 punkti b tähenduses. Sellistel juhtudel peaksid pädevad asutused rakendama nõuetekohaseid meetmeid kooskõlas direktiivi (EL) 2019/2034 artikli 39 lõikega 2 omavahendite piisava taseme tagamiseks. Kui sellised meetmed on seotud kapitaliga, peaksid pädevad asutused eelkõige kaaluma ühte või mõlemat järgmistest, nagu on määratletud artikli 39 lõike 2 punktides a ja f:

- a. nõudma investeeringisühingutelt, et neil oleks asjakohane summa täiendavaid omavahendeid nimiväärtusena, võttes arvesse järelevalvealase läbivaatamise ja hindamise protsessi hindamise tulemusi;
- b. nõudma investeeringisühingu tegevuste, toodete ja süsteemide olemusliku riski vähendamist.

7.5 Tulemuste kokkuvõtte ja skoori määramine

323. Pärast eespool kirjeldatud hindamist peaksid pädevad asutused kujundama seisukoha, kas olemasolevad omavahendite ressursid tagavad usaldusväärse katte riskidele, millele investeeringisühing on või võib olla avatud. See seisukoht peaks kajastuma tulemuste kokkuvõttes, mis esitatakse koos tabelis 9 loetletud kaalutluste alusel antud elujõulisuse skooriga.

Tabel 9. Kapitali adekvaatsuse skoori määramise järelevalvekaalutlused

Skoor	Järelevalveline arvamus	Kaalutlused
1	Hoitavate omavahendite kogus põhjustab	<ul style="list-style-type: none">Investeeringisühing suudab raskusteta täita oma 2. samba kapitalisuunist olemasolevate esimese taseme põhiomavahenditega, kui asjakohane.

Skoor	Järelevalveline arvamus	Kaalutlused
	investeeringisühingu elujõulisusele väikest riski.	<ul style="list-style-type: none"> Investeeringisühingu omavahendite tase ületab oluliselt omavahendite ja täiendavate omavahendite nõuet, ning eeldatakse, et see on nii ka tulevikus. Majanduse tsükliliste kõikumiste hindamisel, sealhulgas stressitestide või tundlikkusanalüüsiga, kui asjakohane, ei sedastata märgatavat riski seoses majanduse tsükliliste kõikumiste mõjuga omavahenditele. Investeeringisühingul on usutav ja usaldusväärne kapitaliplaan, mis võib olla vajaduse tekkimisel tõhus.
2	Hoitavate omavahendite kogus põhjustab investeeringisühingu elujõulisusele keskmist või väikest riski.	<ul style="list-style-type: none"> Investeeringisühingul on raskusi oma 2. samba kapitalisuunise täitmisel oma olemasolevate esimese taseme põhiomavahenditega. Juhtkonna võetavaid leevendusmeetmeid olukorra lahendamiseks hinnatakse usaldusväärseks ja tõhusaks. Majanduse tsükliliste kõikumiste hindamisel, sealhulgas stressitestide või tundlikkusanalüüsiga, kui asjakohane, sedastatakse väike risk seoses majanduse tsükliliste kõikumiste mõjuga omavahenditele, kuid selle lahendamiseks võetavad juhtimismeetmed on usaldusväärsed ja tõhusad. Investeeringisühingul on usutav ja usaldusväärne kapitaliplaan, mis ei ole riskivaba, kuid võib olla vajaduse korral tõhus.
3	Hoitavate omavahendite kogus ja koosseis põhjustavad investeeringisühingu elujõulisusele keskmist või suurt riski.	<ul style="list-style-type: none"> Investeeringisühing ei täida oma 2. samba kapitalisuunist olemasolevate esimese taseme põhiomavahenditega. Juhtkonna leevendusmeetmete usaldusväärsus ja tõhusus selle probleemi lahendamiseks on küsitav. Majanduse tsükliliste kõikumiste hindamisel, sealhulgas stressitestide või tundlikkusanalüüsiga, kui asjakohane, sedastatakse keskmine risk seoses majanduse tsükliliste kõikumiste mõjuga omavahenditele. Juhtkonna meetmed ei pruugi seda probleemi usaldusväärselt ja tõhusalt lahendada. Investeeringisühingul on kapitaliplaan, mis ei ole tõenäoliselt tõhus.
4	Hoitavate omavahendite kogus ja koosseis põhjustavad investeeringisühingu	<ul style="list-style-type: none"> Investeeringisühing ei suuda oma 2. samba kapitalisuunist olemasolevate esimese taseme põhiomavahenditega täita (või ei ole 2. samba kapitalisuunist tahtlikult kehtestanud) ja ei suuda seda teha ka lähitulevikus. Juhtkonna leevendusmeetmeid

Skoor	Järelevalveline arvamus	Kaalutlused
	elujõulisusele suurt riski.	<p>selle probleemi lahendamiseks hinnatakse ebausaldusväärseks ja ebatõhusaks.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Majanduse tsükliliste kõikumiste hindamisel, sealhulgas stressitestide või tundlikkusanalüüsiga, kui asjakohane, sedastatakse, et investeerimisühing rikuks oma täiendavate omavahendite nõuet majanduse tsükliliste kõikumiste tõttu. Juhtkonna meetmed ei lahenda seda probleemi ei usaldusväärset ega tõhusalt. • Investeerimisühingul ei ole kapitaliplaani või see on ilmselgelt ebaadekvaatne.

Jaotis 8 Likviidsusele avalduvate riskide hindamine

8.1 Üldised kaalutlused

324. Pädevad asutused peaksid määrama skoori ja hindama likviidsusriske, mis on tuvastatud investeerimisühingu jaoks olulistena, ning hindama nende riskide juhtimist ja kontrolli investeerimisühingu poolt.
325. Hindamise ametlikkus ja detailsus peaks sõltuma investeerimisühingu suurusest, struktuurist ja sisekorraldusest ning tema tegevuse laadist, ulatusest ja keerukusest, samuti tema poolt klientidele tekitatavast riskist, turule tekitavast riskist ja investeerimisühingule tekitatavast riskist. Investeerimisühingute korral, kes ei kauple oma arvel, peaks hindamine olema vähem põhjalik, samas kui oma arvel kauplevate investeerimisühingute korral peaks hindamine olema detailsem ja terviklikum.
326. Oma arvel kauplevad investeerimisühingud peaksid hindama likviidsust, sealhulgas päevasisest likviidsust vastavalt direktiivi (EL) 2019/2034 artikli 29 lõike 1 punktile d. Seepärast peaksid pädevad asutused hindama terviklikult investeerimisühinguid, kes osalevad turutegemises, nagu on määratletud määruse (EL) nr 236/2012 artikli 2 lõike 1 punktis k, ja hindama, kas sellised investeerimisühingud hõlmavad nende jaoks olulisi elemente, nagu päevasisese likviidsusriski hindamine ja olemasolevate likviidsete vahendite adekvaatsus.
327. Pädevad asutused peaksid kontrollima, kas investeerimisühing täidab määruses (EL) 2019/2033 ja direktiivis (EL) 2019/2034 sätestatud minimaalseid likviidsusnõudeid. Pädevad asutused peaksid laiendama hindamise ulatust, et kujundada terviklik seisukoht likviidsusriski kohta.
328. Likviidsusriski hindamisel peaksid pädevad asutused võtma arvesse kõiki järgmisi teabeallikaid, kui need on kättesaadavad:
- investeerimisühingu pakutavate teenuste ja tegevuste analüüsi tulemused ning põhinäitajate jälgimisest saadud teave, eelkõige kui see võib aidata mõista likviidsusriski peamisi allikaid;
 - järelevalveline aruandlus ja eelkõige määruse (EL) nr 2019/2033 artikli 54 kohaselt investeerimisühingu poolt aruandluse raames esitatud teave;

- c. investeerimisühingu perioodiline aruanne, kvantitatiivne aruanne, finantsaruanne, sisearuanded, näiteks juhtimisaruanded likviidsuse kohta, ja mis tahes muu teave, mida pädev asutus nõuab investeerimisühingult;
 - d. mis tahes teave investeerimisühingu emaettevõtjalt, kui investeerimisühing on tütarettevõtja ja kuulub konsolideeritud järelevalve alla, eelkõige teave pangandusgruppi kuuluvate investeerimisühingute likviidsusriski kohta;
 - e. järelevalvetegevuste tulemused;
 - f. mis tahes teave investeerimisühingu sisemise likviidsuse adekvaatsuse hindamise protsessist;
 - g. sise- või välisauditi aruannete tulemused ja tähelepanekud;
 - h. EBA või ESMA väljastatud soovitused ja suunised, samuti makrotasandi usaldatavusjärelevalve asutuste või Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu väljastatud hoiatused ja soovitused ning
 - i. teiste sarnast ärimudelit rakendavate investeerimisühingute korral tuvastatud risk.
329. Likviidsusriski hindamine peaks põhinema usaldusväärsel ja ajakohasel teabel ning tulemusi tuleks arvesse võtta likviidsusriski juhtimise protsessi hindamisel.
330. Pädevad asutused peaksid kajastama likviidsusriski hindamise tulemusi tulemuste kokkuvõttes, milles selgitatakse peamisi riskitegureid ja riskiskoori.

8.2 Likviidsusriski hindamine

331. Pädevad asutused peaksid hindama mõju likviidsetele varadele rasketes, kuid usutavates tingimustes ja seda, kuidas investeerimisühing on valmis stressiolukorras väljavoolu leevendama kooskõlas käesolevate suuniste punktis 8.4 osutatud likviidsusriski juhtimise raamistikuga.
332. Pädevad asutused peaksid hindama likviidsete varade kogust, mis on vajalik tagamaks, et investeerimisühing säilitab likviidsete vahendite adekvaatse taseme investeerimisühingu olulistele riskiallikate, sealhulgas klientidele tekitatava riski, turule tekitatava riski ja investeerimisühingu tekitatavale riski käsitlemiseks nii tavapärastes kui ka rasketes, kuid usutavates tingimustes, et katta idiosünkraatilisi, kogu turgu hõlmavaid ja kombineeritud šokke.
333. Hinnates raskete, kuid usutavate tingimuste mõju investeerimisühingu likviidsusvajadustele, peaksid pädevad asutused hindama kõiki olulisi likviidsusriski allikaid, sealhulgas klientidele tekitatavat riski, turule tekitatavat riski ja investeerimisühingule

tekitatavat riski ning likviidseid vahendeid, mida on vaja investeerimisühingu võimalikuks nõuetekohaseks lõpetamiseks. Eelkõige peaksid pädevad asutused hindama kõike järgmist:

- a. kas investeerimisühing hoiab klientide varasid või raha ning tema võimekust selliseid varasid õigeaegselt tagastada raskete, kuid realiseeruda võivate stsenaariumide korral;
- b. kas investeerimisühing hindab oma muu bilansivälise tegevuse likviidsusvajadusi, võttes arvesse, et bilansiväliste instrumentide tingimuslik iseloom muudab seotud rahavoogude haldamise keerukamaks;
- c. muud võimalikud väljaminevate rahavoogude allikad, sealhulgas vahetustehingud, börsivälised optsioonid, muud intressimääralepingud, valuuta forvardkursi lepingud, lisatagatise nõuded ja ennetähtaegse lõpetamise lepingud;
- d. kas esineb teatud turgudele pääsemise raskusi;
- e. kas valuutaturgudel võib puududa likviidsus;
- f. kas valuutakursid võivad järsult langeda, kui investeerimisühing teeb olulises ulatuses valuutatehinguid, ning
- g. kas oma positsioone võimendav investeerimisühing on avatud likviidsusriskile positsiooni turuväärtuse vähenemise riski tõttu, mis tingiks vajaduse täiendava tagatise või marginaali järele, mis nõuaks oma positsioonide kiiret likvideerimist.

Päevasisese likviidsusriski hindamine

334. Oma arvel kauplevate investeerimisühingute korral peaksid pädevad asutused hindama, kas investeerimisühingul on piisavalt kvaliteetseid likviidseid varasid ja muude likviidsete vahendite sissevool, et katta likviidsete vahendite väljavoolu iga päev, sealhulgas päevasiseselt. Pädevad asutused peaksid hindama turutegemisega tegelevaid investeerimisühinguid põhjalikumalt. See peaks siiski arvestama mis tahes likviidsusriski maandamist, mida pakub kliiriva liikme kaudu tehingute kliirimine.
335. Pädevad asutused peaksid tuginema oma hinnangus investeerimisühingu päevasisese likviidsusriski analüüsile vastavalt direktiivi (EL) 2019/2034 artikli 29 lõike 1 punktile d. Päevasisest likviidsust tuleks hinnata tavalistes ja rasketes, kuid usutatavates tingimustes.
336. Päevasisese likviidsusriski hindamiseks peaksid pädevad asutused hindama, kas investeerimisühing kliirib oma positsioone kliirivate liikmete kaudu või tegutseb börsivälisel turul. Kui investeerimisühingut tagab kliiriv liige või mõni muu osapool, peaks pädev asutus hindama tagatiste tõhusust likviidsusriski maandamisel.

337. Likviidsusvajaduste hindamiseks tavapäraustes tingimustes ja päevasisesel likviidsusriski hindamiseks peaksid pädevad asutused toetama analüüsi tõenditega, mis pärinevad investeerimisühingu sisearuannetest ja -teabest ning järelevalvelise aruandluse andmetest, nagu on sätestatud määruse (EL) 2019/2033 artikli 54 lõike 3 kohaselt vastu võetud rakendusmääruses.
338. Pädevad asutused peaksid hindama investeerimisühingu avatust päevasisesel likviidsusriskile, sealhulgas likviidsete varade kättesaadavust päevasiseselt. Pädevad asutused peaksid hindama, kas päevaseid arveldusnõudeid täidetakse, sealhulgas hindama kättesaadavat päevasisest likviidsust või juurdepääsetavat likviidsust tavapäraustes tingimustes, samuti selliste finants- või tegevussündmuste ajal, mis võivad mõjutada juurdepääsu likviidsusele, nagu IT-rikked, õiguslikud piirangud rahaliste vahendite ülekandmisele või tehingu vastaspoolte kohustuste täitmatajätmine.

Olemasolevate likviidsete vahendite hindamine

339. Investeerimisühingute korral, kes on turutegijad määruse (EL) nr 236/2012 artikli 2 lõike 1 punkti k tähenduses, peaksid pädevad asutused hindama olemasolevaid likviidseid vahendeid. Pädevad asutused peaksid sarnaseid hindamisi tegema investeerimisühingute korral, kes ei kvalifitseeru turutegijateks, ulatuses, milles pädevad asutused peavad seda asjakohaseks.
340. Pädevad asutused peaksid hindama turutegijatena tegutsevate investeerimisühingute nende likviidsete vahendite adekvaatsust, mis on vajalikud tema likviidsusvajaduste rahuldamiseks eri ajaperioodidel, sealhulgas päevasiseselt. See hindamine peaks arvesse võtma kõiki järgmisi kriteeriume:
- a. likviidsed varad, mis on õigeaegselt kättesaadavad investeerimisühingu elujõulisuse tagamiseks tavapäraustes ja rasketes, kuid usutavates tingimustes;
 - b. investeerimisühingu kogu likviidne vara, mis on kättesaadav kogu asjakohaste raskete, kuid usutavate tingimuste perioodil;
 - c. erinevate raskete, kuid usutavate tingimuste tunnused, näiteks raskuste ja kestus, ning investeerimisühingu likviidsusvajaduste hindamisel arvesse võetud perioodid;
 - d. varade kogus, mis tuleks asjaomase ajavahemiku jooksul likvideerida, ning
 - e. kas tegelikud likviidsed vahendid, sealhulgas likviidsete varade kvaliteet, on kooskõlas investeerimisühingu likviidsusriskiga;
 - f. kliiriva liikme pakutavate likviidsusvahendite kättesaadavus ja suurus.

341. Pädevad asutused peaksid hindama turutegijatest investeerimisühingute võimekust muuta oma likviidsed varad õigeaegselt rahaks, et rahuldada stressiperioodil oma likviidsusvajadusi. Pädevad asutused peaksid arvesse võtma kõiki järgmisi kriteeriume:
- a. kas investeerimisühing testib oma turulepääsu, tehes regulaarselt müügi- või repotehinguid;
 - b. kas on suuri kontsentratsioone, mis võivad põhjustada ekslikult eeldatavate likviidsete vahendite riski;
 - c. kas likviidsusvahendid on kergesti kättesaadavad ja asjaomaste töötajate kontrolli all;
 - d. kas likviidsete varade nimiväärtus on kooskõlas likviidsusvajaduste jaotusega valuutade kaupa;
 - e. kui investeerimisühing on laenanud likviidseid varasid, siis kas need ei oleks talle enam kättesaadavad rasketes, kuid usutavates tingimustes väljaminevate rahavoogude katmiseks, arvestades tehingu netomõju, ning
 - f. ettenähtud likviidsuslimitide usaldusväärsus, kui investeerimisühing neid kasutab.

Rahastamise hindamine

342. Likviidsusriski hindamisel peaksid pädevad asutused hindama investeerimisühingu rahastamiskorraldust ja rahastamisallikate stabiilsust nii tavapärastes kui ka rasketes, kuid usutavates tingimustes.
343. Pädevad asutused peaksid hindama investeerimisühingu rahastamisprofiili asjakohasust, võttes arvesse kõiki järgmisi kriteeriume:
- a. kas investeerimisühingu kohustused on adekvaatselt täidetud stabiilse rahastamisega;
 - b. kas juhul, kui investeerimisühing kuulub konsolideerimisgruppidesse, toimuvad regulaarsed grupisisesed likviidsusvood ning kas need on lepingutega lubatud ja kas need on veel kehtivad, ning
 - c. kas investeerimisühingul on juurdepääs krediidasutuse või konsolideerimisgrupi teise ettevõtja või muude alternatiivsete rahastamisallikate krediidilimitidele.
344. Pädevad asutused peaksid hindama rahastamisallikate mitmekesisust. Hindamisel tuleks arvestada, kas rahastamine on tagatud või tagamata, näiteks repolepingute kasutamine, väärtpaberite laenuturud, pikaajaliste võlakirjade emiteerimine avaliku ja

erasektori turgudel, mitmesugused lühiajalised rahastamisinstrumendid, nagu pangalaenud, ning vajaduse korral piirkondlike turgude mitmekesisus.

345. Pädevad asutused peaksid hindama, kas investeerimisühingu rahastamisprofiilist tulenevad võimalikud puudused, näiteks vastuvõetavaid piire ületav sisse- ja väljavoolu mittevastavus turutegevustes või rahastamisallikate ülemäärane kontsentreerumine, võivad põhjustada likviidsusriski. Pädevad asutused peaksid hindama investeerimisühingu sõltuvust konkreetsetest rahastamisallikatest, lähtudes investeerimisteenustest, rahaliste vahendite laadist ja pakkujatest.
346. Pädevad asutused peaksid arvestama tegureid, mis võivad vähendada rahastamise stabiilsust seoses nii varade kui ka kohustuste tüübi ja omadustega.
347. Pädevad asutused peaksid hindama rahastamisallikate kontsentratsioonidest investeerimisühingu rahastamisprofiili kestlikkusele tekkivaid riske. Nad peaksid arvesse võtma, kas investeerimisühingu vastaspoolel on üksikud või seotud, ja muud kontsentratsiooniriski, mis võib mõjutada investeerimisühingu juurdepääsu rahastamisele tulevikus. Hindamine peaks hõlmama investeerimisühingu alternatiivsete rahastamisstrateegiate usaldusväärsust ja nende adekvaatsust ühingu kaitsmiseks.

8.3 Likviidsusriski juhtimise hindamine

348. Pädevad asutused peaksid hindama investeerimisühingu likviidsusriski juhtimise raamistikku. Väiksemate ja vähem keerukate investeerimisühingute korral tuleks seda hindamist ühtlustada, et vältida ülemääraast koormust nii asutusele kui ka investeerimisühingule.

Organisatsiooniline raamistik, poliitika ja menetlused

349. Pädevad asutused peaksid hindama, kas investeerimisühingul on tõhus likviidsusriski juhtimise raamistik, mis võimaldab ühingul kindlaks teha, kuidas ta on likviidsusriskile avatud. Pädevad asutused peaksid hindama, kas investeerimisühing on kehtestanud usaldusväärsed likviidsusriski juhtimise ja kontrollide süsteemid, mis võimaldavad investeerimisühingul jälgida oma likviidsuse tõhusust, likviidsusriski taset ning kehtestatud poliitikate ja menetluste järgimist.
350. Raamistik peaks olema proportsionaalne investeerimisühingu suuruse, struktuuri ja sisekorraldusega ning tema tegevuse laadi, ulatuse ja keerukusega, samuti tema poolt klientidele tekitatava riski, turule tekitava riski ja investeerimisühingule tekitatava riskiga. Investeerimisühingute korral, kes ei kauple oma arvel, ei pruugi likviidsusriski juhtimise raamistikku olla vaja eraldada muudest riskidega seotud põhimõtetest ja menetlustest.
351. Pädevad asutused peaksid hindama, kas investeerimisühingu riskijuhtimisraamistikus võetakse arvesse seda, kuidas investeerimisühing suudab tuvastada likviidsuste varade puudujäägid enne stressiolukorra tekkimist.

352. Pädevad asutused peaksid hindama, kas investeerimisühingu strateegiad keskenduvad sellele, et tagada investeerimisühingu võimekus jätkata tegevust ja otsida uusi ärivõimalusi kõigis turukeskkondades pikema aja jooksul ilma vara kohese likvideerimise või täiendava rahastamiseta.
353. Likviidsusriski juhtimise raamistiku, põhimõtete ja menetluste hindamisel peaksid pädevad asutused võtma arvesse kõiki järgmisi kriteeriume:
- a. kas juhtorgan kiidab heaks likviidsusriski juhtimise põhimõtted ning arutab ja vaatab neid regulaarselt läbi;
 - b. kas kõrgem juhtkond vastutab likviidsusriski juhtimise põhimõtete ja menetluste väljatöötamise ning rakendamise eest;
 - c. kas kõrgem juhtkond tagab juhtorgani otsuste rakendamise ja aktiivse järelevalve;
 - d. kas likviidsusriski juhtimise raamistik on seesiselt sidus ja tagab sisemise likviidsuse adekvaatsuse hindamise protsessi terviklikkuse, on põhjalik ning on hästi lõimitud investeerimisühingu laiemasse riskijuhtimise raamistikku, ning
 - e. kas põhimõtted ja menetlused on nõuetekohaselt määratletud ja sõnastatud ning tõhusalt edastatud kogu investeerimisühingus.
354. Pädevad asutused peaksid hindama, kas investeerimisühingul on asjakohane likviidsusriski juhtimise, mõõtmise ja kontrollimise organisatsiooniline raamistik. Pädevad asutused peaksid arvesse võtma kõiki järgmisi kriteeriume:
- a. kas likviidsusriski kontrolli ja jälgimise süsteeme ning protsesse kontrollivad sõltumatud kontrollifunktsioonid, ning
 - b. kas riskijuhtimis, -mõõtmis ja -kontrollifunktsioonid hõlmavad kogu investeerimisühingu likviidsusriski ning eelkõige kõiki valdkondi, kus likviidsusriske saab võtta, maandada või jälgida.

Likviidsusriski sisekontrolliraamistik

355. Pädevad asutused peaksid hindama, kas investeerimisühingul on tugev ja põhjalik kontrolliraamistik ning usaldusväärsed kaitsemeetmed oma likviidsusriski maandamiseks. Likviidsuse kontrolliraamistikku ja kaitsemehhanisme võib eraldada muudest riskide kontrolliraamistikest või -mehhanismidest. Selliste raamistike ja mehhanismide hindamisel peaksid pädevad asutused võtma arvesse kõiki järgmisi kriteeriume:
- a. kas limiit ja kontrolliraamistik on investeerimisühingu keerukuse, suuruse ja ärimudeli seisukohast adekvaatne ning kajastab likviidsusriski olulisi tegureid, näiteks tähtaegade mittevastavust, valuuta mittevastavavust, tuletisinstrumentide tehinguid, bilansiväliseid kirjeid ja päevasisest likviidsusriski;

- b. kas investeerimisühing on rakendanud adekvaatseid limiite ja jälgimissüsteeme, mis on kooskõlas tema likviidsusriski valmidusega;
- c. kas investeerimisühingu pädevad asutused või kontrollifunktsioonid vaatavad korrapäraselt läbi riskilimiite ja kas need on ühingusiseselt selgelt teatatud;
- d. kas kasutusel on selged ja läbipaistvad individuaalsetele likviidsusriski limiitidele vastavuse jälgimise ning limiitide rikkumiste käsitlemise menetlused (sh selged eskalatsiooni- ja aruandlusmenetlused);
- e. kas limiidi- ja kontrolliraamistik aitab investeerimisühingul tagada adekvaatsete likviidsete varade olemasolu.

8.4 Tulemuste kokkuvõte ja skoori määramine

356. Pärast eespool nimetatud hindamist peaksid pädevad asutused kujundama seisukoha investeerimisühingu likviidsusriski kohta. See seisukoht peaks kajastuma tulemuste kokkuvõttes, mis esitatakse koos tabelis 10 kirjeldatud kaalutluste alusel määratud riskiskooriga.

Tabel 10. Likviidsusriski skoori määramise järelevalvekaalutlused

Riskiskoor	Järelevalveline arvamus	Olemusliku riskiga seotud kaalutlused	Adekvaatse juhtimise ja kontrollidega seotud kaalutlused
1	Arvestades likviidsusriski ning juhtimise ja kontrolli taset, on investeerimisühingu usaldatavusele olulise mõju avaldumise risk väike.	<ul style="list-style-type: none"> • Risk on ebaoluline või väga väike. • Likviidsete varade suurus ja koosseis on adekvaatne ja asjakohane. • Likviidsusriski muude tegurite (sh mainerisk, võimetus grupi sees likviidsust üle kanda) tase on ebaoluline või väga väike. • Investeerimisühingu rahastamisprofiilist või stabiilsusest tekkiv risk on ebaoluline või väga väike. • Likviidsusriski muud tegurid (sh mainerisk) on ebaolulised või väga väiksed. 	<ul style="list-style-type: none"> • Investeerimisühingu likviidsusriski juhtimise raamistik on kooskõlas tema üldise strateegia ja riskivalmidusega. • Likviidsusriski juhtimis- ja kontrolliraamistik on asjakohased ning kooskõlas investeerimisühingu riskijuhtimisstrateegia ja riskivalmidusega.

2	<p>Arvestades likviidsusriski ning juhtimise ja kontrolli taset, on investeerimisühingu usaldatavusele olulise mõju avaldumise risk keskmine või väike.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Mittevastavused (tähtaegade, valuutade vahel) põhjustavad väikest kuni keskmist riski. • Likviidsuspuhvri suurus ja koosseisust põhjustatud risk on väike kuni keskmine. • Likviidsusriski muude tegurite (sh mainerisk, võimetus grupisiselt likviidsust üle kanda) tase on madal kuni keskmine. • Investeerimisühingu rahastamisprofiilist ja selle stabiilsusest põhjustatud risk on väike kuni keskmine. • Likviidsusriski muud tegurid (sh mainerisk) on väikesed kuni keskmised.
3	<p>Arvestades likviidsusriski ning juhtimise ja kontrolli taset, on investeerimisühingu usaldatavusele olulise mõju avaldumise risk keskmine või suur.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Mittevastavused (sh tähtaegade, valuutade vahel) põhjustavad keskmist kuni suurt riski. • Likviidsete varade suurus ja koosseisust põhjustatud risk on keskmine kuni suur. • Likviidsusriski muude tegurite (sh mainerisk, võimetus grupisiselt likviidsust üle kanda) tase on keskmine kuni kõrge. • Investeerimisühingu rahastamisprofiilist ja selle stabiilsusest põhjustatud risk on keskmine kuni suur. • Likviidsusriski muud tegurid (sh mainerisk) on keskmised kuni suured.

4	Arvestades likviidsusriski ning juhtimise ja kontrolli taset, on investeerimisühingu usaldatavusele olulise mõju avaldumise risk suur.	<ul style="list-style-type: none"> • Mittevastavused (sh tähtaegade, valutatade vahel) põhjustavad suurt riski. • Likviidsuspuhvri suurusel ja koosseisust põhjustatud risk on suur. • Likviidsusriski muude tegurite (sh mainerisk, võimetus grupisiseselt likviidsust üle kanda) tase on kõrge. • Investeerimisühingu rahastamisprofiilist ja selle stabiilsusest põhjustatud risk on suur. • Likviidsusriski muud tegurid (sh mainerisk) on suured. 	
---	--	---	--

Jaotis 9. Likviidsuse hindamise tulemuste kindlaksmääramine

9.1 Üldised kaalutlused

357. Pädevad asutused peaksid kasutama jaotise 8 kohast hindamist, et tuvastada ja hinnata praegust ja tulevast likviidsusriski, millele investeerimisühing on või võib-olla avatud, ning seda, kuidas investeerimisühing suudab neid riske maandada.
358. Pädevad asutused peaksid järelevalvealase läbivaatamise ja hindamise protsessi likviidsuse hindamise menetluse tegema, kasutades järgmisi etappe:
- a. investeerimisühingu likviidsuse üldhindamine;
 - b. konkreetsete likviidsusmeetmete vajaduse kindlaksmääramine direktiivi (EL) 2019/2034 artikli 42 lõike 6 kohaselt vastu võetud delegeeritud määruse alusel;
 - c. likviidsuse skoori määramine.

9.2 Likviidsusriski üldine hindamine

359. Et hinnata, kas investeerimisühingu hoitav likviidsus tagab likviidsusriski asjakohase katmise, peaksid pädevad asutused kasutama kõiki järgmisi teabeallikaid:
- a. likviidsusriski hindamise tulemused;
 - b. investeerimisühingu sisemise likviidsuse adekvaatsuse hindamise protsess, kui olemas, ning
 - c. muud asjakohased sisendid, nagu teave kohapealsetest kontrollidest, rahapesu ja terrorismi rahastamise tõkestamise järelevalveasutuste vastastikused analüüsid või stressitestid, asutusesisesed riskijuhtimisaruanded ja pädevate asutuste nõutud erakorralised aruanded, kui need on kättesaadavad.
360. Likviidsusriski hindamise tulemuste korral peaksid pädevad asutused võtma arvesse kõigi järgmiste aspektidega seotud tulemusi:
- a. likviidsusrisk, mis ei ole hõlmatud määruuses (EL) 2019/2033 sätestatud likviidsusnõuetega, sealhulgas vajaduse korral päevasisene likviidsusrisk;
 - b. muud riskid, mida investeerimisühing ei ole adekvaatselt katnud ega mõõtnud, mis tulenevad väljavoolu alahindamisest, sissevoolu ülehindamisest, likviidsete varade

ülehindamisest või teatud likviidsete varade kättesaamatus tegevuse seisukohast, näiteks müügiks kättesaamatud varad ja kergesti kättesaadavad varad;

- c. konkreetse kontsentratsiooni rahastamine vastaspoolte või toote/liigi kaupa;
- d. järelevalveliste likviidsuse stressitestide muud asjakohased tulemused.

361. Investeerimisühingu sisemise likviidsuse adekvaatsuse hindamise protsessi raamistiku hindamisel peaksid pädevad asutused hindama, kas sisemise likviidsuse adekvaatsuse hindamise protsessi arvutused on usaldusväärsed. Investeerimisühingute kasutatavaid arvutusi tuleks pidada usaldusväärseteks, kui need katavad nõuetekohaselt riske, mida nendega soovitakse käsitleda. Arvutused tuleks lugeda arusaadavaks, kui on olemas sisemise likviidsuse adekvaatsuse hindamise protsessi arvutuste aluskomponentide selge jaotus ja kokkuvõte.

362. Pädevad asutused peaksid teisendama selle üldhinnangu likviidsuse ja rahastamise skooriks, mis peaks kajastama nende seisukohta likviidsusriskist investeerimisühingu elujõulisusele tekkida võivate ohtude kohta.

9.3 Konkreetsete likviidsusnõuete määramine

363. Kui pädevad asutused määravad kooskõlas direktiivi (EL) 2019/2034 artikliga 42 konkreetse likviidsusnõude, peaksid nad otsustama käesoleva jaotisega hõlmatud kvantitatiivsete nõuete kohaldamise või käesolevate suuniste jaotisega 10 hõlmatud kvalitatiivsete nõuete kohaldamise üle.

364. Kvantitatiivse nõude kindlaksmääramiseks peaksid pädevad asutused nõudma direktiivi (EL) 2019/2034 artikli 42 lõike 6 kohaselt vastu võetud delegeeritud määruse kohast likviidsete varade kogust, mis leevendab tuvastatud puudusi.

9.4 Tulemuste kokkuvõte ja skoori määramine

365. Pärast eespool kirjeldatud hindamist peaksid pädevad asutused kujundama seisukoha, kas olemasolevad likviidsed vahendid tagavad usaldusväärse katte riskidele, millele investeerimisühing on või võib olla avatud. See seisukoht peaks kajastuma tulemuste kokkuvõttes, mis esitatakse koos tabelis 11 loetletud kaalutluste alusel määratud skooriga.

Tabel 11. Likviidsuse adekvaatsuse skoori määramise järelevalvekaalutlused

Skoor	Järelevalveline arvamus	Kaalutlused
1	Investeerimisühingu likviidsuspositsioon ja rahastamisprofiil ei põhjusta tema elujõulisusele olulist riski.	<ul style="list-style-type: none">• Investeerimisühingu likviidsus ületab tunduvalt konkreetseid kvantitatiivseid järelevalvenõudeid ja see on nii eeldatavasti ka tulevikus.

		<ul style="list-style-type: none"> • Rahastamise koosseis ja stabiilsus ei põhjusta investeerimisühingu tegevuse ja ärimudeliga seoses märgatavat riski. • Likviidsuse vaba liikumine ei ole takistatud konsolideerimisgruppi kuuluvate ettevõtjate vahel, kui asjakohane, või kõigil ettevõtjatel on tasakaalustamissuutlikkus ja likviidsus, mis ületab järelevalvenõudeid.
2	Investeerimisühingu likviidsuspositsioon või rahastamisprofiil põhjustavad investeerimisühingu elujõulisusele väikest riski.	<ul style="list-style-type: none"> • Investeerimisühingu likviidsus ületab kvantitatiivseid järelevalvenõudeid, kuid on risk, et see ei pruugi nii jääda. • Rahastamise koosseis ja stabiilsus põhjustavad investeerimisühingu tegevuse ja ärimudeliga seoses väikest riski. • Likviidsuse vaba liikumine konsolideerimisgruppi kuuluvate ettevõtjate vahel, kui asjakohane, on või võib olla vähesel määral piiratud.
3	Investeerimisühingu likviidsuspositsioon või rahastamisprofiil põhjustab investeerimisühingu elujõulisusele keskmist riski.	<ul style="list-style-type: none"> • Investeerimisühingu likviidsus on vähenemas ja/või on väiksem kui konkreetsed kvantitatiivsed järelevalvenõuded ning investeerimisühingu võimekus taastada õigeaegselt vastavus nendele nõuetele on küsitav. • Rahastamise koosseis ja stabiilsus põhjustavad investeerimisühingu tegevuse ja ärimudeliga seoses keskmist riski. • Likviidsuse vaba liikumine konsolideerimisgruppi kuuluvate ettevõtjate vahel, kui asjakohane, on piiratud.
4	Investeerimisühingu likviidsuspositsioon või rahastamisprofiil põhjustavad investeerimisühingu elujõulisusele suurt riski.	<ul style="list-style-type: none"> • Investeerimisühingu likviidsus väheneb kiiresti või on väiksem kui konkreetsed kvantitatiivsed järelevalvenõuded ning investeerimisühingu võimekus taastada õigeaegselt vastavus nendele nõuetele on väga küsitav. • Rahastamise koosseis ja stabiilsus põhjustab investeerimisühingu tegevuse ja ärimudeliga seoses suurt riski. • Likviidsuse vaba liikumine konsolideerimisgruppi ettevõtjate vahel, kui asjakohane, on oluliselt piiratud.

Jaotis 10. Järelevalvealase läbivaatamise ja hindamise protsessi üldhindamine ning järelevalvemeetmete kohaldamine

10.1 Üldised kaalutlused

366. Käesolev jaotis käsitleb SREP-elementide hindamiste tulemuste koondamist järelevalvealase läbivaatamise ja hindamise protsessi üldhindamisse. See käsitleb samuti pädevate asutuste poolt järelevalvemeetmete kohaldamist SREP-elementide hindamisel tuvastatud puuduste lahendamiseks. Pädevad asutused võivad kohaldada direktiivis (EL) 2019/2034/EL (artiklites 38, 39, 40, 41 ja 42) ja riiklikes õigusaktides sätestatud järelevalvemeetmeid ning, kui asjakohane, direktiivi 2014/59/EL artiklis 27 sätestatud varajase sekkumise meetmeid või eespool nimetatute mis tahes kombinatsiooni.
367. Pädevad asutused peaksid kasutama oma järelevalvevolitusi individuaalsete SREP-elementide hindamisel tuvastatud puuduste alusel ning arvestades järelevalvealase läbivaatamise ja hindamise protsessi üldhinnangut, sealhulgas skoori, arvestades järgmist:
- a. puuduste/haavatavuste olulisus ning probleemide mittelahendamisest põhjustatud võimalik mõju usaldatavusele (st kas probleemi on vaja lahendada konkreetse meetme abil);
 - b. kas meetmed on kooskõlas/proportsionaalsed konkreetse SREP-elementi üldhinnanguga (ning järelevalvealase läbivaatamise ja hindamise protsessi üldhinnanguga);
 - c. kas on vaja järelevalve- või muid haldusmeetmeid, et käsitleda usaldatavusnõuete täitmisega seotud puudusi/haavatavusi, mis on seotud rahapesu ja terrorismi rahastamise riskidega, mis kuuluvad nende järelevalve alla, olles teinud koostööd asjaomaste rahapesu ja terrorismi rahastamise tõkestamise järelevalveasutusega;
 - d. kas puudusi/haavatavusi on juba käsitletud / kas need on juba hõlmatud teiste meetmetega;
 - e. kas teised meetmed saavutaksid sama eesmärgi, tekitades investeerimisühingule väiksema haldusliku ja rahalise mõju;
 - f. meetme kohaldamise optimaalne tase ja kestus järelevalve-eesmärgi saavutamiseks ning

- g. võimalus, et tuvastatud riskid ja haavatavused võivad olla korrelatsioonis või isevõimenduvad või mõlemat, mille tõttu tuleb muuta järelevalvemeetmeid rangemaks.
368. SREP-elementide hindamisel tuvastatud konkreetsete puuduste lahendamiseks järelevalvemeetmete võtmisel peaksid pädevad asutused arvestama üldisi kvantitatiivseid omavahendite ja likviidsusnõudeid, mida tuleb kohaldada 7. ja 9. jaotises sätestatud kriteeriumide alusel.
369. Kui pädevad asutused kohaldavad rahapesu ja terrorismi rahastamise riskiga seotud usaldatavusnõuete täitmise puuduste kõrvaldamiseks järelevalvemeetmeid, peaksid pädevad asutused tegema koostööd rahapesu ja terrorismi rahastamise tõkestamise järelevalveasutustega nii, et aluseks olevaid puudusi/haavatavusi käsitletaks adekvaatselt rahapesu ja terrorismi rahastamise tõkestamise järelevalveasutuste ja pädevate asutuste vastavates pädevusvaldkondades ning lähtudes nende vastavatest perspektiividest.
370. Pädevad asutused võivad võtta viivitamata järelevalvemeetmeid, mis on otseselt seotud järelevalvetegevuste tulemustega.

10.2 Järelevalvealase läbivaatamise ja hindamise protsessi üldhindamine

371. Järelevalvealase läbivaatamise ja hindamise protsessi üldhinnangu määramisel peaksid pädevad asutused arvestama SREP-elementide hindamiste tulemusi, eelkõige järgmist:
- a. riskid, millele investeerimisühing on või võib olla avatud;
 - b. tõenäosus, et investeerimisühingu juhtimiskorraldus, kontrolli puudused ja/või ärimudel või strateegia süvendavad või maandavad tõenäoliselt neid riske või põhjustavad tema jaoks uusi riskiallikaid;
 - c. kas investeerimisühingu omavahendid ja likviidsed vahendid tagavad nende riskide usaldusväärse katte ning
 - d. elementide positiivse ja negatiivse vastastikmõju võimalused (eelkõige võivad pädevad asutused käsitada tugevat kapitalipositsiooni likviidsuse ja rahastamise valdkonnas tuvastatud teatud probleeme potentsiaalselt leevendava tegurina või, vastupidi, nõrka kapitalipositsiooni probleeme süvendavana).
372. Pädevad asutused peaksid nende kaalutluste alusel määrama investeerimisühingu elujõulisuse, mis on määratletud kui tema lähedus mitteelujõulisuse punktile lähtudes tema omavahendite adekvaatsusest ja likviidsetest ressurssidest, juhtimiskorraldusest, kontrollidest ja/või ärimudelist või strateegiast talle avalduvate või avalduda võivate riskide leevendamiseks.

373. Nimetatud määramise alusel peaksid pädevad asutused tegema järgmist:
- võtma mis tahes järelevalvemeetmed, mis on vajalikud probleemide lahendamiseks;
 - määrama kindlaks investeerimisühingu tulevased järelevalvealased ressursid ja planeerimise, sealhulgas selle, kas investeerimisühingu jaoks tuleks kavandada konkreetseid järelevalvetegevusi;
 - kui asjakohane, määrama direktiivi 2014/59/EL artiklis 27 sätestatud varajase sekkumise meetmete vajaduse ning
 - määrama kindlaks, kas investeerimisühingut võib pidada maksejõuetuks või tõenäoliselt maksejõuetuks jäävaks.
374. Järelevalvealase läbivaatamise ja hindamise protsessi üldhinnang peaks kajastuma tabelis 12 esitatud kaalutlustel põhineval elujõulisuse skooril ja see peaks olema selgesti dokumenteeritud järelevalvealase läbivaatamise ja hindamise protsessi üldhindamise kokkuvõttes. See aastakokkuvõtte peaks sisaldama ka järelevalvealase läbivaatamise ja hindamise protsessi üldskoori ning elementide skoori, samuti eelmise 12 kuu jooksul saadud mis tahes järelevalvetulemusi.

Tabel 12. Järelevalvealase läbivaatamise ja hindamise protsessi üldskoori määramise järelevalvekaalutlused

Skoor	Järelevalveline arvamus	Kaalutlused
1	Tuvastatud riskid põhjustavad investeerimisühingu elujõulisusele väikest riski.	<ul style="list-style-type: none"> Investeerimisühingu ärimudel ja strateegia ei tekita küsitavusi. Sisejuhtimise ja kogu investeerimisühingut hõlmavate kontrollide korraldus ei tekita küsitavusi. Risk, et investeerimisühingu kapitalile ja likviidsusele avalduvad riskid mõjutavad oluliselt usaldatavust, on ebaoluline või väga väike. Hoitavate omavahendite koosseis ja kogus ei tekita küsitavusi. Investeerimisühingu likviidsuspositsioon ja rahastamisprofiil ei tekita küsitavusi. Kui asjakohane, puuduvad olulised kahtlused investeerimisühingu finantsseisundi taastekava usaldusväarsuse ja teostatavuse, sealhulgas selle üldise taastamissuutlikkuse suhtes.

Skoor	Järelevalveline arvamus	Kaalutlused
2	Tuvastatud riskid põhjustavad investeerimisühingu elujõulisusele keskmist või väikest riski.	<ul style="list-style-type: none"> • Investeerimisühingu ärimudelil ja strateegias on küsitavusi vähe kuni keskmiselt. • Investeerimisühingu juhtimiskorras või kogu investeerimisühingut hõlmavate kontrollide korralduses on küsitavusi vähe kuni keskmiselt. • Risk, et kapitalile ja likviidsusele avalduvad riskid mõjutavad oluliselt usaldatavusnõuete täitmist, on väike kuni keskmine. • Hoitavate omavahendite koosseisus ja summas on küsitavusi vähe kuni keskmiselt. • Investeerimisühingu likviidsuspositsioonis ja/või rahastamisprofiilis on küsitavusi vähe kuni keskmiselt. • Kahtlused investeerimisühingu finantsseisundi taastekava usaldusvääruse ja teostatavuse suhtes, sealhulgas tema üldise taastesuutlikkuse suhtes, kui asjakohane, on väikesed kuni keskmised.
3	Tuvastatud riskid põhjustavad investeerimisühingu elujõulisusele keskmist või suurt riski.	<ul style="list-style-type: none"> • Investeerimisühingu ärimudelil ja strateegias on küsitavusi keskmiselt kuni palju. • Investeerimisühingu juhtimiskorras või kogu asutust hõlmavate kontrollide korralduses on küsitavusi keskmiselt kuni palju. • Risk, et kapitalile ja likviidsusele avalduvad riskid mõjutavad oluliselt usaldatavusnõuete täitmist, on keskmine kuni suur. • Investeerimisühingu omavahendite koosseisus ja summas on küsitavusi keskmiselt kuni palju. • Investeerimisühingu likviidsuspositsioonis ja/või rahastamisprofiilis on küsitavusi keskmiselt kuni palju. • Kahtlused investeerimisühingu finantsseisundi taastekava usaldusvääruse ja teostatavuse suhtes, sealhulgas tema üldise taastesuutlikkuse suhtes, on keskmised kuni suured.

Skoor	Järelevalveline arvamus	Kaalutlused
4	Tuvastatud riskid põhjustavad investeerimisühingu elujõulisusele suurt riski.	<ul style="list-style-type: none"> • Investeerimisühingu ärimudelil ja strateegias on palju küsitavusi. • Investeerimisühingu juhtimiskorras või kogu investeerimisühingut hõlmavate kontrollide korralduses on palju küsitavusi. • Risk, et kapitalile ja likviidsusele avalduvad riskid mõjutavad oluliselt usaldatavust, on suur. • Investeerimisühingu hoitavate omavahendite koosseisus ja koguses on palju küsitavusi. • Investeerimisühingu likviidsuspositsioonis ja/või rahastamisprofiilis on palju küsitavusi. • Kahtlused investeerimisühingu finantsseisundi taastekava usaldusvääruse ja teostatavuse suhtes, sealhulgas tema üldise taastesuutlikkuse suhtes, kus asjakohane, on suured.
F	Investeerimisühingut peetakse maksejõuetuks või tõenäoliselt maksejõuetuks jäävaks.	<ul style="list-style-type: none"> • Risk investeerimisühingu elujõulisusele on vahetu. • Investeerimisühing vastab maksejõuetu või tõenäoliselt maksejõuetuks jääva ühingu tingimustele, mis on sätestatud direktiivi 2014/59/EL artikli 32 lõikes 4²².

375. Kui pädevad asutused leiavad, et investeerimisühing on maksejõuetu või tõenäoliselt maksejõuetuks jääv, mida väljendab järelevalvealase läbivaatamise ja hindamise protsessi üldine skoor „F“, peaksid pädevad asutused tegema koostööd kriisilahendusasutustega, et konsulteerida saadud tulemuste üle direktiivi 2014/59/EL artiklis 32 sätestatud menetluse alusel. Investeerimisühingute korral, kelle suhtes ei kohaldata direktiivi 2014/59/EL, kuid keda hinnatakse maksejõuetuks või tõenäoliselt maksejõuetuks jäävaks, peaksid pädevad

²² Eelkõige on pädev asutus seisukohal, et 1) investeerimisühing rikub või on objektiivseid asjaolusid, mis toetavad otsust, et investeerimisühing rikub lähitulevikus tegevusloa kehtivuse pikendamise nõudeid viisil, mis õigustaks tegevusloa kehtetuks tunnistamist pädeva asutuse poolt, sealhulgas, kuid mitte ainult, põhjusel, et investeerimisühing on kandnud või tõenäoliselt kannab kahjumit, mis ammendab kõik omavahendid või olulise osa nendest; 2) investeerimisühingu vara on või on objektiivseid asjaolusid, mis toetavad otsust, et investeerimisühingu vara on lähitulevikus väiksem kui tema kohustused või 3) investeerimisühing ei ole suuteline tasuma oma võlgasid või muid kohustusi, kui need tasumisele kuuluvad, või on objektiivseid asjaolusid, mis toetavad otsust, et ta ei ole suuteline seda lähitulevikus tegema. Direktiivi 2014/59/EL artikli 32 lõike 4 punktis d nimetatakse ka erakorralise avaliku sektori toetuse kriteeriumid, et määrata kindlaks, kas investeerimisühing on maksejõuetu või tõenäoliselt maksejõuetuks jääv, kuid neid kriteeriume ei arvestata järelevalvealase läbivaatamise ja hindamise protsessi eesmärgil ning pädevate asutuste tehtud otsuste korral.

asutused tõhustama investeerimisühinguga suhtlemist, et tagada selle nõuetekohane lõpetamine.

10.3 Kapitalimeetmete kohaldamine

376. Pädevad asutused peaksid kohaldama täiendavate omavahendite nõude ja kehtestama omavahendite ootused, kehtestades 2. samba kapitalinõude ja 2. samba kapitalisuunise vastavalt jaotisele 7.
377. Olenemata eelmises lõigus nimetatud nõuete kohaldamisest võivad pädevad asutused SREP-elementide hindamisel tuvastatud haavatavuste ja puuduste alusel kehtestada täiendavaid kapitalimeetmeid, sealhulgas järgmisi:
- a. nõudmine, et investeerimisühing kasutaks omavahendite tugevdamiseks puhaskasumit vastavalt direktiivi (EL) 2019/2034 artikli 39 lõike 2 punktile h;
 - b. investeerimisühingu aktsionäridele, osanikele või täiendavate esimese taseme omavahenditesse kuuluvate instrumentide omanikele eraldiste või intressimaksete keelamine või piiramine, kui see keeld ei põhjusta investeerimisühingu makseviivitust vastavalt direktiivi (EL) 2019/2034 artikli 39 lõike 2 punktile i, ja/või
 - c. nõudmine, et investeerimisühing kohaldaks konkreetset provisjoneerimise poliitikat või varade käsitlemist omavahendite nõuete osas vastavalt direktiivi (EL) 2019/2034 artikli 39 lõike 2 punktile d.
378. Kui pärast rahapesu ja terrorismi rahastamise tõkestamise järelevalveasutusega suhtlemist on pädevatel asutustel vaja käsitleda SREP-elementide hindamise tulemusel rahapesu ja terrorismi rahastamise riskidega seoses usaldatavusnõuete täitmise puudusi/riske, peaksid pädevad asutused kaasama need oma kaalutlustesse täiendavate omavahendite nõude kehtestamisel üksnes siis, kui seda peetakse muudest järelevalvemeetmetest asjakohasemaks. Täiendavate omavahendite nõude kehtestamisel tuleks seda kasutada üksnes ajutise meetmena kuni puudusi kõrvaldatakse.

10.4 Likviidsusmeetmete kohaldamine

379. Pädevad asutused peaksid kehtestama konkreetsed likviidsusnõuded kooskõlas jaotises 9 sätestatud protsessi ja kriteeriumidega.
380. Olenemata eelmises lõigus nimetatud konkreetsete kvantitatiivsete nõuete kohaldamisest võivad pädevad asutused likviidsusele ja rahastamisele avalduvate riskide hindamisel tuvastatud haavatavuste ja puuduste alusel kehtestada täiendavaid likviidsusmeetmeid, näiteks spetsiifilised likviidsusmeetmed vastavalt direktiivi (EL) 2019/2034 artikli 39 lõike 2 punktile k või artiklile 42.

10.5 Muude järelevõlve meetmete kohaldamine

381. Pädevad asutused võivad kaaluda SREP-elementide hindamisel tuvastatud konkreetsete puuduste lahendamiseks selliste meetmete kohaldamist, mis ei ole otseselt seotud kvantitatiivsete kapitali- või likviidsusnõuetega. Käesolevas punktis esitatakse mitteamendav loetelu võimalikest järelevõlve meetmetest, mida saab kohaldada direktiivi (EL) 2019/2034 artikli 39 alusel. Pädevad asutused võivad kohaldada muid kõnealuses artiklis sätestatud järelevõlve meetmeid, kui need on asjakohasemad tuvastatud puuduste kõrvaldamiseks, nagu on kirjeldatud käesolevas punktis. Meetmete valikul tuleks arvesse võtta käesolevate suuniste jaotiste 4, 5, 6 ja 8 kohaselt tehtud hindamise tulemusi.

Ärimudeli analüüs

382. Ärimudeli analüüsil tuvastatud puuduste lahendamise järelevõlve meetmed hõlmavad tõenäoliselt investeerimisühingult juhtimis- ja kontrollikorralduste kohandamise nõudmist, et soodustada ärimudeli ja strateegia rakendamist või teatud äritegevuste piiramist.

383. Pädevad asutused võivad direktiivi (EL) 2019/2034 artikli 39 lõike 2 punkti b kohaselt nõuda, et investeerimisühing kohandaks riskijuhtimise ja kontrolli korda või juhtimiskorda nii, et need sobiksid soovitud ärimudeli või strateegiaga, muu hulgas järgmiselt:

- a. korrigeerides strateegias eeldatavat finantskava, kui seda ei toeta sisemine kapitaliplaneerimine või usaldusväärsed eeldused,
- b. nõudes muutusi organisatsioonistruktuurides, riskijuhtimis- ja kontrollifunktsioonide tugevdamist ning ärimudeli või strateegia rakendamise toetamise korraldusi ja/või
- c. nõudes IT-süsteemide muutmist ja tugevdamist, et toetada ärimudeli või strateegia rakendamist.

384. Pädevad asutused võivad direktiivi (EL) 2019/2034 artikli 39 lõike 2 punkti e kohaselt nõuda, et investeerimisühing teeks ärimudelisse või strateegiasse muudatusi, kui

- a. neid ei toeta nõuetekohased organisatsiooni-, juhtimise või riskikontrolli ja -juhtimiskorrad,
- b. neid ei toeta kapitali- ja tegevusplaanid, sealhulgas asjakohaste rahaliste ja tehnoloogiliste (IT) ressursside ning töötajate eraldamine ja/või
- c. ärimudeli kestlikkuses suhtes on olulisi kahtlusi.

385. Pädevad asutused võivad direktiivi (EL) 2019/2034 artikli 39 lõike 2 punkti f kohaselt teha järgmist:

- a. nõuda, et investeerimisühingud vähendaksid enda pakutavate/turustatavate toodete olemuslikku riski, muu hulgas järgmiselt:

- nõudes teatud toodete pakkumises olemuslike riskide muutmist ja/või
 - nõudes tootearenduse ja -halduse juhtimise ning kontrolli korralduste täiustamist;
- b. nõuda, et investeerimisühing vähendaks oma süsteemide olemuslikku riski, muu hulgas järgmisega:
- nõudes süsteemide täiustamist või investeeringu taseme suurendamist või uute süsteemide rakendamise kiirendamist ja/või
 - nõudes süsteemi arenduse ja halduse juhtimiskorralduse ning kontrollikorralduste täiustamist;
- c. nõuda investeerimisühingutelt, et nad vähendaksid oma tegevuste, sealhulgas edasiantud tegevuste olemuslikku riski, muu hulgas järgmisega:
- nõudes teatud tegevuste muutmist või vähendamist, et vähendada nendega kaasnevat riski, ja/või
 - nõudes juhtimis- ja kontrollikorra parandamist ning edasiantud tegevuste järelevalvet.

Sisejuhtimine ja kogu investeerimisühingut hõlmavad kontrollid

386. Sisejuhtimise ja kogu investeerimisühingut hõlmavate kontrollide hindamisel tuvastatud puuduste lahendamiseks võetavad järelevalvemeetmed võivad keskenduda nõudmisele, et investeerimisühing tugevdaks juhtimis- ja kontrollikorda, või nõudmisele, et ta vähendaks oma toodete, süsteemide ja operatsioonide olemuslikku riski. Kui pädevad asutused kohaldavad sisejuhtimise hindamise käigus tuvastatud puuduste kõrvaldamiseks järelevalvemeetmeid, peaksid nad tegema direktiivi 2014/65/EL kohaldamisel koostööd pädevate asutustega, et nende aluseks olevaid puudusi/haavatavusi käsitletaks järjepidevalt.

387. Pädevad asutused võivad direktiivi (EL) 2019/2034 artikli 39 lõike 2 punkti b kohaselt teha järgmist:

- a. nõuda, et investeerimisühing muudaks oma üldist juhtimiskorda ja organisatsiooni, nõudes muu hulgas järgmist:
- organisatsiooni- või funktsionaalse struktuuri, sealhulgas aruandlusahelate muutmist;
 - muudatusi riskipoliitikates või nende väljatöötamises ja kogu organisatsioonis rakendamises ja /või
 - juhtimiskorra läbipaistvuse suurendamist;

- b. nõuda, et investeerimisühing muudaks juhtorgani organisatsiooni, koosseisu või töökorraldust;
- c. nõuda, et investeerimisühing tugevdaks oma üldist riskijuhtimiskorda, nõudes muu hulgas järgmist:
- riskivalmiduse muutmist või vähendamist või riskivalmiduse määramise juhtimiskorra muutmist ja üldise riskistrateegia väljatöötamist;
 - sisemise kapitali adekvaatsuse hindamise protsessi või sisemise likviidsuse adekvaatsuse hindamise protsessi menetluste ja mudelite täiustamist, kui neid ei peeta otstarbekohaseks;
 - stressitestimise suutlikkuse ja üldise stressitestimise programmi täiustamist ja/või
 - erandolukorra planeerimise täiustusi;
- d. nõuda, et investeerimisühing tugevdaks oma sisekontrollikorraldust ja -funktsioone, nõudes muu hulgas järgmist:
- siseauditi funktsiooni sõltumatust ja sellele piisavate töötajate tagamist ja/või
 - siseste aruandlusprotsesside parandamist, et tagada asjakohane aruandlus juhtorganile;
- e. nõuda, et investeerimisühing täiustaks infosüsteeme või talitluspidevuse korraldust, nõudes näiteks järgmist:
- süsteemide usaldusväärsuse parandamist ja/või
 - talitluspidevuse kavade väljatöötamist ja testimist.
388. Pädevad asutused võivad direktiivi (EL) 2019/2034 artikli 39 lõike 2 punkti g kohaselt nõuda, et investeerimisühing:
- a. muudaks tasustamispoliitikat ja/või
 - b. piiraks muutuvtasusid teatud protsendini netotuludest.
389. Stressitestimise programmide kvalitatiivse läbivaatamise tulemuste alusel ja puuduste tuvastamise korral võivad pädevad asutused nõuda, et investeerimisühing
- a. töötaks välja parandusmeetmete kava, mille eesmärk on parandada stressitestimise programme ja tavasid;
 - b. teeks muudatusi investeerimisühingu kapitaliplaanis;

- c. vajadusel rakendaks konkreetseid määratud stsenaariume (või nende elemente) või kasutaks konkreetseid eeldusi.

Kliendile tekitatav risk

- 390. Järelevalvemeetmed kliendile tekitatava riski hindamisel tuvastatud puuduste ning sellega seotud juhtimis- ja kontrollikorra käsitlemiseks keskenduvad tõenäoliselt sellele, et investeerimisühing vähendaks olemuslikku riski või tugevdaks juhtimis- ja kontrollikorda.
- 391. Pädevad asutused võivad direktiivi (EL) 2019/2034 artikli 39 lõike 2 punkti b kohaselt nõuda, et investeerimisühing
 - a. kaasaks juhtorgani või selle komiteed aktiivsemalt kliendile tekitatava riski juhtimisse;
 - b. parandaks organisatsioonilist raamistikku, et tagada teenuste tõhus osutamine klientidele piisavate (nii kvalitatiivsete kui ka kvantitatiivsete) inim- ja tehniliste ressurssidega (sh *front* ja *back office*, infosüsteemid);
 - c. parandaks kontrolliraamistikku (kontrollifunktsioonide tõhusust ja sõltumatust), et maandada klientidele tekitavaid riske;
 - d. parandaks juhtorganile ja kõrgemale juhtkonnale kliendile tekitatavast riskist teatamise kvaliteeti ja sagedust.
- 392. Pädevad asutused võivad direktiivi (EL) 2019/2034 artikli 39 lõike 2 punkti d kohaselt nõuda, et investeerimisühing
 - a. kohaldaks konkreetset provisjonierimise poliitikat;
 - b. kohandaks K-teguri summa sisehinnanguid klientidele tekitava riski suhtes ja arvutaks täiendavate omavahendite nõude.
- 393. Pädevad asutused võivad direktiivi (EL) 2019/2034 artikli 39 lõike 2 punkti f kohaselt nõuda, et investeerimisühing
 - a. piiraks äritegevust, operatsioone või võrgustikku;
 - b. loobuks sellistest tegevustest, mis põhjustavad liigset riski investeerimisühingu majanduslikule usaldusväärsusele;
 - c. vähendaks tegevuste, toodete (sh keerukate toodete ja tehingute riskipositsiooni, kontsentratsiooniriski taseme) ja süsteemide, sealhulgas allhanke korras teostatavate tegevuste olemuslikku riski.

Turule tekitatav risk

394. Järelevalvemeetmed turule tekitatava riski hindamisel tuvastatud puuduste ning sellega seotud juhtimis- ja kontrollikorra käsitlemiseks keskenduvad tõenäoliselt sellele, et investeerimisühing vähendaks olemuslikku riski või tugevdaks juhtimis- ja kontrollikorda.
395. Pädevad asutused võivad direktiivi (EL) 2019/2034 artikli 39 lõike 2 punkti b kohaselt nõuda, et investeerimisühing käsitleks puudusi, mis on tuvastatud seoses tema suutlikkusega tuvastada, mõõta, jälgida ja kontrollida turule tekitatavat riski, muu hulgas järgmiselt:
- a. tagades, et investeerimisühingu tururisk kajastab nõuetekohaselt tema tururiski valmidust ja see on kooskõlas üldise riskivalmidusega;
 - b. nõudes nõuetekohast organisatsioonilist raamistikku piisavate (nii kvalitatiivsete kui kvantitatiivsete) inim- ja tehniliste ressurssidega;
 - c. suurendades investeerimisühingu sisemeetodite tulemuslikkust või tema järeltestimise või stressitestimise suutlikkust;
 - d. parandades investeerimisühingu juhtorganile ja kõrgemale juhtkonnale esitatavate aruannete kvaliteedi ja sagedust ja/või
 - e. nõudes sagedamaid ja põhjalikumaid siseauditeid seoses turule tekitatava riskiga ning täiendavate omavahendite nõude arvutamist.
396. Pädevad asutused võivad direktiivi (EL) 2019/2034 artikli 39 lõike 2 punkti e kohaselt teha järgmist:
- a. piirata investeerimist teatud toodetesse, kui investeerimisühingu põhimõtted ja menetlused ei taga, et toodetest tekkiv risk on adekvaatselt kaetud ja reguleeritud;
 - b. nõuda, et investeerimisühing esitaks oma probleemsete varade ja/või mittelikviidsete positsioonide järkjärgulise vähendamise kava ja/või
 - c. nõuda finantstoodetest loobumist, sealhulgas juhul, kui investeerimisühingu hindamisprotsessid ei anna konservatiivseid hinnanguid.
397. Pädevad asutused võivad direktiivi (EL) 2019/2034 artikli 39 lõike 2 punkti f kohaselt teha järgmist:
- a. nõuda, et investeerimisühing vähendaks olemuslikku tururiski (varade riskide maandamise või müügi kaudu) ja/või
 - b. nõuda, et investeerimisühing suurendaks kesksete vastaspoolte kaudu arveldatavat tuletisinstrumentide summat.

Investeerimisühingule tekitatav risk

398. Järelevalvemeetmed investeerimisühingule tekitatava riski hindamisel tuvastatud puuduste ning sellega seotud juhtimis- ja kontrollikorra käsitlemiseks keskenduvad tõenäoliselt sellele, et investeerimisühing vähendaks olemuslikku riski või tugevdaks juhtimis- ja kontrollikorda.
399. Pädevad asutused võivad direktiivi (EL) 2019/2034 artikli 39 lõike 2 punkti b kohaselt teha järgmist:
- a. tagada, et investeerimisühingu riskistrateegia kajastab nõuetekohaselt investeerimisühingu riskivalmidust, sealhulgas päevast kauplemismahtu, kontsentratsiooni ja vastaspoole makseviivitust) ning on kooskõlas üldise riskivalmidusega;
 - b. nõuda asjakohast organisatsioonilist raamistikku piisavate (nii kvalitatiivsete kui kvantitatiivsete) inim- ja tehniliste ressurssidega;
 - c. nõuda, et investeerimisühing kaasaks juhtorgani või selle komiteed aktiivsemalt investeerimisühingule tekitatava riski juhtimisse;
 - d. nõuda, et investeerimisühing võtaks uute toodete ja süsteemide heakskiitmisel arvesse olemuslikku riski ühingule;
 - e. nõuda, et investeerimisühing parandaks operatsiooniriski tuvastamist (mis on seotud päevase kauplemismahuga) ja mõõtmisüsteeme, ja/või
 - f. kohandaks K-teguri summa sisehinnanguid investeerimisühingule tekitatava riski suhtes ja arvataks täiendavate omavahendite nõude.
400. Pädevad asutused võivad direktiivi (EL) 2019/2034 artikli 39 lõike 2 punkti e kohaselt teha järgmist:
- a. nõuda, et investeerimisühing piiraks investeerimisühingute äritegevust, operatsioone või võrgustikku (vähendades kontsentratsiooniriski taset või kauplemistehingu vastaspoole makseviivituse riski);
 - b. nõuda sellistest tegevustest loobumist, mis põhjustavad liigset riski investeerimisühingu usaldusväärsusele;
 - c. nõuda, et investeerimisühing vähendaks tegevuse edasiandmise kohaldamisala ja/või ulatust, sealhulgas restruktureerimist või tegevuse edasiandmise korraldusest loobumist ja üleminekut teisele teenuseosutajale;
 - d. nõuda investeerimisühingult ühingule tekitatava riski positsioonide maandamist;

- e. piirata investeerimisühingute majandustegevust, operatsioone või võrgustikku või nõuda sellistest tegevustest loobumist, mis kujutavad endast liigset riski investeerimisühingu usaldusväärsusele;
- f. nõuda investeerimisühingute tegevuse, toodete ja süsteemidega seotud riski, sealhulgas usaldatavusnõuete täitmisele avalduvate rahapesu ja terrorismi rahastamise riskide vähendamist.

Muud kapitalile avalduvad riskid

401. Olenemata direktiivi (EL) 2019/2034 artikli 39 lõike 1 punkti a kohasest täiendavate omavahendite nõudest peaksid pädevad asutused kaaluma järelevalvemeetmete kohaldamist, kui järelevalvealase läbivaatamise ja hindamise protsessi või muu järelevalvetegevuste tulemustest ilmneb puudusi investeerimisühingu operatsiooniriski, sealhulgas eelkõige IKT-riski, kauplemisportfellivälistest tegevustest tuleneva intressiriski või mis tahes muu investeerimisühingu jaoks olulise riski mõõtmises, juhtimises, jälgimises ja kontrollis.

Likviidsusrisk

402. Pädevad asutused võivad direktiivi (EL) 2019/2034 artikli 39 lõike 2 punkti k kohaselt teha järgmist:

- a. nõuda likviidsuspuhvri mitmekesistamist ning likviidsete varade ja netoväljavoolu valuutade vastavust;
- b. kehtestada hoitavate likviidsete varade kontsentratsiooni nõudeid, sealhulgas:
 - investeerimisühingu likviidsete varade profiili nõuded seoses vastaspooltega, valuutadega ja/või
 - rahastamise kontsentratsioonide piirmäärad, limiidid või piirangud;
- c. kehtestada piirangud lühiajalistele lepingulistele või käitumuslikele tähtaegade mittevastavustele:
 - tähtaegade mittevastavuse limiidid (konkreetsetes tähtaja klassides);
 - minimaalsetele üleelamisperiodide limiidid ja/või
 - teatud lühiajalistest rahastamisallikatest (nt rahaturult pärit rahastamine) sõltuvuse limiidid.

403. Pädevad asutused võivad direktiivi (EL) 2019/2034 artikli 39 lõike 2 punkti b kohaselt nõuda meetmete võtmist, et käsitleda puudusi, mis on tuvastatud seoses investeerimisühingu võimekusega tuvastada, mõõta, jälgida ja kontrollida likviidsusrisiki, muu hulgas järgmiselt:

- a. täiustades stressitestate suutlikkust, et parandada võimekust tuvastada ja kvantifitseerida investeerimisühingule avalduva likviidsusriski olulisi allikaid;
 - b. täiustades likviidsuste varade rahaks muutmise võimekust;
 - c. täiustades likviidsuse erandolukorra plaani ja likviidsuse varajase hoiatuse näitajate raamistikku ja/või
 - d. tõhustades likviidsusriski juhtimise teabe esitamist investeerimisühingu juhtorganile ja kõrgemale juhtkonnale.
404. Pädevad asutused võivad direktiivi (EL) 2019/2034 artikli 39 lõike 2 punkti k kohaselt nõuda investeerimisühingu rahastamisprofiili muutmiseks meetmete võtmist, sealhulgas järgmist:
- a. vähendades sõltuvust teatud (potentsiaalselt volatiilsetest) rahastamisturgudest, näiteks hulgirahastamisest;
 - b. vähendades oma rahastamisprofiili kontsentreeritust vastaspoolte suhtes, pikaajalise lõpptähtaja profiili tippväärtusi, valuutasid (mittevastavused) ja/või
 - c. vähendades oma koormatud varade summat, eristades potentsiaalselt kogu koormatust ja ületagatust.

10.6 Järelevalvealane reageerimine olukorras, kus 2. samba kapitalisuunist ei täideta

405. 2. samba kapitalinõue on õiguslikult siduv nõue, mida investeerimisühingud peavad alati täitma, sealhulgas stressitingimustes. Kui käesolevate suuniste kohaselt kehtestatud 2. samba kapitalinõuet enam ei täideta, peaksid pädevad asutused kaaluma täiendavaid sekkumisõigusi, sealhulgas tegevusloa tühistamist kas otse, kui neil on selline pädevus, või kaaludes selle taotlemist pädevatelt asutustelt direktiivi 2014/65/EL kohaldamise eesmärgil või, kui asjakohane, siis varajase sekkumise meetmete ja kriisilahendusmeetmete kohaldamist vastavalt direktiivi 2014/65/EL artiklile 8 ja direktiivile 2014/59/EL. Nende võimaluste teostamisel peaksid pädevad asutused kaaluma, kas meetmed vastavad olukorrale ja nende hinnangule olukorra edasise arengu kohta. 2. samba kapitalinõude rikkumist tuleks arvestada ka selle kindlaksmääramisel, kas investeerimisühing on maksejõuetu või tõenäoliselt maksejõuetuks jääv.

10.7 Järelevalvealane reageerimine olukorras, kus 2. samba kapitalisuunist ei täideta

406. Pädevad asutused peaksid jälgima, kas investeerimisühing suudab 2. samba kapitalisuunise põhjal eeldatud omakapitali saavutada ja aja jooksul hoida.

407. Kui investeerimisühingu omakapital väheneb või on tõenäosus, et see väheneb, allapoole 2. samba kapitalisuunises määratud taset, eeldab pädev asutus, et investeerimisühing teatab sellest ja koostab kohandatud kapitaliplaani. Pädevad asutused peaksid veenduma, et investeerimisühing selgitab oma teates, mis kahjulikud tagajärjed sunnivad teda tõenäoliselt nii toimima ning mis meetmeid kavandatakse tõhustatud järelevalvedialoogi raames, et taastada edaspidi vastavus 2. samba kapitalisuunisele.
408. Pädev asutus kaalub tavaliselt kolme olukorda, kus investeerimisühing ei pruugi täita oma 2. samba kapitalisuunist.
- a. Kui omavahendite tase langeb allapoole 2. samba kapitalisuunise taset investeerimisühingupõhistes või -välistes tingimustes, kus on realiseerunud riskid, mida 2. samba kapitalisuunis pidi katma, võib pädev asutus lubada investeerimisühingul tegutseda ajutiselt allpool 2. samba kapitalisuunise taset, tingimusel, et läbivaadatud kapitaliplaani peetakse usaldusväärseks vastavalt punktis 7.7.3 sätestatud kriteeriumidele. Pädev asutus võib kaaluda ka 2. samba kapitalisuunise taseme korrigeerimist, kui see on asjakohane.
 - b. Kui omavahendite tase langeb allapoole omavahendite taset investeerimisühingupõhistes või -välistes tingimustes, mis tuleneb selliste riskide realiseerumisest, mida 2. samba kapitalisuunis ei olnud kavandatud katma, peaksid pädevad asutused eeldama, et investeerimisühing suurendab omavahendeid asjakohase aja jooksul kuni 2. samba kapitalisuunise tasemeni.
 - c. Kui investeerimisühing eirab 2. samba kapitalisuunist, ei lisa seda oma riskijuhtimisraamistikku või ei määra lõikes 294 sätestatud tähtaja jooksul kindlaks omavahendeid, millega 2. samba kapitalisuunist täita, võib pädev asutus võtta täiendavaid järelevalvemeetmeid, nagu on sätestatud punktides 10.3 ja 10.5.

Kui ei ole antud luba tegutseda allpool punktis a osutatud 2. samba kapitalisuunise taset ning investeerimisühingu omavahendid on korduvalt väiksemad kui 2. samba kapitalisuunise tase, peaks pädev asutus kehtestama täiendavate omavahendite nõude vastavalt jaotisele 7.

409. Olenemata eelmises lõigus kirjeldatud konkreetsetest järelevalvemeetmetest võivad pädevad asutused kaaluda ka punktides 10.3 ja 10.5 kirjeldatud kapitali- ja täiendavate järelevalvemeetmete rakendamist, kui neid peetakse asjakohaseks, et kõrvaldada olukorra põhjused, kus omakapital langeb allapoole 2. samba kapitalisuunise määratud tasemest.

10.8 Järelevalvemeetmete ja varajase sekkumise meetmete vastastikmõju

410. Lisaks käesolevas jaotises osutatud järelevalvemeetmetele võivad pädevad asutused investeerimisühingute suhtes, kellele kohaldatakse direktiivi 2014/59/EL nõudeid,

kohaldada kõnealuse direktiivi artiklis 27 sätestatud varajase sekkumise meetmeid, mille eesmärk on täiendada direktiivi (EL) 2019/2034 artiklites 39–42 sätestatud järelevalvemeetmeid.

411. Pädevad asutused peaksid kohaldama varajase sekkumise meetmeid, ilma et see piiraks mis tahes järelevalvemeetmete kohaldamist, ning nad peaksid varajase sekkumise meetmeid kohaldades valima kõige asjakohasema(d) meetme(d), et tagada proportsionaalne reageerimine konkreetsele olukorrale.

10.9 Järelevalvemeetmete ja rahapesu ja terrorismi rahastamise tõkestamise meetmete vastastikmõju

412. Kui pädevatel asutustel on oma järelevalvetegevuste käigus piisavalt viiteid puudustele investeerimisühingu süsteemide ja kontrollide raamistikus või sisejuhtimisraamistikus, mis on seotud rahapesu ja terrorismi rahastamise tõkestamisega, või kui neil on põhjendatud alus kahtlustada, et investeerimisühingul on suurenenud avatus rahapesu ja terrorismi rahastamise riskidele, peaksid nad tegema järgmist:

- a. teavitama rahapesu ja terrorismi rahastamise tõkestamise järelevalveasutust nendest puudustest ja riskidest kohe, kui need on tuvastatud;
- b. hindama mõju, mida sellised puudused ja riskid võivad avaldada investeerimisühingu usaldatavusolukorrale;
- c. tegema koostööd rahapesu ja terrorismi rahastamise tõkestamise järelevalveasutustega ning kooskõlas asjaomaste asutuste volituste ja ülesannetega kaaluma lisaks rahapesu ja terrorismi rahastamise tõkestamise järelevalveasutuste võetud meetmetele kõige asjakohasemaid usaldatavusnõuete täitmise järelevalve meetmeid nende puuduste ja riskide kõrvaldamiseks.

413. Kui pädevaid asutusi teavitatakse rahapesu ja terrorismi rahastamise tõkestamise järelevalveasutuste kavandatavatest või kehtestatud järelevalvemeetmetest või sanktsioonidest või nad saavad neist teada, peaksid nad kaaluma, kas ja kuidas tuleb maandada rahapesu ja terrorismi rahastamise tõkestamise järelevalveasutuste tuvastatud puuduste ja häirete võimalikku mõju usaldatavusolukorrale.

Jaotis 11. Järelevalvealase läbivaatamise ja hindamise protsessi kohaldamine investeerimisühingute gruppidele

414. Jaotis käsitleb käesolevates suunistes sätestatud järelevalvealase läbivaatamise ja hindamise protsessi ühismenetluste ja -metoodika kohaldamist seoses investeerimisühingute gruppide ja nende ettevõtjatega. Samuti loob see seosed järelevalvealase koostöö ja koordineerimisega vastavalt direktiivi (EL) 2019/2034 artiklitele 48 ja 49 ning kooskõlas kõnealuse direktiivi artikli 48 lõike 8 alusel vastu võetud delegeeritud määrusega²³.
415. Järelevalvealase läbivaatamise ja hindamise protsessis peaksid pädevad asutused arvestama ka võimalikke rahapesu ja terrorismi rahastamise riske, võttes arvesse emaettevõtja asukohaliikmesriigi asjaomastelt rahapesu ja terrorismi rahastamise tõkestamise järelevalveasutustelt ning rahapesu ja terrorismi rahastamise tõkestamise järelevalve eest vastutavatelt eri jurisdiktsioonides konsolideerimisgrupi ettevõtjate üle järelevalvet tegevatest rahapesu ja terrorismi rahastamise tõkestamise järelevalveasutustelt saadud teavet, eelkõige rahapesu ja terrorismi rahastamise riskide hindamist, rahapesu ja terrorismi rahastamise tõkestamise õigusaktide täitmise olulisi puudusi ja rikkumisi, mis on seotud piiriülese konsolideerimisgrupi struktuuriga.
416. Hinnates rahapesu ja terrorismi rahastamise riskide mõju investeerimisühingu piiriülesele konsolideerimisgrupi usaldatavusele, peaksid pädevad asutused kasutama teavet, mis on saadud asjaomaste rahapesu ja terrorismi rahastamise tõkestamise järelevalveasutustega sõlmitud kahepoolsete kokkulepete kaudu ning rahapesu ja terrorismi rahastamise tõkestamise kolleegiumides²⁴ ja usaldatavusnõuete täitmise kolleegiumides osalemise kaudu.

11.1 Järelevalvealase läbivaatamise ja hindamise protsessi kohaldamine piiriülestele gruppidele

417. Piiriülestele investeerimisühingute gruppidele järelevalvealase läbivaatamise ja hindamise protsessi ning käesolevate suuniste kohaldamisel peaksid pädevad asutused hindama grupi kui terviku ja selle üksikute ettevõtjate elujõulisust, püüdes samas vältida järelevalvenõuete tarbetut dubleerimist. Selleks saab jagada protsessi kahte etappi: 1) pädevad asutused teevad nende otsese järelevalve alla kuuluvate ettevõtjate esialgse hindamise ja 2) pädevad asutused koordineerivad hindamist, kui see on

²³ EBA/RTS/2021/06 investeerimisühingute konsolideerimisgruppide järelevalvekolleegiumide kohta

²⁴ Rahapesu ja terrorismi rahastamise tõkestamise kolleegiumid, nagu on määratletud ühissuunistes, mis käsitlevad krediidi- ja finantseerimisasutuste üle järelevalvet tegevate pädevate asutuste vahelist koostööd ja teabevahetust direktiivi (EL) 2015/849 tähenduses („rahapesu ja terrorismi rahastamise tõkestamise kolleegiumide suunised“).

kehtestatud järelevalvekolleegiumide raames vastavalt direktiivi (EL) 2019/2034 artikli 48 lõike 2 ja artikli 49 nõuetele.

418. Kooskõlas jaotises 1 käsitletud suuniste reguleerimisalaga:
- a. peaksid konsolideerivad järelevalveasutused tegema emaettevõtja ja investeerimisühingute grupi esialgse hindamise konsolideeritud tasandil ning
 - b. pädevad asutused peaksid tegema nende järelevalve alla kuuluvate ettevõtjate esialgse hindamise (individuaalne või allkonsolideeritud, kui asjakohane).
419. Kui käesolevaid suuniseid kohaldatakse piiriülese konsolideerimisgrupi tütarettevõtjatele, peaksid tütarettevõtjate pädevad asutused esialgsel hindamisel arvestama peamiselt investeerimisühinguid individuaalselt, st hindama ettevõtja ärimudelit, strateegiat, sisejuhtimist ja -kontrolle, riske kapitalile ja likviidsusele ning kapitali ja likviidsuse adekvaatsust nii, nagu eraldi investeerimisühingu korral. Selliste esialgsete hindamiste tulemused peaksid vajaduse korral hõlmama ka konsolideerimisgrupi kontekstis nende peamiste haavatavuste tuvastamist, mis võivad olla seotud investeerimisühingu tuginemisega emaettevõtjale/konsolideerimisgrupile seoses rahastamise, kapitali ja tehnoloogilise toega. Individuaalsetes esialgsetes hinnangutes peaksid pädevad asutused kajastama ka konsolideerimisgruppi kuuluva ettevõtja eeliseid ja leevendavaid tegureid, mis võivad olla seotud konsolideerimisgrupi tehnoloogilise toe ja finantstoetuse kokkulepetega.
420. SREP-elementide mis tahes esialgse hindamise tulemused, sealhulgas, seisukohad peamiste emaettevõtjast/konsolideerimisgrupist sõltuvuste kohta, kui need on tuvastatud, peaksid olema hindamiste sisendiks ning pädevad asutused peaksid neid arutama direktiivi (EL) 2019/2034 artikli 48 nõuete kohaselt loodud järelevalvekolleegiumide raamistikus.
421. Pärast arutelusid järelevalvekolleegiumide raamistikus peaksid pädevad asutused viima lõpule oma järelevalvealase läbivaatamise ja hindamise protsessi hindamised, tehes vajalikud korrigeerimised kolleegiumi arutelude tulemuste alusel.
422. Pädevad asutused peaksid arutama ja kooskõlastama järelevalvekolleegiumide raamistikus järgmist:
- a. konsolideerimisgrupi eri SREP-elementide hindamise kavandamine, sealhulgas sagedus ja ajakava;
 - b. üksikasjalikud andmed SREP-elementide hindamiseks kasutatud võrdlusaluste kohaldamise kohta.
 - c. lähenemisviis riski alamkategoriate individuaalsele hindamisele ja skoori määramisele, kui sellised alamkategoriad on tuvastatud olulistena;

- d. investeerimisühingult konsolideeritud ja ettevõtja tasandil nõutavad sisendid SREP-elementide hindamiseks;
- e. hindamise tulemused, sealhulgas eri elementidele määratud järelevalvealase läbivaatamise ja hindamise protsessi skoorid ning järelevalvealase läbivaatamise ja hindamise protsessi üldhinnang ja üldskoor konsolideeritud ning ettevõtja tasandil. Kui arutatakse kapitalile ja likviidsusele avalduvate individuaalsete riskide hindamist, peaksid pädevad asutused keskenduma riskidele, mis on tuvastatud olulistena vastavate ettevõtjate jaoks;
- f. rahapesu ja terrorismi rahastamise riskide ja probleemide piiriülene mõju usaldatavusnõuete täitmisele ning
- g. planeeritud järelevalve- ja varajase sekkumise meetmed, kui asjakohane.

11.2 Järelevalvealase läbivaatamise ja hindamise protsessi kapitali hindamine ja investeerimisühingupõhised usaldatavusnõuded

423. Kapitali adekvaatsuse ja nõuete kindlaksmääramine vastavalt jaotises 7 kirjeldatud menetlusele piiriüleste investeerimisühingute gruppide korral on osa järelevalvekolleegiumis toimuvast arutelust.
424. Järelevalvekolleegiumis tuleks arutada järelevalvevolituste teostamist ja järelevalvemeetmete võtmist, sealhulgas seoses täiendavate omavahendite kehtestamisega vastavalt direktiivi (EL) 2019/2034 artikli 39 lõike 2 punktile a konsolideeritud või üksiku ettevõtja tasandil, nagu on sätestatud jaotises 7.
425. Omavahendite taseme adekvaatsuse ja täiendavate omavahendite nõude määramise arutelude kontekstis peaksid pädevad asutused arvestama järgmist:
- a. nii konsolideeritud kui ka individuaalse ettevõtja tasandil tuvastatud riskide ja puuduste olulisuse hinnang (st mis riskid on olulised grupile tervikuna ja mis on olulised ainult ühele ettevõtjale) ning nende riskide katmiseks vajalike omavahendite taseme hinnang;
 - b. kui tuvastatud puudused on ühised kõigi ettevõtjate korral, siis hindamise ja järelevalvealase reageerimise koordineerimine ning eelkõige otsustamine, kas meetmed tuleks kehtestada konsolideeritud tasandil või proportsionaalselt ettevõtja tasandil nende ettevõtjate korral, kus esineb ühiseid puudusi;
 - c. grupi kõigi ettevõtjate ja konsolideeritud tasandil täiendavate omavahendite nõude määramisel kasutatud järelevalve võrdlusaluste arvutuste tulemused;

- d. ettevõtjatele ja konsolideeritud tasandil kehtestatud täiendavate omavahendite nõue, mille eesmärk on tagada lõplike omavahendite nõuete järjepidevus, ja kas on vaja kanda omavahendeid üle konsolideeritud tasandilt ettevõtja tasandile, ja
 - e. 2. samba kapitalisuunise kindlaksmääramine ema- või tütarettevõtjast investeerimisühingule või konsolideeritud tasandil.
426. Kapitalinõue ja vajaduse korral muud kapitalimeetmed tuleks kehtestada konsolideeritud ja individuaalsel tasandil. Allkonsolideeritud tasandil peaks kapitalinõue ning muud kapitalimeetmed hõlmama ainult allkonsolideerimisgrupi emaettevõtjat, et vältida teiste liikmesriikide tütarettevõtjate jaoks arvestatud täiendavate omavahendite nõuete topeltarvestamist pädevate asutuste poolt.

11.3 Muude järelevalvemeetmete kohaldamine

427. Piiriüleste investeerimisühingute gruppide ja nende ettevõtjate järelevalve eest vastutavad pädevad asutused peaksid võimaluse korral arutama ja kooskõlastama kõigi järelevalve- ning varajase sekkumise meetmete kohaldamist, kui asjakohane, grupiga ja/või selle oluliste ettevõtjatega, et tagada kõige asjakohasemate meetmete järjepidev kohaldamine tuvastatud haavatavuste suhtes, arvestades grupi mõõdet, sealhulgas omavahelisi sõltuvusi ja grupisiseseid korraldusi, nagu on käsitletud eespool.
428. Piiriülese investeerimisühingute konsolideerimisgruppi kuuluvate ettevõtjate usaldatavusnõuete täitmise järelevalve eest vastutavad pädevad asutused peaksid järelevalve- või haldusmeetmete, sealhulgas sanktsioonide kehtestamisel investeerimisühingutele rahapesu ja terrorismi rahastamise riskidega seotud puuduste ebapiisava kõrvaldamise eest, tegema koostööd asjaomaste rahapesu ja terrorismi rahastamise tõkestamise järelevalveasutustega.